ÖZGÜR GENÇLİK

Aylık gençlik dergisi *sayı: 01* *Ocak 2004*

Ölüme Karşı Sokrates tavrı (Başkan APO'dan)

Felsefenin tanımı ve ortaya çıkışı

2004 Gençlik Hareketinin Örgütsel Büyüme ve Çözüm Yılı Olacaktır

Kültür sanat ve aydınlanma

Kısa bir yolculuğun sonunda

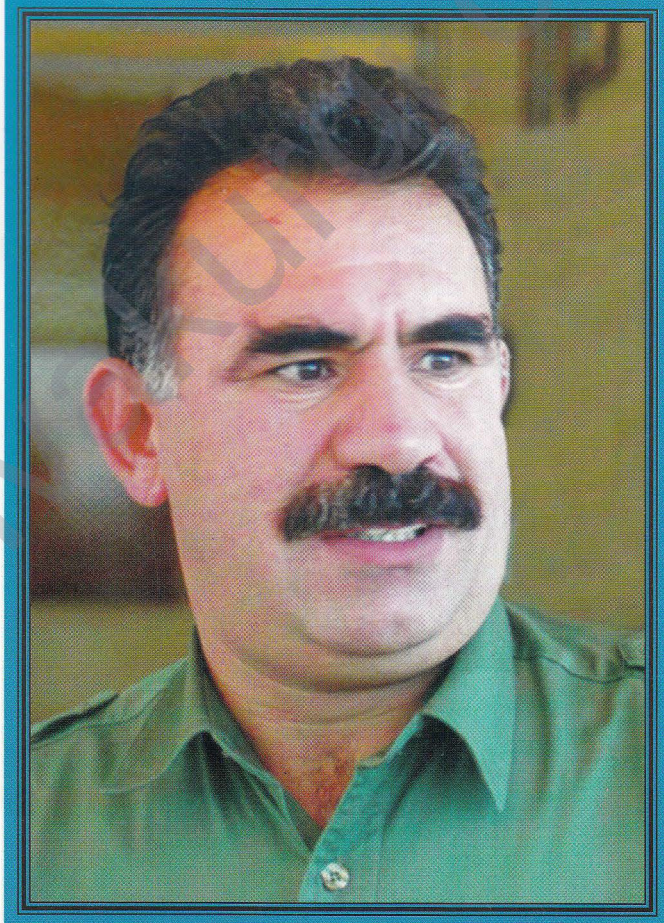

Unutmadık Unutturamazsınız

www.arsiv.ozgur.org

ÇIKTI!!!

ÇIKTI!!!

ÖZGÜR GENÇLİK MANİFESTOSU

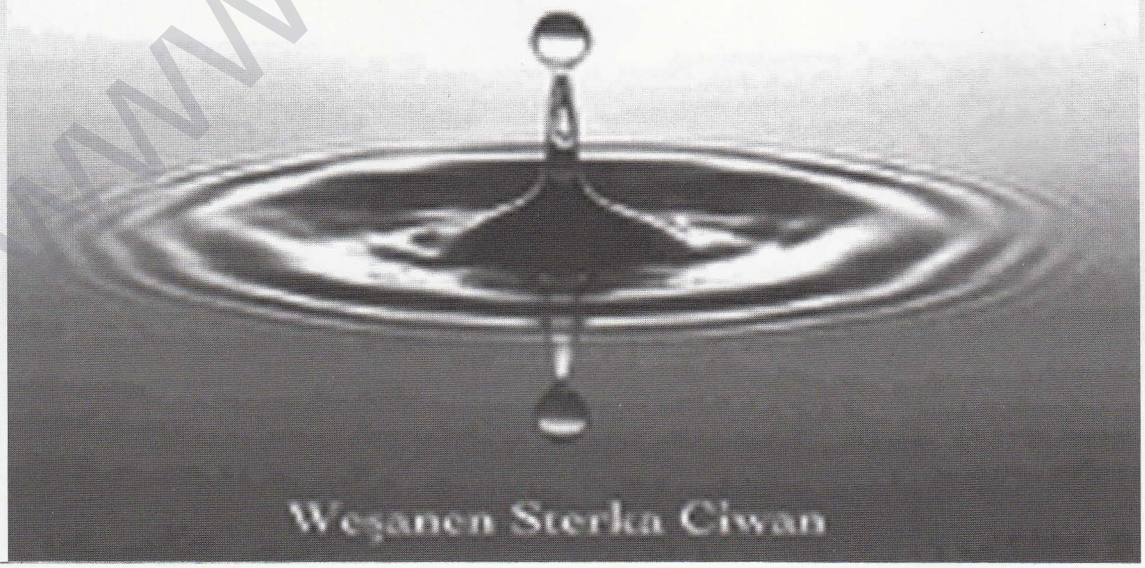

Weşanen Sterka Ciwan

www.arsivakurdi.org

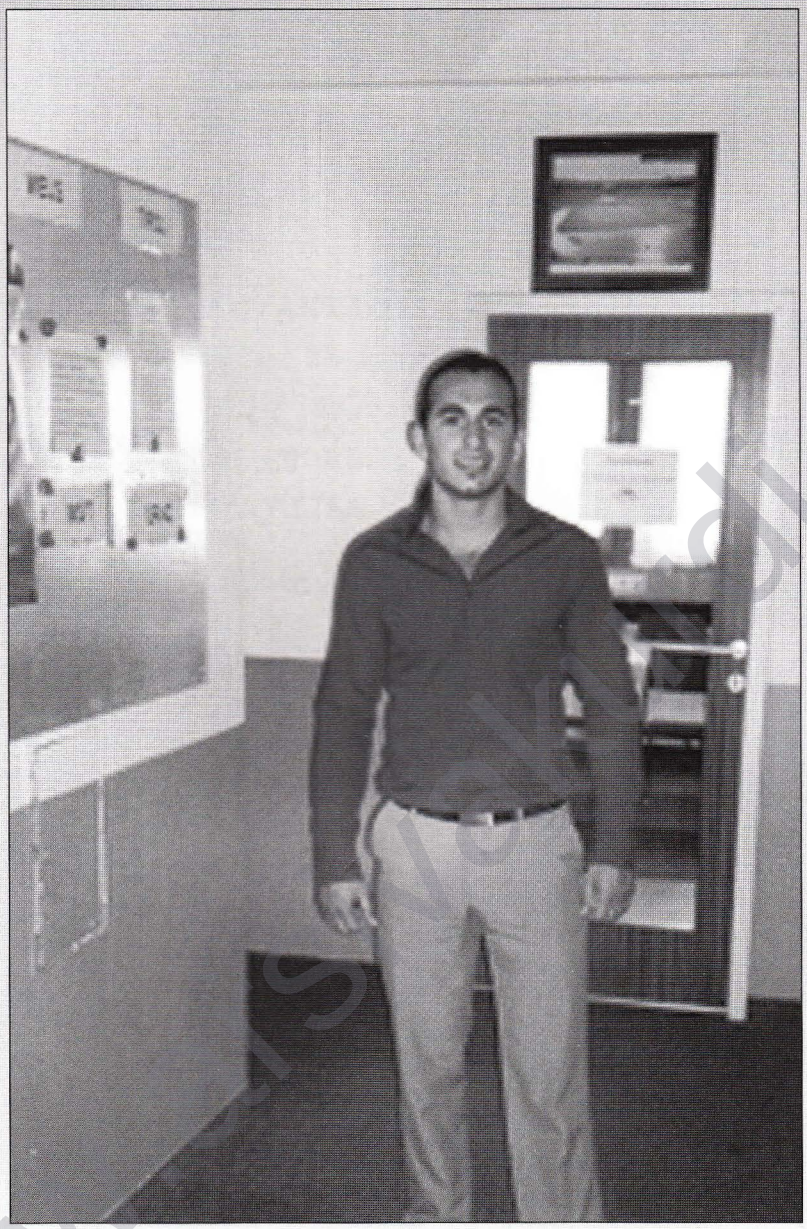

Yoldaş MÜLDÜR
1984/Bingöl-Yedisu - 30 aralık 2003/ Viyana

2002 yılındaki Mazlum Doğan gençlik kültür ve spor festivalinde Kickbox dalında 2. lik, 2003 yılındaki festivalde ise 1. lik ödülü alan değerli yurtseverimiz ve genç şampiyonumuz Yoldaş MÜLDÜRÜ Avusturyanın başkenti Viyana'da talihsiz bir kaza sonucu 30 aralıkta kaybettik. Tüm ailesine ve tanıdıklarına başsağlığı diliyoruz.

Viyana TECAK örgütü ve Özgür Gençlik çalışanları...

www.ozgurgenc.org

FREEDOM FOR ÖCALAN
PEACE IN KURDISTAN

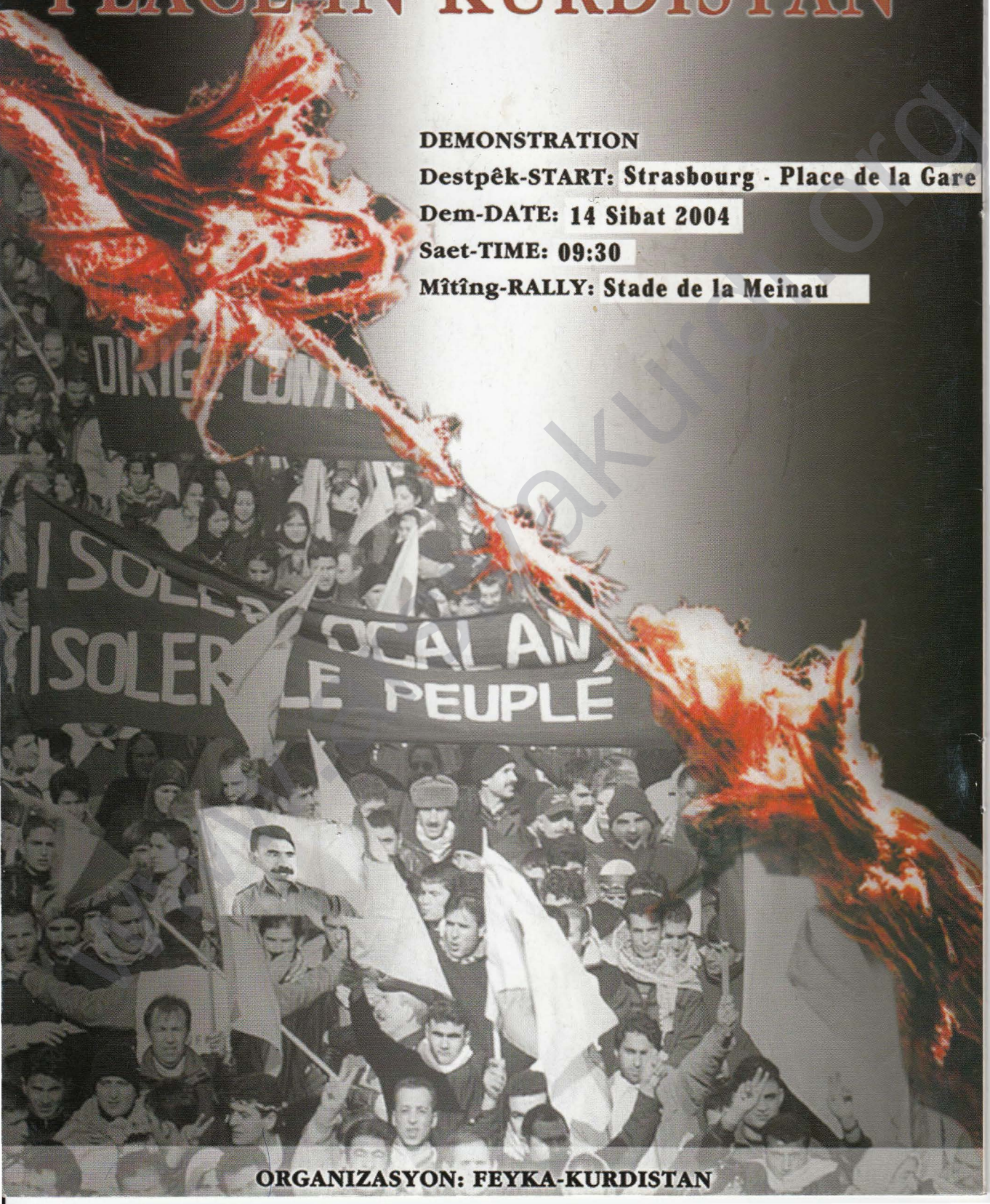

DEMONSTRATION

Destpêk-START: Strasbourg - Place de la Gare

Dem-DATE: 14 Sibat 2004

Saet-TIME: 09:30

Mîtîng-RALLY: Stade de la Meinau

ORGANIZASYON: FEYKA-KURDISTAN

İçindekiler

2004 Gençlik Hareketinin Örgütsel Büyüme ve Çözüm Yılı.....2

Devrimci aydın gençlik tarihsel misyonunu üstlenmelidir.....8

Avrupa parlementerlerinin açıklaması.....13

Erkek iktidarının ortaya çıkardığı sistem:DEVLET.....15

Güneşin özgürlüğü ile yeni yaşama.....20

Özgür Gençlik Manifestosu.....22

Yerel yönetimlerde gençlik.....25

Şehit Cesur yoldaş dünyamızı aydınlatan bir yıldızdır.....29

Ölüme Karşı Sokrates tavrı(Başkan APO'dan).....32

Felsefe üzerine(Felsefenin tanımı ve ortaya çıkışı).....37

Güneş Sistemi.....41

Jung, weblich sucht... Freiheit.....44

Merhaba.....46

Söz.....47

Kültür sanat ve aydınlanma.....48

Evin aşk demek sevgi demek.....53

Gerillaya Mektup.....56

41 dünya efsanesi.....58

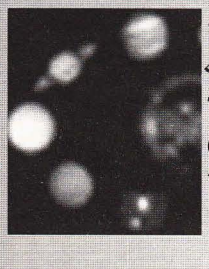

Kısa bir yolculuğun sonunda.....61

Mizah (hıyar krizi).....63

Bulmaca.....64

Editörden

1990'lı yıllarda reel sosyalizmin çöküşü sonrası dünyanın tek kutuplu bir evreye geçişiyle beraber, kapitalist hegamonyaya, sömürüye ve insan yaşamına değer vermeyen bütün sistemlere karşı halkların demokrasi mücadeleleri daha da güçlenmiştir. 21. yüzyıl, demokrasi çağı olacak kadar halkların zamanının geldiğini gösteriyor.

Ortadoğu ve Kürdistan boyutuna geldiğimizdeyse, özellikle Kürt Özgürlük Mücadelesi'nin halklaşmış önderliksel niteliği, demokrasi mücadelesinin daha da aşama kaydedeceğini gösteriyor. Daha iki yıl öncesine kadar Kürtleri kastederek "Türkiye, dar bir gömlektir" deyip sadece Türklere yeteceğini ve başta Kürt kimliği olmak üzere farklı kültürleri reddeden antidemokratik mantalite, bugün gelinen seviye itibariyle demokrasiyi açıktan karşısına alamıyor. AKP gibi "neofaşist" olarak nitelendirilen bir oluşum bile kendisine "muhafazakar demokrat" diyor. Çünkü karşısında evrenselleşmiş bir insanlık değeri var.

Özellikle Kürt Özgürlük Mücadelesiyle Türkiye'de gelinen aşama, demokrasi güçleri için olumlu bir gelişmedir. Bugünkü seviyeye gelmekte en büyük rolü ise, yine gençlik oynamıştır. Demokrasi, bilinçli insanların birikimiyle işleyeceğinden, bu gerçeğin gençlik özgünlüğüne indirgendiğinde siyasal, kültürel, sanatsal, tarihsel, felsefi ve her yönden bir eğitim ve yayın politikasına ihtiyaç duyulduğu açığa çıkıyor.

Hem teorik hem de pratik bir donanımla kendisini kurumlaştırmış bir gençlik kesiminden oluşacak gençlik hareketi, "hamalvari" bir pratiği değil, eylemlerinde sonuç alıncaya kadar ısrarını sürdüren bir tarzı edinmekte zorluk çekmeyecektir.

Özgür Gençlik dergisi, tüm bu nedenlerle hem en geniş gençlik kesimlerine ulaşarak gençliğin politik, tarihi, felsefi, sanatsal, kültürel vb konularda birikimsel ihtiyaçlarını karşılamada hem de demokrasi ve özgürlük mücadelesinde gençliğe perspektif sunmada bir okul işlevini görmeyi kendisine esas alacaktır.

Bu temelde bütün okuyucularımıza en içten duygularımızla MERHABA diyoruz.

Suwar Rebuwar

2004

Gençlik Hareketinin Örgütsel Büyüme ve Çözüm Yılı Olacaktır

Yeni bir yıl... Çoğunlukla insanlarda heyecan yaratan bir cümle. Bunun nedeni, insanlığın algılamasındaki *"yeni"* kavramının özel niteliğidir. Bu yüzden *"yeni yıl"* coğrafik bir olayın sonuçlanmasından daha çok şeyi ifade eder.

"Yeni" kavramı birey ve toplumların yaşamlarında olmaması gerekenlerden kurtulmak, eski olanı tamamlamak için bir fırsat tazelenmesi olarak etki yaratır. Her şeye rağmen *"Daha iyisinin olmaması için hiçbir neden yok"* tavrını alma cesareti yaratır.

Bu yüzden yeni yıla girme düşüncesi herkeste az veya çok bir moral etkisi yaratıyor. Fakat bu heyecanın sonuç doğurabilmesi, kısa süreli sonuçsuz bir duygu olabilmekten kurtulabilmesi, gerçek bir yenilenmenin ortaya çıkarılabilmesi için geçmişin doğru ele alınması gerekir. Olmaması gerekenlerden kurtulmak; ancak bunları sebep ve sonuçlarıyla tespit etmekten geçer. Aynı şekilde eksik yanları tamamlamakla, yine doğru tespit ayrıca güçlü planlama ve hazırlıkla sağlanabilir.

Bu yüzdendir ki bu dönemlerde bireylerden tutalım kurumlara, işletmelere ve devletlere kadar herkes geçmişin muhasebesini yapıp buna göre yeni dönemin planlamasını ortaya çıkarmaya çalışıyor. 30 yıllık bir mücadele deneyimi ve birikimine sahip ***Özgürlük Hareketi*** de insanlığın paylaştığı bu telaştan kendi ihtiyaç ve sorumluluklarına göre payını almaktadır.

Aslında 30 yıllık mücadelenin özündeki ruhu temsil etme sorumluluğunda olan ***Gençlik Hareketi*** de dönemi böyle karşılamak durumundadır. Bunu gerçekleştirerek hem sorumluluğu hem de potansiyeli açısından daha güçlü ve net sonuçlara ulaşmalıdır.

Gençlik Hareketi,
geçmişin muhasebesini cesaretle
yapabilecek bir potansiyele sahiptir

Değişim ve yenilenme potansiyelinin güçlü olduğunu savunan bir güç yeni yılı da en güçlü şekilde karşılayabilmelidir. Bunu yapabilmenin yolu da geçmişi doğru ve cesaretli bir değerlendirmeye tabi tutabilmektir.

Gençlik Hareketi, değişimi ve yenilenmeyi hızlı yapabilecek bir özgüvene sahip olduğu oranda geçmişi daha net ele alabilir; çünkü doğruyu gerçekleştirecek güce sahip olduğumuz kadar yanlışı bütün çıplaklığı ile hiçbir savunma ve gerekçeye sığınmadan tanımlama gücüne de sahip oluruz. ***Gençlik Hareketi*** de bu temelde geçmişin muhasebesini cesaretle yapabilecek bir potansiyele sahiptir. 2003'ü ele alırken de bu esaslar üzerinde hareket etmeliyiz.

www.arsivakurdi.org

2003'ü kronolojik olarak ele alırsak, yoğun geçen, fakat sonuçlarıyla tatmin etmeyen bir seçim sürecinin etkisiyle yeni yıla girildi. Seçim çalışmalarında genel olarak yaşanan yoğun ve heyecanlı temponun etkisi daha sınırlı olsa da ***Gençlik Hareketine*** de yansıdı. Fakat gerek sonuçların etkisi gerekse de harekette yaşanan emekle canlandırılan potansiyeli örgüte dönüştürememe hastalığının tekrarlanması sebebiyle oluşan hava kırıldı. Bu, yeni yıla zayıf bir başlangıcı getirdi.

Bütün karar süreçlerini olabildiğince geniş katılımlı gerçekleştirmek, ayrıca pratikleştirmede inisiyatifli bir rol vermek, örgütsel işleyişi güçlendirecektir.

Daha sonra kendi gündemini yaratma, gücünü eyleme dökme arayışının ürünü olan ***YÖK*** kampanyası başlatılmasına rağmen burada da istenilen çıkış yaratılamadı. Buradaki temel sebepler, gündemi doğru tahlil edemeyip dengeli bir yaklaşımı koyamamak, özünde hedefte netleşme ve kararlaşma sağlanamadığı için kadroyu, kitleyi aktif bir katılıma çekememek, taktik yaklaşımları aşamamak vb. sorunlardır.

Aynı dönemde ***Önderliğe*** yönelik tecridin daha belirleyici bir gündem olması gözardı edilmemesi gereken bir gerçek olmasına rağmen kampanyanın etkisiz kalması, daha çok siyasal ve örgütsel yaklaşımlardaki yanılgılardan kaynaklandı. Çünkü ***Önderliğe*** yönelik tecrit, ***Irak***'taki savaş süreci vb. temel gündemlerde de ***Gençlik Hareketi*** tavırsız kalmasa da öncülük misyonundan uzak, sınırlı ve sürüklenen bir tarzı aşamadı. Eylemsellikte olanı genişletmesine rağmen, yoğunluk, güçlü katılım ve süreklilik anlamında zaaflarını aşamadı.

Gençlik Hareketi, yıl içerisinde genel gündem içerisinde kendi gündemini ortaya çıkarmamasına rağmen, genel gündemin ihtiyaçlarını karşılayacak bir öncülüğü ve tempoyu ortaya çıkaramadı. Genel gündemle beraber kendi içinde yaşadığı örgüt, eylem ve kadro çalışmasındaki yetersizliklerle günü kurtaran, kendi gücünü koruma hedefini aşmayan bir pratik, yıl içinde daha belirleyici oldu. Bu gerçeğin getirdiği arayış ve genel mücadele içindeki gençlik potansiyelinin sonucu olan bağımsız gençlik örgütünün kurulma çabası, yenilenmeyi hedefleyen tartışma ve yoğunlaşmaları daha da hızlandırdı. Öğrenci hareketinin geliştirdiği konferans bunun sonucuydu. Güçlü tartışma ve değerlendirmeleri yakalamasına ve doğru tespitlerden yola çıkmasına rağmen pratikleşmede etkili sonuçlar çıkmadı.

Genel mücadelenin yenilenme arayışı, gençlik potansiyelinin kendi kimliği ile örgüt yaratma çabası bu tartışmaları hızlandırıp yoğunlaştırmasına rağmen pratikteki beklentili, pasif yaklaşım güçlü sonuçları engelledi. Kronolojik olarak yapılabilecek böyle bir değerlendirmeden sonra istenilen sonuca ulaşamama gerçeğini siyasal ve örgütsel bakıştaki yetersizlikleri, gelişimi engelleyen yönleri ele almak daha gerçekçi çözümleri yaratır.

Güncel ele alınıp pratik çözümler yaratılmalı

Özgürlük mücadelesinin başlangıcından itibaren rol sahibi olan gençlik potansiyeli, 15 yıldan daha uzun bir süredir de örgütsel pratik tecrübeye de sahiptir. Bu dönemde mücadelenin gelişimine aktif katılımı sağlayan ***Gençlik Hareketi,*** birçok değerin yaratılmasına da belirgin katkılar yapmıştır. Bu anlamda yetersizlikler taşısa da bir misyonun gerçekleştirildiğini söyleyebiliriz. Fakat bunu yaparken, gençlik özünün gereği olan hızlı değişim ve yenilenme özelliğini işletme yeteneğinde bir yıpranmayı da yaşadı.

Özellikle komplo sürecinden sonra gelişen demokratik kurtuluş stratejisinin gereklerini yerine getirmede bu sıkıntı daha net oraya çıktı. Genel mücadele açısından da yaşanan bir sıkıntı olmasına rağmen gençlikte daha çok zorlayan bir özelliktir. Son 5 yıldır istenilen gelişimin yaratılamamasındaki temel sebeplerden biri budur.

Dönemleri kendi özgünlüğünde ele alma ve geçmi-

www.serxwebun.org

şi buna göre açıklama pratiğini, bu veriye göre değerlendirip planlamaya tabi tutmayan bir örgüt, ya tutuculuğa düşüp marjinalleşmeyi derinleştirir ya da savrulmayı yaşar. Son 5 yılda yaşanan -istisna dönemlere rağmen- genel olarak budur.

Çoğu zaman da bu iki yaklaşım aynı dönemde de kendini var edebilmiştir. Ama bu noktada tekrara düşmememiz gerekiyor. Son 5 seneyi dönem dönem ele alıp değerlendirme yapmak, bu süreç içerisinde sık sık yaptığımız bir durumdur. Aslında tahlil ve tespit etmekte zorlanma yaşamıyoruz fakat pratikleşmede tutuculuk, cesaretsizlik, değişimin yaratacağı sıkıntıların sorumluluğundan kaçma vb. sebepler sonuç almayı etkiliyor.

Bilinçli bir hedefle harekete geçirilen ve bu hedeflerinin gerçekleşmesine kadar ısrarlı bir sürekliliği yakalayan eylem tarzı, dönemin eylem tarzıdır.

Şu anda yapılması gereken, günceli ele alıp pratik çözümler yaratmaktır. Tartışma düzeyi, zemin, süreç vb birçok faktör bunu destekleyecek konumdadır. Öncülük iddiası örgütsel büyümeyi, güçlü eylem çizgisini, nitelikli kadrolaşmayı bunun çözümü üzerinde durmak gerekiyor.

Bugün örgütsel büyümenin önündeki temel engel, geçmişin etkisini atamamaktır. Dar amaçlarla hareket eden bir örgüt büyümeye yeterli anlamı veremez. Bunun zeminini, eylemini, politikasını yaratamaz. ***Gençlik Hareketi*** kendine sadece destekleyici bir rol oynamayı aşamadıkça büyüme hedefini pratikleştiremez. Fakat bu dönemde toplumu dönüştürme iddiasına ortak olan bir hareket örgütsel büyümeye sıradan yaklaşmamalı.

Toplumun bütün kesimleriyle ortak sorunların çözümünü yaratmak onları kapsama gücüne bağlıdır. Bu da kendi içine kapanan büzülmeyi aşamayan bir olmaz. Bunu yapmanın yolu örgütü geniş çerçeveli bir katılıma açık tutmaktır, ölçü arayışını farklı özellikleriyle katılımı isteyen kesimlerin veya bireylerin önünde engel olacak bir tarzdan kurtarmalıyız.

Sorunlarıyla, yaşamıyla, öncelikleriyle,vb. birçok yönüyle bize benzeyenleri aradığımız sürece dar bir örgüt kimliğinden kurtulmamız söz konusu olamaz. Bu tarzı yakalamak, bazı sıkıntıları yaşama ihtimalini taşısa da, buna kaygılı yaklaşım, döneme kaygılı yaklaşımdır. Burada kişisel yaklaşımlarda yaşanacak sorunları da örgüt içi tartışma, eğitim, vb. yöntemlerle aşmak zorundayız. Bunu söylerken çok kolay bir dönüşüm olmadığının farkındayız, fakat ilerleme isteğinin kaçınılmaz gereğidir. Bunu sadece basit bir tavır değişikliği olarak değerlendirmek de sonuçsuz kalmasını getirecektir.

Bunun için özel bir çaba gerekiyor. Hem kendi kadrosu hem de dışta kalan kitlenin üzerindeki önyargıları, tereddütleri kırmak emek vermeyi gerektiriyor. Ayrıca örgütün çalışma tarzını, alanını, hedeflerini ve perspektifini de açılıma uygun bir düzeye getirmek gerekiyor. Bunun için farklı kurumlarda proje ve çalışma alanı yaratmalıyız.

En özelinden en geneline kadar bütün sorunlara karşı bir tavır ve pratik sahibi olmamız gerekiyor.

Örgüt işleyişini, kadronun ve kitlenin iradesini tam kapasiteyle katacak tarza dönüştürmek gerekiyor

İnsanlar kendi sorunlarını gündemine almayan hiçbir çabaya aktif katılım göstermezler. O nedenle bunun çabası olmadan yapılan iyi niyetli çağrılar veya diyaloglar en fazla olumlu bir izlenimle sonuçlanır. Belirttiğimiz gibi dönemin karakteri ve hedefleri de buna uygundur. ***TECAK Kongresi*** ve en son ***KONGRA-GEL***'de yapılan tartışmalar ve ulaşılan kararlar, bunun için güçlü bir dayanaktır. ***KONGRA-GEL***'de kararlaştırılan siyasal, örgütsel ve sosyal reformlar bu arayışın somut sonuçları-

Süreci tahlil edemeyen, beklentili, inisiyatifsiz, çözüm üretmekten çok üretilen çözümü pratikleştirmeyi hedefleyen bir kadro tipi, gelişim yaratamaz.

dır. ***Gençlik Hareketi*** de bunu en hızlı ve sağlıklı pratikleştirip somut sonuçlar ortaya çıkarabilecek temel dinamiklerden biridir.

Örgüt işleyişini de kadronun ve kitlenin gücünü, iradesini tam kapasiteyle katmasını sağlayacak tarza dönüştürmek; yeni yılın temel planlarından olmalıdır. Fakat bunu klasik model tartışmasına sıkıştırmak, özünü yakalamayı engeller. İnisiyatifi açığa çıkaran, yeteneklerin işletilmesini sağlayan, herkesin gücü oranında rol ve işlev kazanabileceği bir tarzı yakalamak esas alınmalıdır. Şu andaki örgütsel model bu-

www.arsivakurdi.org

nun için engel değil fakat pratik yaklaşımlardaki sıkıntılar aşılmadan da bu düzey yakalanamaz. Merkez, bölge ve yerel arasındaki işbirliği ve işbölümü doğru konulmayıp buna göre planlamalar gerçekleştirmedikçe işlerin bireylerde veya örgütün bir biriminde merkezleşmesi kaçınılmazdır. Bunu engellemenin tek yolu da yerellerin inisiyatifini güçlendirirken kadro niteliğinin de dengeli dağılımını sağlamaktır.

Ne istediğini bilmek, onu almayı kolaylaştırır

Çok güçlü görünen bir beyin, zayıf bir gövdeyle uyumlu bir işbirliğini sağlayamaz. Bu, örgüt birimlerinin karşılıklı olarak birbirini besleme özelliğini de engeller. Tek merkezden çıkan kararlar ve planlamalar ne kadar güçlü olsa da yaratacağı sonuca bu düzeyde yansımaz. Bu, hem psikolojik etkilerden hem de ortak düşünce sisteminin oluşturulamamasından kaynaklanır. Kararlaşmasında etkin olduğumuz kadar pratiğinde de etkili oluruz.

Bu yüzden bütün karar süreçlerini olabildiğince geniş katılımlı gerçekleştirmek, ayrıca pratikleştirmede inisiyatifli bir rol vermek, örgütsel işleyişi daha güçlendirecektir. Eylem kimliği güçlü, hatta kendini eylem hareketi olarak tanımlayan ***Gençlik Hareketi*** geçen seneyi bu iddiayı karşılayacak düzeyde geçiremedi.

Bireye sınırlı bazı doğruları empoze eden eğitim tarzı yerine, bireyin yorum gücünü geliştirmeyi hedefleyen, tartıştıran ve bilgiyi pratiğe dönüştürebilen bir tarz yakalanmalıdır

Örgütsel sıkıntıların belirleyici etkisinin yanı sıra eyleme yaklaşımdan dolayı aşılamayan noktalar var. Eskiden olduğu gibi eylem alanı sadece kadroyu geliştiren, kitleyi kadrolaştıran ve örgütsel tepkiyi yansıtan bir işlevle sınırlandırmak, yenilenmeyi ve büyümeyi engelleyen bir durumdur. Bu yüzden ya eylemsizlik ya da klasik dar eylem çizgisini aşamayan tarza mahkum olundu.

Eylemin gücünü belirleyen; iyi hesaplanmış hedefleri ortaya koymak ve sonucunu örgüte dönüştürebilecek bir hazırlık düzeyine sahip olmaktır. Sonuçların toparlanıp yeni gelişmelerin gücü haline getirilemeyen eylem, ne kadar güçlü olursa olsun etkisi sınırlı olur.

Anadilde Eğitim Kampanyası'nda gerçekleştirilen eylemlerde bu anlamda ders çıkarılabilecek birçok nokta var. Bu yüzden karşıt güçte yaratacağı etkiden tutalım da örgütsel gelişmeye yapacağı katkıya kadar bilinçli bir hedefle harekete geçirilen ve bu amaçlarının gerçekleşmesine kadar ısrarlı bir sürekliliği yakalayan eylem tarzı, dönemin eylem tarzıdır. Ne istediğini bilmek onu almayı kolaylaştırır.

Eylemlerin sürekliliği ve çeşitliliği sağlanmalıdır

Ayrıca örgütsel açılımın bir gereği olarak da eylemde geniş kitlelere hitap edecek bir çerçeve ve tarz çeşitliliğine ihtiyaç vardır. Kendi özgün sorunlarımız kadar, toplumun ve gençliğin diğer kesimleriyle de ortaklaştığımız sorunları tespit etmek ve buna karşı harekete geçmek hem örgütsel büyümeyi sağlar hem de sonuç almayı hızlandırır. Bunu sıradan taktik bir yaklaşım olarak ele almamak gerekir.

Elbetteki bizim açımızdan önceliği daha belirgin olan sorunlar vardır fakat bu toplumla beraber yaşadığımız sorunları gözardı etmemizi gerektirmez.

Eylemde önemli bir nokta da sürekliliğini ve çeşitliliğini sağlamaktır. Aslında bu iki özellik de birbirini koşullamaktadır. Eylemde çeşitlilik yakalandıkça süreklileşmesi daha mümkündür. Aynı şekilde süreklileştikçe yeni tarzlara duyulan ihtiyaçtan dolayı çeşitliliği artacaktır. Bunun için de daha önce belirttiğimiz gibi çerçeveyi geniş tutmak önemlidir. Eylem gücünü büyütmek de bunu sağlamak için zorunludur. Çünkü aynı sınırlı kitleyle sürekliliği ve çeşitliliği yakalamak mümkün olmadığı gibi, dar bir kitleye kaldıramayacağı yükü yüklemek onu daha da daraltabilir.

Geçmişin ölçüleriyle bugüne cevap olamayız

Yaşanan tüm sorunların kendi özgün sebepleri olsa bile, bu sorunların çözümsüzlüğünde etkili olan temel noktalardan biri de kadro ve eğitim gerçeğimizdir.

Kendiyle yetinmenin ve sonucunda tekrarı yaşamanın en belirgin şekilde ortaya çıkışı kadroda yaşanmaktadır. Bunun örgüte yansıması da gelişimi sınırlandırıyor. 30 yıllık mücadelenin yarattığı ideolojik ve pratik birikim, oluşan sistem ve üslupla hızlı bir şekilde kadroya yansıyor. Bu yansıma çoğu zaman şekli ol-

www.arsivakurum.org

sa bile özünde anlamsız bir yetinme duygusuna yol açtığı için de kadronun gelişimi duruyor.

Kazandığı genel birikim, üslup ve pratik tecrübe biraz da günü kurtarmaya yetiyorsa arayışı duruyor. Bu, hem bireyin kendine yaklaşımda hem de örgütün bireye yaklaşımında görülebiliyor. Belki geçmiş dönemin çalışma tarzı ve hedefleri açısından çok zorlayan bir durum olmaması bu sorunu kronikleştirdi.

Birey örgütte kendi gücüyle yürüyor. Örgütsel sistem birey zorlandığında destekleyebilecek bir tarzdan uzaktır. Böylece kadro süreklileşmiyor

Geçmişte belli düzeyde sağlanan kararlılık ve fedakarlık, sınırlı bir birikimle de birleşince, kadroyu az veya çok yürütüyordu. Fakat bugünün temel gerçeği, geçmişin ölçüleriyle bugünün ihtiyaçlarına cevap olamayacağımızdır.

Bu yüzden kadro ölçülerini yeni bir bakışla ele almak gerekiyor. Bu, değişik düzeydeki bireylerin katılımlarını sınırlandırmak anlamına gelmese de bireyin iddiası ve aldığı sorumluluğa göre kendisini geliştirmenin zemininin hazırlanmasından birey ve örgüt sorumludur.

Toplumsal dönüşümü hedefleyen demokratik uygarlık çizgisini pratikleştirme iddiasında olan bir gücün kadrosu, toplumu, siyaseti, bireyi ve sorunları çok boyutlu ele alıp projeler ortaya çıkarabilecek, bunun örgütünü yaratabilecek hedef kitlesini ikna edebilecek bir düzeyi yakalamalıdır. Bu bir anda geçekleşmese bile istikrarlı bir gelişim çizgisi yakalanmalıdır. Bu, hem örgütsel hem de bireysel bir hedef olarak programlanmalıdır.

Yoksa ne kadar kararlı veya fedakar olsak da dönemi tahlil edemeyen, ihtiyaçları ortaya çıkaramayan, beklentili, inisiyatifsiz, çözüm üretmekten çok üretilen çözümü pratikleştirmeyi hedefleyen bir kadro tipi, gelişim yaratamaz. Bunu sağlamanın bir yolu da eğitim gerçeğimizi doğru ele almaktır.

Kapsamı dar, motivasyonu hedefleyen, irade ortaya çıkarmaktan çok var olana basit bir katılıma hizmet eden eğitim ve tartışma yaklaşımları kırılmalı. Bu sınırlı bir bilgilenme ama aksine kof bir özgüvene dayalı, abartılı kişiliği ortaya çıkarıyor.

"Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olma", bizim gerçeğimizde yaşanan bir durumdur. Bu somut bir pratikleşmeyi engellediği gibi, bazen kısır ve tutucu yaklaşımları da doğuruyor. Mesela demokrasiyi kavramadan bunun güçlü bir arayışçısı olamayız, çabalarımız da sonuca dönüşemez. Bu sorunun çözümünde bireyin yaklaşımı belirleyici olsa da örgütsel yaklaşımda bunu destekleyecek bir tarz yakalanmalı.

Bireye sınırlı bazı doğruları empoze eden eğitim tarzı ve üslubu aşılmalıdır. Yerine bireyi aktif katan, yorum gücünü geliştirmeyi hedefleyen, tartıştıran ve bilgiyi kendi gerçeğinde somut bir pratiğe dönüştürebilen bir tarzı yakalamak zorundayız.

Tekdüzelik aşılarak yetenekleri açığa çıkaran geniş çerçeveli bir eğitim anlayışı geliştirmeliyiz. Bunun yönteminde geçmişten kısmen beslenebilirsek de bunun dışında ideolojik, siyasal, sosyal ve kültürel gelişimi hedefleyen seminer, kurs, yoğunlaşma grupları oluşturma vb. birçok yöntemle her düzeydeki bireyin kendi özgünlüğüne göre katılım gösterebileceği çok alternatifli bir tarz esas alınmalıdır.

Bir diğer nokta da tüketen tarzdan kurtulup üretken bir tarzı yakalamak gerekiyor. Mümkün olduğu kadar kollektif eğitim çalışmalarından somut ürünler (yazı, broşür, proje vb.) ortaya çıkarmalıyız. Bu birikim organize edilip daha güçlü ve somut kurumlaşmaların zemini yapılabilir. Bu toplumsal dönüşüm hedefimize daha güçlü bir katılımı sağlar.

Örgütün genel olarak kendi özgünlükleriyle katılmak isteyenler için ön açıcı olması gerektiğini belirtmiştik. Fakat bu noktada dikkat edilmesi gereken şey bireyin gönüllü olarak yaptığı katılım sonucunda gösterdiği iddia ve aldığı sorumluluğu yerine getirmede bir tutarlılığı beklemenin buna aykırı olmayacağı gerçeğidir. Bu yüzden çalışmada iddiasına göre profesyonelleşme talebi birey ve örgüt ilişkisinde antidemokratik bir tutum olarak görülmemelidir.

Herkes kaldırabileceği yükü talep edebilir ama aldığı yükün hakkını da vermelidir

Gönüllü katılımı esas alırken, pratik süreçte profesyonel yaklaşım ve ilişki tarzı, birbirini denetleyen ve eleştiren tarz terk edilmemelidir. Herkesin vicdani yaklaşımına değer verirken, sorumluluklar sadece vicdana bırakılmamalıdır. Herkes kaldırabileceği yükü talep edebilir ama aldığı yükün hakkını da vermelidir. Her iki durumda da gereken denge yakalanmasa

www.arsivakurum.org

örgütsel amaçlar aksar. Eskisi gibi örgütün bireyin bütün yaşam alanlarına müdahale etme istemini daraltır. Ama işbölümünün gereğini istemede de göstereceği zaaf hedefleri yıpratır.

Kadro ve örgüt ilişkisindeki yaşanan bir sıkıntı da örgüt içerisinde bireyin duruşunun sadece kendi gücüne bağlı olmasıdır. Gençlik örgütü eskiden kalma alışkanlıkların devamı olarak **"Yalnızlar Ordusu"** kimliğinden kurtulamamıştır.

2003'ü daha öncesinden devralınan değişim çizgisinde netleşme ve kararlaşma yılı olarak ele alırsak, 2004 yılını da bunu pratikleştirme yılı olarak tanımlamalıyız

Birey örgütte kendi gücüyle yürüyor, ayrıca örgütsel sistem ve ilişki tarzı bireyi zorladığında destekleyebilecek bir tarzdan uzaktır. Kadronun süreklileşmesinin önündeki temel engellerden biri de budur. Herkesten aynı gücü, yaklaşımı ve pratiği beklemek gerçekçi olmadığı kadar yıpratıcıdır da. Bu yüzden hiçbir birey tek başına yürümeye mahkum edilmemeli, örgüt olmanın, örgüt içinde yoldaş olmanın gerektirdiği paylaşım gösterilmelidir. Biz sadece teknik bir işbölümü üzerinden gelişecek bir paylaşımla yetinemeyiz. Bireyin gerçekliği doğru ele alınmalı ve destekleyici bir paylaşımdan kaçınmamalıyız. Örg,ütsel zayıflığımız bunu yapmayı zorlaştırıyor olabilir ama bireyin yaşadığı zorlanma olumsuz sonuçlandığında bunu sadece bireyin eksikliğine bağlamak, vicdanı rahatlatsa da gerçekçi bir yaklaşım olmayacaktır. Özellikle büyük bir açılımı hedeflediğimiz bir dönemde, duyarsızlıklarımızdan dolayı gücümüzde gelişecek bir erimeyi açıklayamayız.

Son tahlilde gördüğümüz gibi ne geçmişin değerlendirilmesi sınırlı bir süreç ele alınarak yapılabiliyor ne de geleceğin planlanması. 2003'ü değerlendirdiğimizde görüyoruz ki yaşanan sıkıntılar veya eksikliklerin temeli daha geniş bir süreye yayılmış. Fakat burada vurgulanabilecek nokta, 2003 de bunun aşılmamış olmasının nedenleridir. Bunun nedeni de örgütsel ve bireysel tutuculukların aşılamaması, küçük hesaplarla büyük hamlelerin gerçekleşmeyeceği gerçeğinin göz ardı edilmesi, düşünce ve pratik olarak kendisini zorlanmayan kadro gerçeğinin aşılamaması, büyümenin getireceği sorumluluklardan kaçınan örgüt yapısının kırılamamasıdır.

Genel mücadelenin de kendi içerisinde yaşadığı ve tartıştığı sıkıntılar farklı değildir. Bu tartışmanın ilk sonuçlarından olan ***TECAK Kongresi,*** aslında bu gerçeğe tavır olarak kendini tanımladı. Yoğunlaşması ve kararlarıyla gençlik açısından örgütsel dönüşümün kaçınılmazlığı ortaya konuldu. Tüm alanlardan gençliğin katılımıyla bir karar düzeyi de yakalandı.

Bağımsız demokratik ve meşru bir çizgiyi esas alarak gençlik kitleleriyle bululup toplumsal mücadeleyi geliştirmeyi amaçlayan bir örgüt kararlaşması ***TECAK***'ı doğurdu. Daha sonraki süreçte gerçekleştirilen ***KONGRA-GEL*** ile bu yoğunlaşma daha kapsayıcı ve somut kararlar olarak ortaya çıkarıldı.

Aslında ***KONGRA-GEL*** ile yapılan değişiklikler, alanlar, örgütler ve bireyler şahsında yaşanan değişime ve hedef büyütmeye direnme mantığını da boşa çıkarıyor. Bu yaklaşımların kendini yaşatabileceği herhangi bir örgütsel zemin kalmamıştır. Bu noktada yaşanabilecek direnç özünde genel mücadeleyle ve yarattığı değerlerle çelişkiye düşmeye götürecektir.

Bugünden sonra yapılması gereken, başta da belirttiğimiz gibi hiçbir gerekçeye sığınmadan zaaflarımızı, tutucu yanlarımızı tespit edip zorlanmaları da göze alarak çözümlemektir.

Gençlik Hareketi, Önderliğin özgürlüğünü sağlamada ve Kürt sorununun demokratik çözümünde etkili olabilmek için örgütsel siyasal ve sosyal yenilenmesini gerçekleştirmelidir

2003'ü daha öncesinden devralınan değişim çizgisinde netleşme ve kararlaşma yılı olarak ele alırsak, 2004 yılını da bunu pratikleştirme yılı olarak tanımlamalıyız. Özellikle bölgesel ve uluslararası gelişmelerin sunduğu zeminin büyük gelişmelere yol açma ihtimalini de gözetirsek, bunu gerçekleştirememenin hiçbir gerekçesinin olmayacağı açıktır.

Gençlik Hareketi, beslendiği temel kaynak olan önderlik çizgisi ve onun yaratıcısı **Başkan Apo**'nun özgürlüğünü sağlamada ve Kürt sorununun demokratik çözümünde etkili olabilmek için örgütsel siyasal ve sosyal yenilenmesini gerçekleştirip yeni döneme bu anlayışla hazırlanmalıdır. Bu süreci başarıyla tamamlayıp 15 Şubat'tan itibaren pratik çabalarını yoğunlaştırarak 2004 baharını büyük serhildan hamlesine dönüştürmeyi hedeflemelidir.

www.ozgurokul.org

Devrimci aydın gençlik, tarihsel misyonunu üstlenmelidir

Gençlik, işsizlik, eğitimdeki eşitsizlik ve antidemokratik uygulamaların yanı sıra, gerici emperyalist kültürün ve geliştirdiği yaşam felsefesinin tahrip edici etkisini taşımaktadır. Postmodernist yaşam felsefesi, tüketim kalıplarına sıkışmış, günübirlik yaşayan, toplumsal ve siyasal sorunlara karşı ilgisiz, sanal alemde yüzen, erdemsiz bir gençlik tipi yaratmayı hedeflemektedir.

Büyük bir dinamizmi ve enerjiyi temsil eden gençlik, sürekli arayış içerisinde olduğundan statükocu değil, gelişme ve değişimden yanadır.

Bilimsel ve aydınlık olanla ilgilidir.

Cesur, atak ve coşkuludur. Yaşamda, düşünce ve örgütlenmede özgürlüğü savunur.

Tüm bu özellikleri nedeniyle toplumsal güçler arasındaki mücadelede, üzerinde hesap yapılan, kazanılmaya çalışılan güç olmuştur.

Toplumun büyük çoğunluğunu alta iterek küçük bir azınlığın iktidarını temsil eden egemen güçler, gençliğin bu dinamizmini kendi çıkarları doğrultusunda ve ezilenlere karşı kullanmak için her türlü yol ve yönteme başvurmuşlardır.

Gençliğe yönelik yeni tehlike ve çirkin uygulamalar var

Ancak genellikle toplumun ezilen çoğunluğunun çıkarlarını savunan, demokratik hak ve özgürlüklerden yana olan gençlik, özellikle de öğrenci aydın gençlik, kendi çıkarlarını da tehdit eden egemen, baskıcı, sömürücü sistemlerle hep bir mücadele içerisinde olmuştur.

Yaşadığı sistemin bilincinde olan gençlik, buna karşın mücadelede toplumun bilinçlendirilmesi, örgütlendirilip eyleme kaldırılmasında öncü bir misyona sahiptir. Bir sistem karşısında gençliğin ortaya koyduğu siyasal tercih, örgütlenme ve mücadele düzeyi, toplumun mücadele düzeyini açığa vurur.

"Gençliği kazanan geleceği kazanır" tespiti boşuna yapılmamıştır.

Bundan dolayıdır ki, egemen sınıflar **"gençliğe hükmet, topluma hükmedersin; gençliği etkisizleştir, toplumu etkisizleştirirsin"** formülünü uygulayagelmişlerdir. Bunun en çarpıcı örneklerini *Franko*'nun İspanya'sı, *Hitler*'in Almanya'sı ve *Kenan Evren*'in Türkiyesi'ndeki uygulamalar oluşturmaktadır. Ama buna karşın 20. yüzyıl, onurlu devrimci gençliğin ezilenlerle birlikte yükselttiği ve başarıyla sonuçlanan şanlı mücadelelere daha fazla tanıklık etmektedir.

Geride bıraktığımız yüzyılda olduğu gibi, 21. yüzyılın globalleşen dünyasında da, halkların demokrasi, insan hakları ve özgürlük mücadelesinde

www.arsivakurdi.org

gençlik bu tarihi misyonuyla karşı karşıya olduğu gibi, yeni tehlike ve çirkin uygulamalarla da yüz yüzedir.

Çözümlenmemiş 20. yüzyıl sorunları günümüze taşınmıştır

20. yüzyılın iki kutuplu dünyasında insanlık, büyük sıcak-soğuk savaşlar ve onların yarattığı yıkıcı sonuçlar yanında önemli ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel düzey ve bilimsel teknik gelişmeyi yaşadı. Demokrasi, insan hakları ve özgürlükler çağı olarak da tanımlanan yeni yüzyıla insanlık, beraberinde çözümlenmemiş ulusal, toplumsal, siyasal, etnik ve dini birçok problemi de taşımıştır.

Gerek bu sorunları, gerekse yeni gelişme sürecinin yarattığı ve yaratacağı sorunları çözmek durumunda olan insanlık, geçmişte olduğu gibi esas olarak şiddet temelinde çözüme yönelmek yerine, barışçıl, demokratik, siyasal yöntemlerle sorunlarını çözme eğilimindedir.

Bunda geçmişte yaşadığı acı tecrübeler kadar, yaşanan bilimsel-teknik gelişmenin, kazanılan yeni

Yaşadığı sistemin bilincinde olan gençlik, buna karşın mücadelede toplumun bilinçlendirilmesi, örgütlendirilip eyleme kaldırılmasında öncü bir misyona sahiptir.

sosyal, siyasal, kültürel değerlerin önemli etkisi vardır. Bu bağlamda çatışma ve savaşların tümüyle ortadan kalktığını söyleyecek durumda olmasak bile, uygar demokratik yöntemlerin, sorunların temel çözüm dili olduğunu ifade etmek mümkündür.

Bilimsel teknik gelişme sayesinde küçülen dünyamızda büyük sorunlar yaşanmaktadır.

Dünya nüfusunun ezici çoğunluğu açlık sınırında seyreden bir yoksullaşmaya mahkum edilmiştir. Gerici anti demokratik uygulamalar devam etmektedir. Kadın cinsi üzerindeki sömürü ve baskı devam etmekte ve cins çelişkisi yüzyılın çözüm bekleyen temel bir çelişkisi olarak öne çıkmaktadır. Nükleer atıkların yol açtığı çevre kirlenmesi, dünyamızın yaşanılır doğasını ve insan yaşamını tehdit etmektedir.

Dolayısıyla günümüz dünyası demokrasi, insan hakları ve özgürlükler alanında önemli bir gelişmeyi yaşamaya aday olmakla birlikte, insanlığı tehdit eden bu sorunları da önümüze koymaktadır.

Buradan çıkan sonuç; günümüzün ulusal, demokratik sorunlarının çözümünde, demokrasi ve özgürlükler mücadelesinde gençlik, özellikle de devrimci aydın gençlik, kendi tarihsel misyonunu üstlenmek durumundadır.

Kuşkusuz toplumun yaşadığı sorunlar gençliğin de sorunlarıdır. Ama aynı zamanda özgün olarak kendisinin yaşadığı sorunlar da vardır. İşsizlik, eğitimdeki eşitsizlik ve antidemokratik uygulamaların yanı sıra, gerici-emperyalist kültürün ve geliştirdiği yaşam felsefesinin tahrip edici etkisini taşımaktadır. Günümüzde geliştirilen ve adına *"postmodernizm"* denilen kültür ve yaşam felsefesi, en çok da tüketim kalıplarına sıkışmış, günübirlik yaşayan, toplumsal ve siyasal sorunlara karşı ilgisiz, sanal alemde yüzen, erdemsiz bir gençlik tipi yaratmayı hedeflemektedir.

Tüm bu veriler dikkate alındığında, günümüz gençliğinin doğru bir çağ bilinciyle topluma ve kendisine sahiplik ederek, demokratik siyasal mücade-

www.arsivakurum.org

lede öncü rolünü oynaması gerektiği ortaya çıkmaktadır. Başka türlü yaklaşım yanıltıcıdır. Böyle bir duruş sergilenmeden, ne gençliğin kendisinin, ne de toplumun yoksul emekçi kesimlerinin, demokrasi ve özgürlük isteyenler için yapacağı hiçbir şey yoktur. Ve yine bu misyon yerine getirilmedikçe, onurlu ve sorumlu devrimci aydın gençlik tanımına ve rolüne uygun davranılmamış olacaktır.

Günümüz gençliği, doğru bir çağ bilinciyle topluma ve kendisine sahiplik etmelidir.

Dünyanın değişik ülkelerindeki gençlik, çağımızın bu genel sorunlarıyla birlikte, yaşadığı toplumsal ve siyasal koşulların ortaya çıkardığı kendine özgü sorunları da yaşamaktadır.

Toplumsal ve siyasal gelişmedeki rolü itibariyle bakıldığında, oynanan ve oynanamayan roller açısından en çarpıcı örneklerden birini Kürdistan ve Türkiye gençliği yaşamaktadır.

Kürt gençliğinin dünü ve bugünü de, ancak Kürt toplumunun içinde bulunduğu durum ve yaşadığı büyük mücadele sürecinin değerlendirilmesi içinde doğru izahını bulur.

Açık olan şu ki, ağır sömürgeci baskı, inkar ve imha siyaseti altında ulusal gerçekliğinden ve kimliğinden uzaklaştırılarak egemen ulus gerçeği içerisinde erimeye mahkum edilen Kürt toplum gerçeğinde, gençlik de payına düşeni almıştır.

Kendine yabancılaşmış, örgütsüz, dağınık ve ağır ezilmişlik psikolojisi ve kendine güvensizliği yaşayan Kürt toplumu ve gençliği, '70'lerin başında tarih sahnesine çıkan **PKK** hareketinin müdahalesiyle tamamen yeni bir gelişme sürecine girmiştir.

PKK tarihi Kürt gençliğinin de tarihidir

PKK, devrimci bir gençlik hareketi olarak doğup gelişti. Ankara'da **Başkan Apo**'nun oluşturduğu bir grup onurlu devrimci aydının başlattığı bu yürüyüş, giderek tüm bir ulusu kucakladı ve diriliş devrimine yol açtı. **Haki, Kemal, Mazlum** ve **Hayrilerin** de içinde yer aldığı bu devrimci aydın grubun Kürt toplumuna taşıdığı ulusal devrimci bilinç, örgüt ve eylem çizgisi, bugün Kürt halkının yaşadığı büyük ulusal demokratik gelişmenin ve değerlerin temel ve başlangıç noktasını oluşturmaktadır.

En ağır koşulları yaşayan bir halk gerçeğinde, onurlu devrimci gençliğin ne yapması gerektiği biçimindeki bir soruya en çarpıcı yanıtı **PKK**'nin ortaya çıkışı ve gelişim tarihi vermektedir. **PKK**'nin gelişim süreci onurlu, kendi doğasına ihanet etmemiş, bilinçli, fedakar, kararlı ve mücadeleci bir gençliğin tarihsel misyonunu nasıl sahipleneceğini ortaya koyan onurlu bir örneği oluşturmaktadır.

Nuri Dersimi'nin, Kürdistan'daki katliamlarla umutların tüketildiği en olumsuz koşullarda Kürt gençliğine yaptığı intikam çağrısı, gençliğin mutlaka rolünü oynayacağına dair taşıdığı inanç ve umudu ifade etmektedir. PKK, bu umudun gerçekleşmiş ifadesi olarak Kürt halk gerçeğinde büyük gelişim, değişim ve dönüşüme yol açmıştır. PKK tarihi aynı zamanda onurlu ve mücadeleci Kürt gençliğinin de tarihidir.

Ve yine yurtsever bir aydın olan **Nuri Dersimi**'nin, Kürdistan'da isyanların bastırıldığı, katliam ve sürgün uygulamalarıyla umudunun tüketildiği en olumsuz koşullarda Kürt gençliğine yaptığı intikam çağrısı, gençliğin mutlaka rolünü oynayacağına dair taşıdığı inanç ve umudu ifade etmektedir.

İşte **PKK**, bu anlamda bu umudun gerçekleşmiş ifadesi olarak Kürt halk gerçeğinde büyük gelişim, değişim ve dönüşüme yol açmıştır. **PKK** tarihi aynı zamanda onurlu ve mücadeleci Kürt gençliğinin de tarihidir.

Kürt gençliği, ulusal demokratik mücadele sürecinde yeniden doğdu. Ulusal demokratik kimlik, bilinç örgüt ve mücadele gücüne kavuştu. İlk defa kendisiyle ve tarihiyle yüzleşti ve özgür yaşamla buluştu.

Kürtlüğü utanç vesilesi olarak gösteren sömürgeci eğitim ve kültürü aşarak, onu onur kaynağı olarak görme ve sahiplenme yüceliğine ulaştı. Hem devrimle doğdu hem de devrime her düzeyde katılarak gelişmesinde önemli roller oynadı.

Esas olarak Kürt gençliğinden oluşan ve binlerle ifade edilen gerilla ordusu saflarında yıllarca direndi ve binlerce şehit verdi. Keza aynı direniş ruhunu zindanlarda sergiledi ve şehit **Ali Çiçek** yoldaşta ifadesini bulan kahramanlıklar sergiledi.

www.arsivkurdi.org

Önderliği ve halkının özgürlüğü uğruna onlarcası fedai tarzda hayatını ortaya koydu. **Başkan Apo**'ya karşı geliştirilen uluslararası komplo sürecinde Kürt gençliğinin ortaya koyduğu tutum, bugün geldiği düzeyi çarpıcı bir biçimde ortaya koymaktadır.

Zilanlar, Zekiye Alkanlar, Sema, Ronahi ve **Şehristan** gibi yoldaşlar bu fedai ruhun abideleridir.

YCK ve **TECAK** gibi kendi öz örgütlenmesini yaratan Kürt gençliğinin ulusal, siyasal, kültürel ve sanatsal alanda yaşadığı gelişme düzeyi, mücadele azmi ve kararlılığına dayanarak söyleyebiliriz ki, Kürt gençliği halkımızın teminat altına alınmış geleceğidir.

Böyle bir gençliğe sahip olan Kürt halkı, geleceğe güvenle bakmakta haklıdır. Gençlik adına ortalıkta dolaşan, ısrarla kendini mücadele gerçeğinden uzak tutan, çıkarcı, marjinalleşmiş gruplar etrafında kümelenerek kendini yaşayanlar, genç aydın olduğunu söyleseler de, böyle onurlu bir konumda değerlendirilmeyi hak etmemişlerdir. Çünkü Kürt sorununu çözmek gibi ağır bir sorunla karşı karşıya olan Kürt gençliğinin kendini yaşamaya imkanı olsa bile, buna hakkı yoktur.

Yaşadığımız yeni yüzyılda ve mücadelemizin girdiği yeni dönemde Kürt gençliğini bekleyen yeni görev ve sorumluluklar vardır. Bugüne kadar yapılanlar, bundan sonra yapılacakların da başarıyla yerine getirileceğinin kanıtıdır.

Başkan Apo'nun öngördüğü **Demokratik Özgür Birlik** stratejisi, mücadelemizde yeni bir dönemi başlatmıştır. Kürt halkının 21. yüzyıl stratejisi olan **Demokratik Cumhuriyet**; barışçıl ve demokratik siyasal mücadele yöntemiyle Kürt sorununun çözümünü, Kürt halkının egemen ülke halklarıyla demokratik ve özgür birliğini yaratmayı hedeflemektedir.

Yurtsever devrimci Kürt gençliği, yeni stratejimizin derin kavrayışı içerisinde, yeni bir eylem ve çalışma tarzına yönelmek durumundadır.

Sadece **Kuzey**'i değil, **Kürdistan'ın diğer parçalarını** ve **Kürt diasporasını** da içine alan geniş bir mücadele sahasında etkili bir örgütlenme ve eylem tarzını ortaya çıkaracak bir dinamizme, bilince ve tecrübeye sahiptir.

İyi biliyoruz ki, Kürt sorununun demokratik özgür birlik çerçevesinde çözümü kendiliğinden ve kolay olmayacağı gibi, başka güçlerce de bahşedilmeyecektir. Hatta devam etmekte olan uluslararası komplo gerçeği ve yine **TC**'nin inkar ve imha siyasetindeki ısrarı dikkate alındığında, çetin bir mücadelenin yaşanacağı ortaya çıkmaktadır. Yeni stratejimizin temel taktiği olan serhildanlar, mücadelemizin başarısını tayin edecektir.

Kürt gençliği, yeni dönem serhildanlarının temel ve öncü bir gücü olarak yaratıcı ve kararlı gücünü ortaya koymak durumundadır. Tüm baskı ve engellemelere rağmen, Kürt gençliği bunu başaracak kudrete sahiptir.

Şimdiye kadar yapılanlar küçümsenemez. Ancak yeni dönem mücadelesinin ihtiyaçlarını karşılamada yetersiz kalmaktadır.

Onun için yaratılan gelişmelere ve elde edilen kazanımlara *"yeter"* demek ve yanlış yaklaşımlara düşmeden çalışmak büyük önem taşımaktadır.

Başarılı bir çalışma için yurtsever Kürt gençliğinin en başta derin bir ideolojik-politik kavrayışa ulaşması, bunun için sürekli bir eğitimle yenilenmeyi sağlaması gerekmektedir. Hele emperyalizmin halkları ideolojisizleştirerek savunmasız ve dağılmaya açık hale getirme politikalarını geliştirdiği günümüzde, bu daha büyük önem kazanmaktadır.

Ve yine iyi bilinmelidir ki, **demokratik siyasal mücadele, yaratıcı eylem gücü kadar etkili söz ve ikna gücüne ihtiyaç duymaktadır.**

Tüm bunlar bir arada düşünüldüğünde, ideolojik, politik ve kültürel birikimin sağlanmasının ne kadar önemli olduğu açığa çıkacaktır.

Bunun yanında mücadelemizin yarattığı güçlü zemini ve çağın gelişen bilim teknik düzeyini iyi kullanarak değişik alanlarda uzmanlaşmayı, mücadelemizin ihtiyaç duyduğu yetenekte kadrolaşmayı hedeflemelidir.

Kürt gençliğinin değişik sorunları vardır, ama en temel sorunu **Kürt sorunu**dur. Bu sorun demokratik özgür birlik temelinde çözümlenmeden gençliğin hiçbir sorunu da çözümlenemez. Globalleşen dünyanın her şeyi toz pembe gösteren havasına herkes kedisini kaptırabilir, ama Kürt gençliği buna asla itibar edemez. Çünkü anı anına yaşadığı somut gerçekler, tehlikeler ve içinde bulunduğu mücadele ateşi, dayandığı değerler sistemi buna fırsat vermemektedir.

www.serxwebun.org

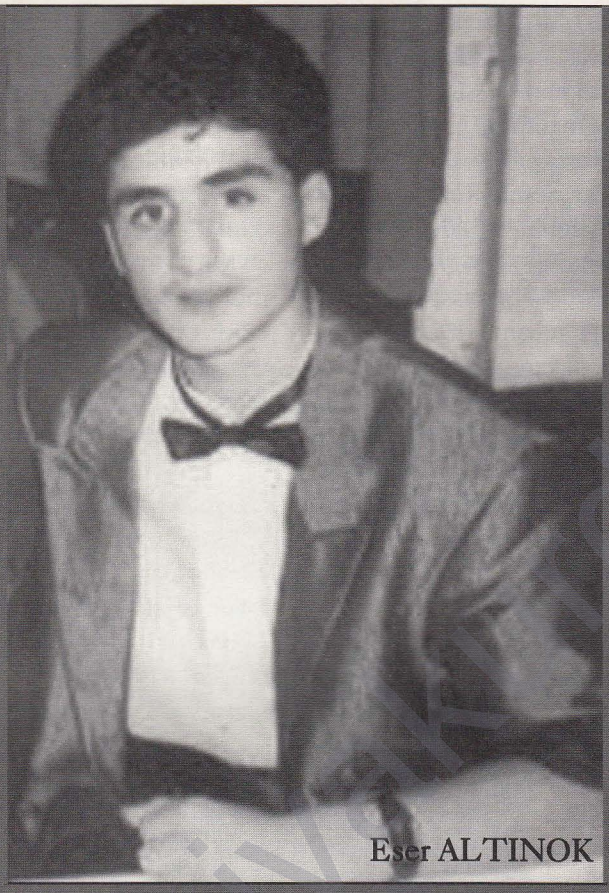

Eser ALTINOK

"... PKK ruhumda bir "TOZ" gibiydi.
Fakat canlandı, canlanacak. Bu sefer bu duygunun, bu yüce, benim için insanlığımın özü olan bu duygunun bu sefer içimdeki düşman tarafından bastırılmasına müsade etmeyeceğim!
Tuttum, şu anda ruhuma tümden egemen,
günlerdir, haftalardır egemendir, bırakmayacağım..."

İhaneti mahkum eden Şehit Eser ALTINOK'u saygıyla anıyoruz...

TECAK Avrupa Örgütü

AVRUPA PARLAMENTERLERİ AÇIKLAMASI

Sayın Abdullah ÖCALAN'ın tutukluluk durumu ile ilgili

Başta Avrupa Parlamentosu olmak üzere, birliğin diğer mueseselerinin dikkatini Kürt Halk Önderi sayın Abdullah ÖCALAN'ın tutukluluk koşulları ve sağlık sorunu üzerine çekmek gerekiyor.

Her zamankinden daha fazla bugün Kürt halkının kendi özgürlük mücadelesini kan dökmeden sürdürmede kararlı olduğunu hatırlatmak gerekiyor. Bunu yaparken diyaloğu ve barışçıl yöntemleri esas alıp soruna siyasi çözüm yöntemlerini önermektedir, oysa Türk hükümeti herzamankinden daha fazla şiddeti artıran tedbirleri geliştirip diğer çözüm yöntemlerini redetmektedir.

Sayın Abdullah ÖCALAN'ın 1999 yılında tutulanarak Türkiye'ye getirilmesinden bu yana İmralı adasında tek kişilik cezaevinde özel bir tecrit altında tutulmaktadır. Sayın ÖCALAN'a karşı uygulanmakta olan pratik, ulusal ve uluslararası antlaşmaları ve özellikle de tutuklulara tanınan temel insani hakları ihlal etmektedir.

Kendi avukatlarından alınan bilgilere göre, kendisine karşı uygulanan pratikler sadece devam etmekle sınırlı kalmayıp, günden güne daha da sertleştirilmektedir. Avukatları ve ailesinin kendisiyle görüştürülmemesi için 'hava mühalefeti' gerekçe gösterilerek sık sık engelemeler çıkarılmaktadır. Kabul edilmemesi gereken bu uygulamalar sayın ÖCALAN üzerinde uygulanmakta olan rutin izolasiyonun bir parçasıdır. Avukatlarının defalarca müracaatta bulunmalarına rağmen, ne Adalet Bakanlığı ve ne de devletin ve hükümetin yetkili organları cevap vermemekte dolayısıyla durumunda herhangi bir düzelme yapılmamaktadır.

Avrupa Parlamenterleri olarak, sayın ÖCALAN'ın sağlık durumu nedeniyle çok endişeliyiz. Bu nedenle, aşağıda imzası bulunan biz Avrupa Parlamenterleri Avrupa Parlamentosu Başkanını Birliğin müeseseleri nezdinde gerekli olan girişimde bulunup sayın ÖCALAN'ın durumunda düzelmeyi sağlaması için harekete geçmeye çağırıyoruz.

Türk hükümetine de, başta sayın ÖCALAN olmak üzere diğer tüm tutuklular için kanunların tanıdığı hakları ihlal etmemeye ve saygılı olmaya çağırıyoruz.

Bu çağrıyı imzalayan Avrupa Parlamenterleri:

VINCI Luigi (Italie), MAES Nelly (Belgique), MORGANTINI Luisa (Italie), BOUDJENAH Yasmine (France), JOVE PERES Salvador (Espagne), MARSET Campos Pedro (Espagne), AINARDI Sylviane (France), FIGUEIRDO Ilda (Portugal), UCA Feleknas (Allemagne), SANBAEK Ulla (Denmark), LAGUILLER Arlette (France), Baroness LUDFORD Sarah (Royaume Uni), VALLVE Joan (Catalunia, Espagne), ZACHARAKIS Christos (Grèce), MEIJER Erik (Hollande) MARKOV Helmuth (Allemagne), WYN Eurig (Royaume Uni) GOROSTIAGA Koldo (Pays Basque) CAUQUIL Chantal (France), KORAKAS Efstratios (Grèce), ALYSSANDRAKIS Konstantinos (Grèce), BORDES Armonie (France)

www.arsivkurdi.org

MEDYA ÜLKESİ

Bizi güneşe sunun
Bir bir kurban edilelim
Kawa aşkına Newroz utanmasın artık
Ehmedê Xanî yazsın öykümüzü
Bir Ninova daha koymuşlar önümüze
Kırın beşikleri
Bebelerimiz de yürüsün
Taş verin ellerine
Zulmü, Dehakları öldürsün
Dağları alalım sırtımıza
ovaları, ırmakları
Medya'dan dünyaya doğru
yolculuğuna çıkalım tarihin
Biz de dünyalıyız
Ve analarımız
Gözleri özgürlük bakan
Gürül gürül bir pınar gibi yürekleri
Bizim analarımız
Doğururlar
güneşi dünyaya sunacak çocukları
Doğururlar
ölümsüz bir baharı getirecek ülkemize
Biz halkız
Yediden yetmişe
dünya görsün bizi de
Ölümü yenecek çünkü çığlıklarımız
Ya toprak bedenlerimizde dirilecek
Ve tarihin kiriyle dolacak tabutlar
Ya bedenlerimiz toprak olacak
Yeni bir yaşamın tohumu olacak
Medya ülkesinde

serxwakurd.org

Erkek iktidarının ortaya çıkardığı sistem: Devlet

Suna PARLAK

Üzerine en az yazılan ama en çok yazılması gereken konuların başında kadının özgürlük arayışı gelmektedir. Yine en az bilinen ve yine en çok bilinmesi gereken diğer bir konu da kadının yazısız tarihidir.

Hani herkesçe bilinen meşhur söz vardır ya, *"Özgürlük kaybedildiği yerde kazanılır"* diye.

Biz kadınlar da özgürlüğümüzü kazanmak istiyorsak öncelikle kayıp tarihimizi gün ışığına çıkarmak, isimsiz milyonlarca kadının verdiği varolma mücadelesinin anlamını kavramak, insankızı ve insanoğullarının gelişim sürecinde neolitiğin ne basit bir köy yerleşimi ne de kayıp cennet miti olduğundan hareketle neolitikten devlete götüren süreci gün ışığına çıkarmak durumundayız.

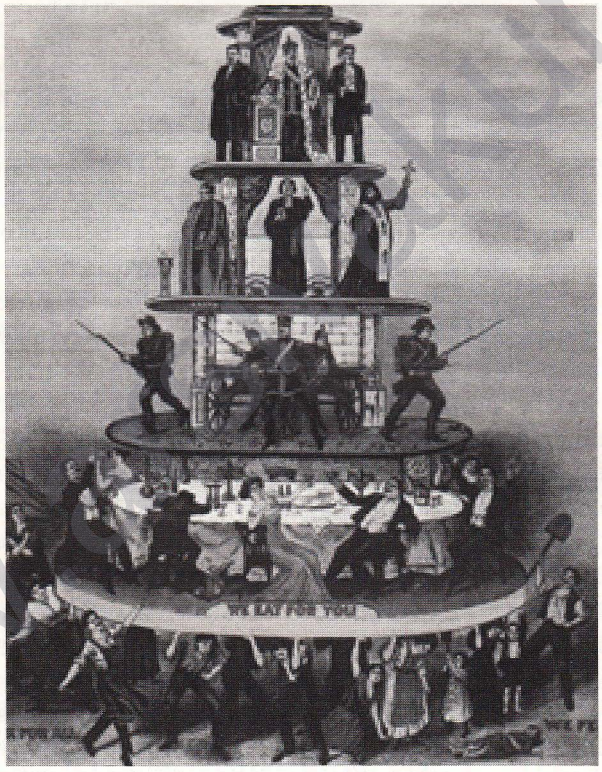

Nerede Kaybettik?

Biz kadınlar için devletten öncesi bir muamma, devletle başlayan tarih ise kaybediş ve de tükeniş.

Devlet öncesi bir muamma derken neolitik sürece ya da ondan önce başlayan insanlaşma evresine ve her iki durumda da kadınların oynadığı birincil role duyulan bir güvensizlikten bahsedilmemekte.

Aksine bilim ve tarih, erkeklerin tahakkümünden kurtuldukça, bilim kadınları ve tarihçi kadınların sayısı ve üretimi arttıkça, bu konularda cesur araştırmalar ve tezler ortaya atıldıkça 5000 yıldır kadınlara ve de tüm insanlığa bir muammaymış gibi sunulan kadınların gizli tarihinde yer alan neolitiğin sırları da çorap söküğü gibi açılacaktır.

Geçtiğimiz yüzyıl içinde yapılan sınırlı araştırmalar bile devletlerin henüz oluşmadığı, sınıfların ve ezilenlerin olmadığı, korkunun sadece doğa güçlerine duyulduğu, sevginin önüne sınır koyulmadığı bir sürecin bugün adına köy devrimleri dediğimiz neolitikte yaşandığını göstermektedir.

Neolitik bu konumuyla sadece kadınların kayıp cenneti değil tüm ezilenlerin egemenler karşısında kendilerine duymaları gereken özgüvenin de kaynağıdır.

Egemenlik kayıtsız şartsız varolmak zorunda değildir.

Tarihin başında egemenler olmadığı gibi tarihin ileriki evrelerinde de olmak zorunda değiller.

Sadece ve sadece argümanlarını güçlü kurdukları, insanlığın yaratıcıları kadınları tahakküm altına alarak tahakkümü kadınlar şahsında kanıksattıkları, erkekliğin doğuştan kazanılan bir üstünlük olduğunu yutturdukları için diğer tahakküm biçimlerini de aynı argümanları kullanarak rahatlıkla gerçekleştirebildiler.

www.ozgurgencl.org

Bu durum, kadınların ezilmesinin erkekler örnek verilerek açıklanması. Fakat tüm bu nedenlerden hareketle bir de kadınların bunların karşısında yapmaları gerekenler var.

Sırf karşıtlık ilkesinden hareketle değil tabi. Karşıtını bilmek ve ona göre konumlanmak, geçtiğimiz süreçte önemliydi tabi ama bu süreçte kadınların öncelikle kendileri adına yapmaları gerekenleri önplana çıkarmak daha sonuç alıcı olacaktır.

Sonsuz güven ve sınırsız sevgi, bireyin ya da neolitik süreç açısından bahsedersek eğer kadınların düşmanlığı, iktidarı, kaba zoru bilmemelerinden, dağarcıklarında dahi böyle bir düşüncenin geçmemesinden kaynaklanıyordu.

Böyle düşünen kadınların ise erkekleri karşıtları olarak değerlendirmeleri için bir neden de yoktu.

Erkekler onların çocukları, arkadaşları, sevgilileri, hastalandıklarında sağalttıkları hastaları, kötü güçlerden koruyup birlikte çalıştıkları köylüleriydi.

Onlar anaydılar ve erkekler de her halükarda öğrenmesi gereken yaramaz çocuklardı.

Dolayısıyla yaşamın kaynağı kadınların erkeklerden çekinmesini ya da onları karşılarına almasını, *"gelecekte ne olacak"* kaygısını taşımalarını gerektirecek bir durum yoktu.

Devlet icat oldu, mertlik bozuldu

Onbinlerce yıl süren bu durum, birden bire karakter değiştirerek çocukların zorba birer diktatör, anaların ise birer köle durumuna indirgendiği bir sürece evrildi. Hani *"tüfek icat oldu mertlik bozuldu"* denir ya. Asıl devlet icat oldu insanlık bozuldu.

İşte biz kadınların da hem neolitiğin altın dönemlerini hem kaybedişe götüren dönemlerini hem de devletle başlayan yeni dönemi çok iyi araştırmamız, yeniden yeniden tartışıp nasıl bir dünya, nasıl bir yaşam, nasıl bir kadın ve nasıl bir erkek sorularına doğru cevaplar vermemiz gerekmekte.

Bu bizim hiçbir şey yapmadığımız, zorunlu ve zorlu mücadeleye sıfırdan başladığımız anlamına da gelmemekte. Ama birbirimizden ve de tarihten o kadar kopuk ve bihaberiz ki çoğu zaman Amerikayı yeniden yeniden keşfetmek zorunda kalıyor, gücümüzü ve enerjimizi boşa harcıyoruz. Örneğin *Fatmagül Berktay*'ın ***'Tarihin Cinsiyeti'*** adlı kitabında vurguladığı gibi *"Kadınların kendi seslerini bulabilmeleri ve o sesin duyulmasını sağlayabilmeleri için "kendine ait bir oda"(Wirginia Wolf) kadar, "kendine ait bir tarih"e de sahip olmaları gerekliydi. Bu olmadığı sürece, bir toplumsal grup olarak kadınların belleği de olmuyor ve varoluş çabaları, Penelope'nin dokuması gibi hergün sökülüp yeni baştan dokunmak zorunda kalıyordu."*

Buradaki *"kendine ait tarih"* hem kadınların mücadele tarihini hem de bir bütün insanlık tarihini ve bunun içinde kadınların konumunu kapsamakta. Neolitiği de unutmadan.

Kadın düşmanı devlet !

En modern yasalara sahip, en özgürlükçü ve eşitlikçi yasaları getiren devlet bile iş kadına geldiğinde üç maymunları oynamakta.

Burada devlete nasıl geçildiğinden, kurumlarını nasıl oluşturduğundan bahsetmeye gerek yok.

Devletin olduğu tüm zamanlar şöyle bir değerlendirildiğinde devletin kendisini *"tanrı, ordu, aile ve de yazı-bilim"* eliyle erkek iktidarını meşrulaştırdığını, kadınlara ve iktidara ulaşamayan erkeklere hükmetmek için en zorba yaşam biçimi olduğu artık herkes tarafından kabul edilmekte.

Kadın yazar-araştırmacılar ile kadın hakları savunucuları ve kadın özgürlük mücadelesinde aktif yer alan özgürlükçü kadınlar için devletin getirdikleri ile mevcut uygulamaları bir muamma değil.

Ama kadının insan hakları ve özgürlüğü için verilen tüm mücadeleler hep devlet içinde bir yarınla sınırlı kalmış, mevcut yasaların değiştirilmesi, erkek partilerin çizdiği ve içinde gizli köleliği de barındıran sahte özgürlüğü ile çerçevelenmiştir.

Bugün artık kadınların içinde özgürleşebileceği bir devlet düşü aşılmadıkça, özgürlük hayallerimizi zorba devlet ile sınırlamaktan kurtarmadıkça yarın bize her zamankinden daha da uzak olacaktır.

"Erkek üstünlüğünün egemen olduğu toplumlarda, erkek görüşü, nesnel standart biçiminde sivil topluma egemen olur. Bu görüş dünyaya egemen olduğu için hiç de bir görüş noktası olarak işliyor görünmez. Erkek bu görüşü siper alarak kadın ve çocuklara yani dünyanın dörtte üçüne hükmetmektedir. Aile ve akrabalık kuralları ve cinsel gelenekler, bir grup olarak erkeklere çoğalma olgusunun mal sahipliğini, cinsel özgürlü-

www.otsiyakurul.org

ğü ve denetim gücünü garanti eder. Erkekler arasındaki hiyerarşiler, kadını da katmanlara bölen, ırk ve sınıf farklılıkları üzerine düzenlenmiştir. Devlet bu toplumsal iktidar olgularını yasalarla hukuk kapsamında düzenler. Böylece iki şey gerçekleşir. Hukuk meşrulaşır ve toplumsal egemenlik görünmez hale gelir." (Catharine A. MacKinnon, Feminist Bir Devlet Kuramına Doğru, S:271)

Yani ister köleci, ister kapitalist, isterse de gerçekleşen sosyalist devlet olsun, sonuçta devletin kendisi en üst egemenlik biçimidir.

Bu egemenlik ise en başta kadınlar olmak üzere her türlü farklılığı kendi tahakküm alanında gördüğü gibi ileriye doğru akan zaman diliminde kendisini sürekli yenileyip makyajlayarak da ömrünü uzatır.

Geçen zamana inat kadına olan yönelim şiddetinden hiç taviz vermezken yaşam standartlarındaki sözde iyileşme ile yasalarda tanınan haklardaki ilerleme birbirine tezat biçimde varlığını rahatlıkla sürdürür.

MacKinnon'un da dediği gibi hukuk da devlete erkeğin iktidarını düzenleyip meşrulaştırması için her türlü kolaylığı sağlamaktadır.

Bu durumda özelde biz kadınların, genelde de özgürlük mücadelesi veren tüm insanların sadece yasalardaki eşitsizlikçi durumlara karşı mücadele etmesi yetmemekte.

Hatta salt bununla yetinen bir mücadele anlayışı özgürleştim yanılgısını da beraberinde getirecektir.

"Anayasal eşitlik güvencesi, yapısal olarak ancak devlet müdahalesiyle harekete geçirilebilir. Ama hiçbir yasa erkeklere kadınlara tecavüz etme hakkını vermemiştir. Buna gerek de yoktur, çünkü tecavüzle ilgili hiçbir yasa hiçbir zaman erkeklerin kadınları cinsel olarak elde etme koşullarını ciddi olarak zorlaştırmaya kalkmamıştır. Hiçbir yasa erkeklere karılarını dövme hakkı tanımaz. Ama onları önleyecek hiçbir şey olmadığı için buna gerek de kalmaz... Hiçbir yasa kadınların özel yaşamını onlardan almaz. Çoğu kadının elinden alınabilecek özel bir yaşamı yoktur ve hiçbir yasa da onlara zaten sahip olamadıkları bir şeyi vermeyecektir."(S:273)

Devlet Dışı Sosyalite

Yani MacKinnon'un da işaret ettiği gibi toplumda erkekler hukuka gerek duymadan kadınlara fiilen egemen olduğu sürece, anayasal açıdan bununla ilgili hiçbir şey yapılamaz.

Günümüzde artık pek çok kadın yazar ve araştırmacı sadece devlet içindeki ayrımcılığı ya da erkeğin iktidarını sorgulamakla yetinmiyor.

Bir hukukçu ve aktivist olan ve kadın hakları konusunda dünyanın çeşitli üniversitelerinde ders veren MacKinnon gibi pek çok kadın, erkek devlet içinde kadınlar için şiddetsiz, daha eşitlikçi ve özgürlükçü bir yaşam düşüncesi yerine *"kadınların bakış açısına göre bir devlet"* kuramını geliştirmekte.

Tabi bu ilk başta erkek devletin karşısında kadın devleti gibi daha sıcak bir söylem gibi görünse de sonuçta yine devleti aşamayan bir düşünce.

Devlet erkeğin elinde de kadının elinde de devlettir. Her halükarda ötekinin varlığını şart koşar. Bir sahibi vardır ve de sahibi mülkünü korumak için kendisini her türlü aracı kullanmaktan alıkoyamaz.

Tabi ki kadının elinde olacak olan devletin erkeğin elindeki kadar savaş çıkarıp kan dökeceğini beklemesem de sonuçta devleti ele geçiren kadının da erilleşeceğinden hareketle bu düşüncenin kendisi bile kadınlar için kabul edilemez. Çünkü devletin kendisi bir sorgulama alanı. Çünkü en demokratik devlette bile hapishaneler ve ordular var.

Yaşlılar ve çocuklar sokaklarda açlar ve bugün neredeyse tüm dünyada her üç saniyede bir kadın tecavüz edilmekte.

Kadınlar devletten bu kadar çekmesine rağmen neden bu kadar az kadın başkaldırmakta?

Bu kadar az kadın mı yaşadıklarından rahatsızlık duymakta ya da bu kadar az kadın mı olanları görebilmekte? *"Vatanı bir kadın bedeni olarak temsil eden söylem, erkek kardeşlerden kurulu olan ulusta, erkeklerin birliğini ve dayanışmasını temel alan bir ulusal kimlik inşa eder. Aynı zamanda, eski statü toplumundan yeni sözleşme toplumuna geçişin bir ifadesi olan ulus-devletin projesi, kadınlara atfedilen geleneksel rollerin modern biçimler altında sürdürülmesini sağlamaktır. Artık kadınlar için doğru olan davranış kalıplarını belirleyen din ya da gelenek değil, ulus-devletin kendisidir. Bu nedenle, ulus-devletin kadınların hayatını düzenleyen projeleri, dev-*

www.arsivakurdi.org

lete bağlılığın ve resmi ideolojinin önemli bir bileşeni haline gelir."(Tarihin Cinsiyeti, S:154)

Fatmagül Berktay'ın da işaret ettiği gibi öne sürülen projeler eski geleneksel rollerin modern biçimler altında sürdürülmesini sağlarken çoğu kadın özgürlük yanılsamasını bile yaşayabilmektedir.

Partha Chatterjee, bunu *"kadın özgürleşmesinin ulusal/tarihsel hedefler içinde eritilmesi ve kadının ikincillik konumunun yeni bir şekilde meşrulaştırılması"* olarak tanımlar. (Vatan, Millet, Kadınlar,

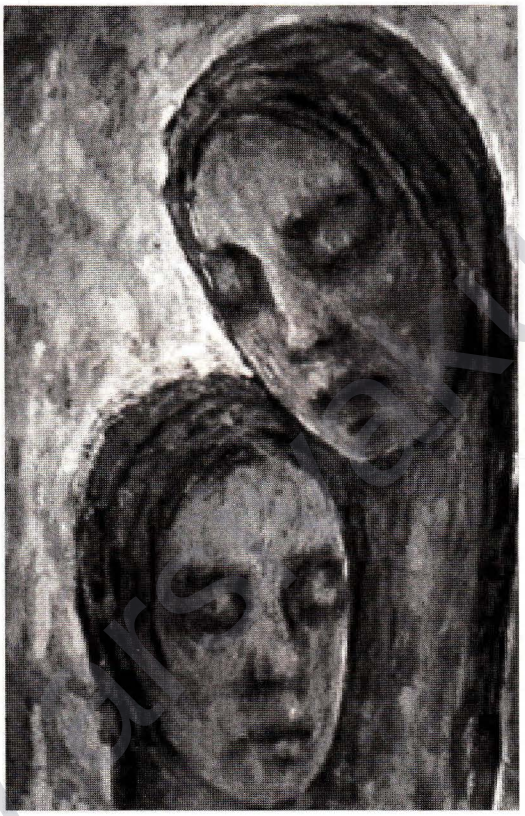

Sanırım hiçbir kadın bu ikincillik durumuna yabancı değildir.

Devletin içinde gelenekler, aile, din bunu yaşatır, erkek egemen zihniyet de değişmemesi yönünde devletin tüm olanaklarını buna seferber ederken çoğu devrimci örgütte de -yani tamamındahalkın hassasiyetleri, mücadelenin içinde geçtiği hassas durum ya da kadınların duygusallıkları ve siyasete yabancılıkları gibi gerekçelerle kadınların ikincilliği yaşatılır, kadınların özgürlüğü ve kadın-erkek arasında sağlanacak hak eşitliği hiç gelmeyen devrim sonrasında kurulacak devlete ertelenir. Bu durumda devlet sahibi erkekle devrimci örgüt sahibi erkek arasında nüanslar dışında hiçbir fark yoktur.

"Mevcut sistem dışı bir sistem tartışmasında vardığım sonuç, toplumun değişim-dönüşüm çabalarında devletçi tüm yaklaşımları aşmak biçimindedir. Devlete götüren tüm düşünce ve hareket yapıları, iddiaları ne denli eşitlikçi ve özgürlükçü olursa olsun, ters sonuç doğurmaktan kurtulamazlar." (*Abdullah Öcalan,* ***Özgür İnsan Savunması***, S:96)

Belki de dünyada gelişen kadın hareketlerinin hiyerarşi ve iktidar karşıtı olup da sonuçta kendi içlerinde birer küçük iktidar alanları yaratmaktan kurtulamamaları ya da radikal muhalif çıkışların ardından mensuplarının çoğunun sistemin çarkları içinde erimelerinde devlet düşüncesini aşamamaları yatmaktadır.

En haklı ve özgürlükçü mücadele alanı olan kadın mücadelesi bile özünde devleti aşamadığı için o çokça eleştirdiği devletin yöntemlerini uygulamaktan ve devletin çizgisinin dışına çıkamamaktan kurtulamamıştır.

Tabi ki bu kadın hareketinin son iki yüzyılda elde ettiği kazanımları, devlet içinde yarattığı dönüşümleri küçümsemek ya da yok saymak anlamına gelmemekte. Ama sadece bugünün değil yarının da bizim olmasını istiyorsak *"Özgür İnsan Savunması"*nda da belirtildiği gibi daha geniş ve sınırsız düşünmemiz, başta kendimize olmak üzere eleştiri oklarını acımasız salmamız gerekmekte.

"Ezilen sınıf diktatörlüğü de dahil, her devlet doğalında eşitsizlik ve özgürsüzlükle sonuçlanmak durumundadır. Çünkü devletin temel mantık ve dokularında bu gerçeklik esastır. Eşitleştiren, özgürleştiren devlet olamaz. Fakat bu demek değildir ki sınırlı eşitlik ve özgürlük amacına hiç katkıda bulunamazlar. Mevzi ve dönemsel bu tür özellikleri kazanabilirler. Ama bu özellikler asli olmayıp geçici karakterdedirler. Dolayısıyla devlet dışı sosyalitenin, kendine uygun zihniyet ve siyasal yapılanmaları oluşturma görevi vardır."(S:98)

Yani sadece mevcudu reddetmek ve onu yıkmak yetmiyor. Bu, tüm fedakarlıklarına rağmen devrimcilerin en büyük hatalarından biridir.

Oysa gerek kadın hareketleri olarak gerekse de tüm zamanların devrimcileri olarak düşlenilen dünya hiçbir kötülüğü ve de çirkinliği barındırmayacak kadar güzel bir dünya. Ama *"Özgürlük, amaçları kadar araçlarının da temiz olmasını gerektirir."*(Özgür İnsan Savunması, S:103)

www.ozgurluk.org

Özgürlüğe ulaşmanın yolu devlet gibi kanla beslenen bir araçtan geçtiği sürece o özgürlüğün kendisi güzel ama uzak bir düş olmaktan kurtulamayacaktır.

KONGRA-GEL, Devlet ve Kadın

En katı diktatörlüklerin, en köklü hiyerarşilerin kurulduğu, baba devletin Tanrı'dan sonra kutsanan ve eleştirilemeyen en büyük güç olduğu Ortadoğu'da Kürtlerin mücadelelerini devleti sönümleyerek ***"Demokratik Ekolojik Toplum"*** projesini gerçekleştirmek eksenine oturtması bölge ve dünya tarihinde gerçekleşen bir ilk.

Bu ilkin kendisi bile düşüncede yaşanan devrimin ta kendisi. Özgürlük, bugünle ve kısa yarınla sınırlanmadığı gibi etrafına da sınır diye devletin demirden kaleleri dikilmiyor.

Dönemsel çıkarlar uğruna kadınlar, bazı sınıf ve farklı düşünen bireyler genelin özgürlüğüne mahkum edilmiyor.

Devrimin kılıcının çocuklarını boğazlamasını engellemek için kılıcı kaldırıp devrimin kendisini öne çıkarıyor. Kürtler KONGRA-GEL ile yenilmezliği ve umudu garanti altına alıyorlar.

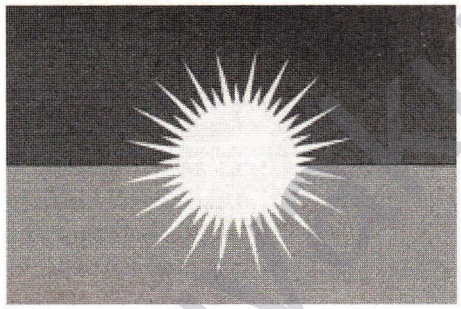

"Dar sınıf ve ulus çıkarlarını formüle eden programlar ve buna göre biçimlenmiş örgüt yapılanmalarıyla kapsamlı demokratik çözümler üretilemez. Devlet kurmak ve yıkmak amacı ile oluşan tüm siyasi yapılanmaları aşarak devleti ve toplumu demokratikleştirmeyi ulus, toplum ve cins çelişkisini çözmeyi insanlığın doğa ile barış ve uyum içerisinde yaşamasını demokratik-ekolojik toplum modelinde mümkün gören bu programı halkımız ve insanlık açısından önemli bir kazanım olarak görüyoruz." ***(Kürdistan Halk Kongresi Demokratik Kuruluş Belgeleri, KONGRA-GEL Programı, S:85)***

KONGRA-GEL, içinden geldiği geleneği zirveye taşırarak kadın özgürlüğüne olan yaklaşımını mücadelesinin ana ekseni olarak ifade etmekte.

c- Kadın özgürlüğü çağı olan 21. yy'da erkek egemenlikli sistemi köklü değişime uğratarak, insanlığın ilk devrimi olan neolitiğin özünü demokratik uygarlığa taşımak ve kadının sınıflı toplum uygarlığında mahkum edildiği haksız konuma son vererek, özgürlük ve eşitliğini sağlamak. (KONGRA-GEL Programı, S:108)

Artık kadınların karşısında katı-merkeziyetçi bir örgüt yok. Devrimci mücadelelere katılan tüm kadınlar şu ya da bu şekilde hiyerarşinin karşısında susturuluyor, en devrimci erkekler kendilerini tüm örgütün sahibi olarak gördüğü için kadınlara da mücadeleye destek verenler konumu kalıyordu.

Bunun için örgütte, çıkarları gereği, feda edilmesi gereken biri ya da birileri olduğunda seçimini erkekten yana koyuyor, *"kadınlar nasıl olsa bağlıdırlar, nasıl olsa anlarlar"* söylemleriyle anlayışa çağrılıyorlardı.

Devrimi, sosyalizmi, özgürlüğü savunan örgüt başta kadınlara karşı olan bu pratiğiyle kendi içinde anti-demokratlığı yaşatarak kendisiyle çelişmekteydi. Ama Marksist Leninist parti modeli tarzı örgütlenmesi, devlet tarzı hiyerarşik bir örgütlenmeye ulaşmayı hedeflemesi, bireyler şahsında Ortadoğu'nun geri feodal zihniyetini taşıması vb. etkenler bu çelişkiyi zorlayan ana unsurlardı.

Şimdi yeni tarz örgütlenme modeli birini diğerinden üstün tutmadığı gibi bunu önlemek için de her tür mekanizmayı oluşturuyor.

Bunun en açık örneği kadının özgürleşmesini, bu amaçlı faaliyetlerde bulunmasını sadece kadınların görevi olarak görmemesi, bu konuda birebir sorumluluk üstlenmesidir.

Örneğin *"... Kültürel, sosyal ve siyasal yaşama kadının özgür ve eşit katılımından yana olmak, bunun gerçekleşmesi için çalışmak."* (KONGRA-GEL Programı, S:109)

Programda geçen bu madde hayatın içine yansımasını bulduğu oranda ***"demokratik ekolojik toplum"*** hedefine de o oranda yaklaşılacaktır.

Hazır gündem de yerel seçimlerken *"...siyasal yaşama kadının özgür ve eşit katılımından yana olmak, bunun gerçekleşmesi için çalışmak"* ibaresi, KONGRA-GEL'in kadınlara ve erkeklere yüklediği bir sorumluluk olarak ortada.

KONGRA-GEL'in yaşam bulmasıda biraz da tüm maddeler üzerinde pratik-güncele dair çözümler bularak gerçekleşebilir.

www.arsiv.serxwebun.org

Güneşin Özgürlüğü ile Yeni Yaşama

Özlem DOĞAN

Kürt Özgürlük mücadelesi 6. yılına giren barış stratejisinin somut ifadesi olan KONGRA-GEL ile kendisini ideolojik örgütsel ve her alanda yeniden ele alarak yeni bir örgüt modeline kavuştururken görev ve sorumluluklarımıza doğru temelde sahip çıkmak atılan adımın yaşamsal kılınabilmesi için kaçınılmazdır. Bu noktada en çok kadın ve gençliği esas alan Önderliğimizin Demokratik Uygarlık Manifestosu ile ortaya attığı Demokratik Ekolojik

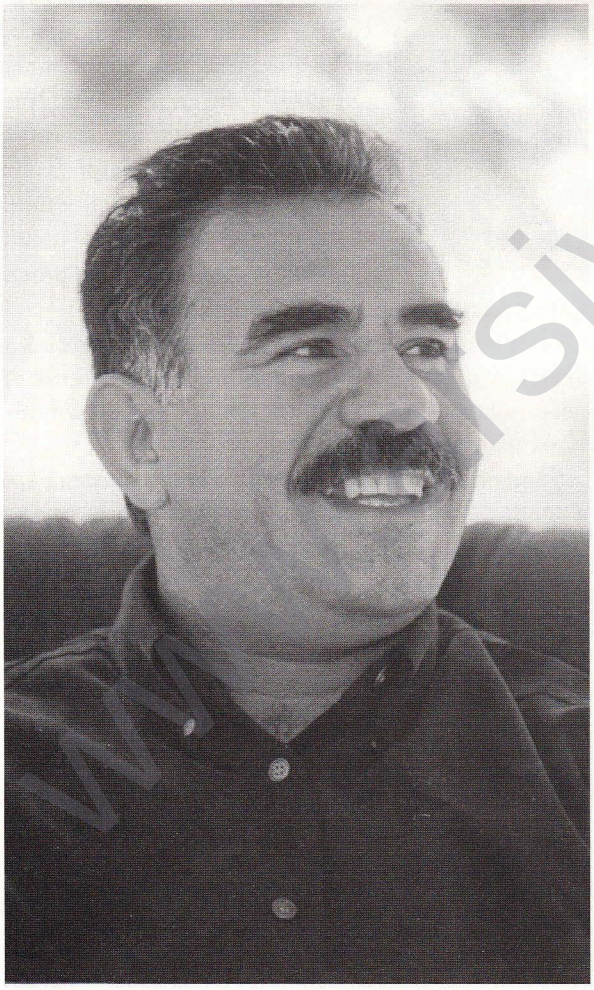

Toplum modelinin artık salt teorik bir belirleme olmaktan çıkarak 3. alan, sivil toplum örgütlemeleri ile yaşamsal kılınması durumu söz konusudur.

Atılan bu adım aslında Önderliğimizin Uluslar arası komployu boşa çıkartma temelinde geliştirdiği barış stratejisinin artık tamamen halka mal edilerek verilen 30 yıllık mücadelenin, her alanda kendisini temsil düzeyine kavuşturmasının ifadesi oluyor. Başkan Apo'nun "benim ve halkın projesi" diye adlandırdığı bu proje en çokta kadın ve gençliğin toplumu dönüştürebilme potansiyeline sahip olabilmesi gerçeğinden de yola çıkarak özgürlük temelinde verilen bütün bedellerin bir ifadeye kavuşmasının da adı olmaktadır.

Önderliğimizin tüm olumsuz koşullara, dayatılan imha ve tecrit politikalarına rağmen büyük bir fedakarlıkla geliştirmeye çalıştığı barış stratejisi sadece Kürtler açısından değil büyük bir bunalımı yaşayan Ortadoğu halkları açısından da bir özgürlük reçetesi oluyor. Önderliğimiz böylesi bir süreci yaşarken imha ve inkarda ısrar eden güçlerin Önderlik üzerindeki tecridi her geçen gün daha da sistemli bir hale getirerek, bizleri Önderliğin bu durumuna alıştırmaya çalışarak, geliştirmeye çalıştığımız yeni sürecin de önünü almayı hedeflemektedirler. Ancak onların ısrarlı inkar politikalarına karşı özellikle Türkiye'de ve Avrupa'da kadın ve gençliğin geliştirdiği eylemsellikler hiç durmadan devam ediyor. Kürt halkı, özellikle gençlik ve kadın "Önderliksiz bir yaşam asla olamaz" şiarı ile eylem kararlılıklarını her geçen

Önderliğimizin tüm olumsuz koşullara, dayatılan imha ve tecrit politikalarına rağmen büyük bir fedakarlıkla geliştirmeye çalıştığı barış stratejisi sadece Kürtler açısından değil büyük bir bunalımı yaşayan Ortadoğu halkları açısından da bir özgürlük reçetesi oluyor.

www.sivildirenis.org

gün daha da güçlendiriyorlar. Kürt halkı Önderliğin avukatları aracılığıyla basın-yayın organlarına yaptığı açıklamalarla mücadelesini barış ve özgürlük temelinde doğru bir rotaya oturtmayı başardı.

Özellikle değişim dönüşümü yaşadığımız bu süreçte ona duyduğumuz ihtiyaç onun perspektifleri ile birlikte tüm Mezopotamya ve Anadolu halklarının barışa olan özlemlerinin ancak Önderliğimizin sağlığı ile mümkün olacağının bilincinden kaynaklanmaktadır. Çünkü şunun çok iyi bilince çıkarılması gerekir ki özgürlüğümüzün mimarı Başkan Apo'dur. İşte bu nedenle savaştan rant elde edecek kesimler özellikle bu dönemde uluslar arası komployla başlattıkları ama başaramadıkları işi, Başkan Apo üzerindeki tecridi ve imha politikalarını arttırarak, örgüt ve halkla bağını koparmaya, bu noktada Başkan Apo'ya bağlı kesimleri perspektifsiz bırakmaya ve sürece yön vermesini engellemeye çalışarak bitirmeye çalışmaktadırlar. Tüm bu yönelimlere, özellikle biz gençlerin Önderliğin bu durumuna alıştırılma çabalarına karşı kararlı tavrımızı güçlü örgütlülük, çeşitli eylemsellik ve yaşamın her alanında özgürlük duruşunu geliştirmekle verebiliriz. Ancak bu şekilde Önderlik ve verilmiş tüm bedellere layık olabiliriz.

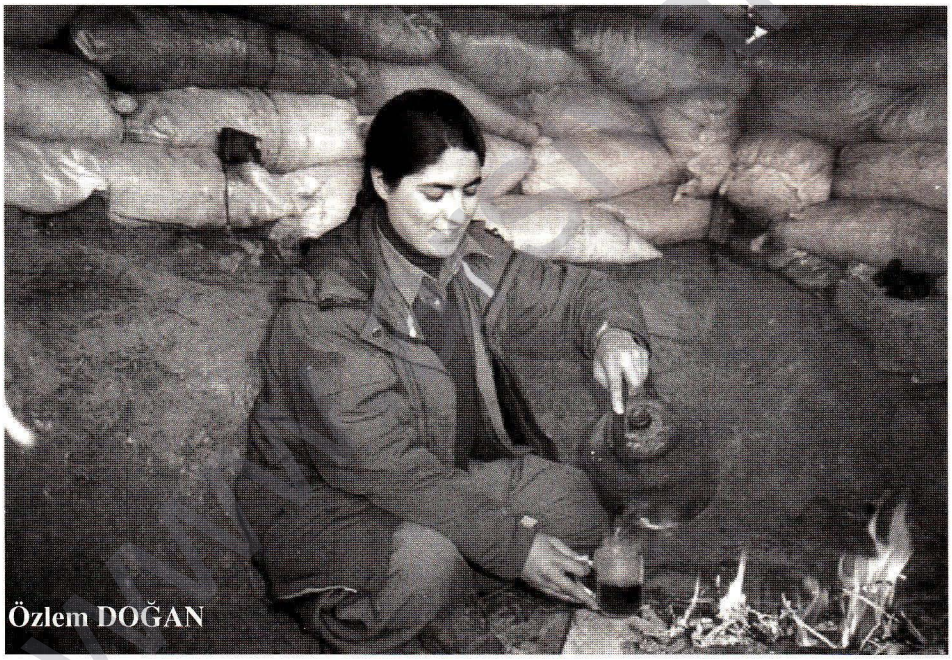
Özlem DOĞAN

İçinden geçtiğimiz süreç, kritik ve hassas olduğu kadar büyük kazanımları da içinde barındıran bir süreç. Bu bizim için yeni bir şey değil, özgürlük mücadelemizin tarihine baktığımızda her yeni süreç kendisiyle birlikte zorlanmalar kadar büyük gelişmeleri de beraberinde getirmiştir. İşte bu açıdan süreç tehlikeler kadar mücadelemiz ve halklar açısından büyük kazanımları yaratmanın imkanlarını da sunmaktadır. Demokratik toplumun temeli anlamını da taşıyan KONGRA-GEL aslında yeni yaşamında modeli oluyor. Bunu doğru anlamak, yaşamsal kılmak ve geliştirmek Önderliğe bağlılığın bir gereğidir de aynı zamanda. Bunun bizim için hayati önem taşıdığını her an hissederek hareket etmek en doğrusudur. Bu çizgi yaşamsal kılındığı oranda Önderliğimiz üzerindeki İmralı sistemi ve tecrit politikalarını kırmamızın mümkün olduğunun bilinciyle hareket etmemiz başarının da gerçek anahtarıdır.

Önderliğimiz özgürlüğüne kavuştuğu oranda yeni yaşama daha da yakınlaşmış olacağız. Bu anlamda Kürt halkının 2004 yılına "Önderliğimizin Özgürlüğü Bizim Özgürlüğümüzdür" şiarı altında kampanya ile başlaması bu gerçeğin kavrandığını gösteriyor. Biz gençlerinde bu kampanyaya bulunduğumuz yerlerde aktif katılımı süreci daha da hareketli ve dinamik kılacaktır. Geleceğimizin Güneşin özgürlüğünde olduğunu biliyorsak eğer, bu özgürlüğün kazanılması için durmadan çalışmamız temel sorumluluğumuzdur. Tüm gençler bu bilinç ile yaklaşırsa 2004 yılını özgürlüğümüzü kazanmanın yılı yapabiliriz. Çünkü sürecin artık halklardan yana olduğunu biliyoruz. Halkların baharını yaratmak bu özgürlüğü kazanmakla olur. Yeni yaşamı güneşimizle, kutsal topraklarda, havasını özgürce soluyarak yaşamak için hep birlikte demokratik eylemliliğe!

Özgür Gençlik Manifestosu

Yazısı Dizisi:
Özgür Gençlik Manifestosu - 1. Bölüm

Demokratik Uygarlık Manifestosu'nu yaşamsallaştırma görevinde en fazla sorumluluğu olan, Kürt gençliğidir. Çünkü dünyanın merkezi olarak nitelendirilen Ortadoğu'da gelişen demokrasi mücadelesinin en canlı dinamiği Kürt halkıdır ve onun öncülüğünü yapacak olan da Kürt gençliğidir.

***

İnsanlığın geçirdiği belli başlı tarihsel uygarlık aşamaları vardır. Her yeni tarihsel aşamanın maddi alt yapısı, objektif koşulları olgunlaştıktan sonra, geriye bu zemin üzerinden yeni toplum ve yaşam tarzının inşasını gerçekleştirme görevi kalmaktadır.

Tarih, insanlığın ender gelişen bu sıçrama anlarında bazı kuşaklara yeni toplumun kuruluşunu gerçekleştirme gibi eşsiz değerde olan görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Bu kuşaklara *"kurucu kuşaklar"* denilmektedir.

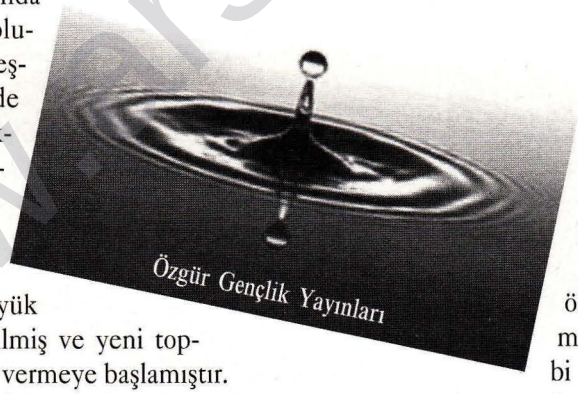

Bunlar rollerini oynadıkları oranda insanlık büyük sıçramalar gerçekleştirebilmiş ve yeni toplum, yeni yaşam tarzı boy vermeye başlamıştır.

Günümüzde de insanlık yeni bir sıçrama anının eşiğinde bulunmaktadır. Yeni bir uygarlığın üzerinden yükseleceği bütün objektif koşullar olgunlaşmış ve aslında yeni çağın belirtileri de ortaya çıkmıştır. Bu yeni çağ, ***Demokratik Uygarlık Çağı****'dır.* Ancak ortaya çıkan zemin üzerinden yeni çağın toplumunu kuracak ve onun yeni yaşam ilişkilerini örgütleyecek olan bizim kuşağımız, yani çağımızın gençliğidir.

Demokratik toplumu kurmanın büyük eylemini gerçekleştirme görevi bizim kuşağımıza düşmektedir. Bu bir öncülük görevidir ve bundan kaçınılamaz.

İşte bu yüzden, *"gençliğin eyleme geçeceği tarihi an gelip çatmıştır"* diyoruz.

Gençlik artık bir seçim yapmak durumundadır, ya tarihsel sorumluluklarına sahip çıkacak ve tarihe müdahale ederek yeni toplumun yaratılmasında öncülük görevini yerine getirecektir, ya da gelecekte *"kayıp bir gençlik kuşağı"* olarak tarih tarafından yargılanacaktır.

Eğer gençlik tarih karşısında suçlu konuma düşmek istemiyorsa, kendisine düşen görev karşısında körleri, sağırları ve dilsizleri oynama durumundan kurtulmak zorundadır.

Bunun için öncelikle silkinip ayağa kalkarak kendisini toplumsal sorunların enkazı altından kurtarmalıdır.

Bugüne kadar hiç yapmadığı ölçüde kendisine dönüp konumunu köklü bir çözümlemeye tabi tutmalıdır. Çünkü söz konusu olan tarihin kaderi ve toplumun geleceğidir.

Demokratik Uygarlık Çağı'nın maddi zemini, insanlığın yaşamın her alanında sağladığı gelişmelere dayanmaktadır. Onun ideolojik kimliğinin çerçevesi de Demokratik Uygarlık Manifestosu'yla ortaya ko-

www.arsivakurdi.org

nulmuştur. Yaşamsallaştırma görevi ise gençlik kuşağına aittir. Burada en fazla sorumluluğu olan da Kürt gençliğidir. Çünkü dünyanın merkezi olarak nitelendirilen Ortadoğu'da gelişen demokrasi mücadelesinin en canlı dinamiği Kürt halkıdır ve onun öncülüğünü yapacak olan da Kürt gençliğidir.

Ancak geçen süreçte Kürt gençliği –bütün çabalarına ve fedakarlıklarına rağmen– kendisinden beklenen öncülük düzeyini yakalayamamıştır.

Bu yüzden Kürt halkının demokratik kuruluş mücadelesi –yaratılan büyük gelişmelere rağmen– istenen düzeyde, başarılı bir biçimde zafere götürülememiştir.

Özgürlük Hareketi, otuz yıllık mücadelesiyle diriliş devrimini gerçekleştirerek insanlığın bitiş zemini yapılmak istenen Kürt halkını, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin en güçlü dinamiği olarak 21. yüzyıla taşımıştır.

Ulusal diriliş hareketiyle Kürt halkı bir güç haline gelmiş, bu güç geçmiş mücadele sürecinde çok büyük fedakarlıklar ve kahramanlıklar sergileyerek uluslararası komplo gibi ağır imha süreçlerini boşa çıkarmıştır.

Ancak uzun mücadele süreci, bu gücün şekillenmesini belli ölçü ve kalıplar temelinde yaratmış, oturmuş bir tarz ve alışkanlıklar ortaya çıkarmıştır.

Bilindiği üzere Özgürlük Hareketi, uluslararası komploya karşı gelişen mücadeleye paralel olarak yeni bir stratejik süreç başlatmıştır.

Doğa ve toplumun gelişim diyalektiğinin yasaları ve çağın maddi gerçeklerinin zorunlu bir gereği olarak ortaya çıkan değişim ihtiyacı böylesi yeni bir stratejik hamleyi kaçınılmaz kılmıştır.

Özgürlük Hareketi'nin Önderliği bu değişim ihtiyacına kendi cephesinden tarihsel cevabını geliştirerek yeni çağın mücadele çizgisini ve toplum projesini en somut biçimde ortaya koymuştur.

Mücadele gücünün de kendisini yeni stratejik çizgiye göre köklü biçimde dönüştürmesi, yeni biçimlerde mücadeleyi sürdürmek için geçmişin köklü öz eleştirisi üzerinden yeni bir yaklaşımı ve zihniyeti geliştirmesi bir zorunluluk olarak kendisini dayatmıştır.

Bu değişim yeteneğinin geliştirilmemesi halinde ise gerilemenin kaçınılmaz olacağı ortaya çıkmıştır.

Mücadele gücünün dönüşümüne öncülük etme görevi kadınla birlikte gençliğin önüne konulmuştur.

Ancak geride kalan süreçte demokratik dönüşümün istenen hızda gelişmediği, bunun da yakalanması gereken başarı düzeyinin yeterince yakalanmamasına yol açtığı açığa çıkmıştır.

Bunun kaynağında ise gençliğin kendi öncülüğünü güçlü bir biçimde geliştirememesi, güçlü bir gençlik hareketini yaratamaması yatmaktadır.

Sadece *"gençlik öncüdür"* demekle öncülük konumuna yükselinmiyor

Yine geçen dönemde gençliğe genel doğrularla yaklaşmanın yetmediği, *"gençlik öncüdür"* demekle öncülük konumuna yükselmediği net bir biçimde açığa çıkmıştır. Gençlik hareketi bütün çabalara rağmen dağınık ve parçalı bir duruş sergilemiştir. Bu durum, demokratik kuruluş sürecinin istenen düzeyde geliştirilememesinin en önemli nedeni olmuştur.

Gelinen aşamada bu durumun aşılması artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Şüphesiz bu da gençliğin kendi rolünü oynamasıyla mümkün olacaktır. Fakat gençliğin etkin, öncü temel güç konumuna ulaşması güçlü bir örgütlenmeyle sağlanabilir. Örgüt yaratmak ise büyük bir emek ve çaba gerektirir.

Dolayısıyla gençlik gerekli çaba ve emekle genel doğruların ötesine geçerek kendi hareketinin özgün mücadele çizgisini, tarz ve taktiklerini Demokratik Uygarlık Manifestosu ışığında ortaya koyma göreviyle karşı karşıyadır.

Kendi bağımsız hareketini de bunun üzerinden geliştirmek durumundadır. Tarihin üzerine yüklediği görevleri başarması başka türlü mümkün olmaz.

İşte bu manifesto çalışması bu bilinçten hareketle

www.arsivakurdi.org

böylesi bir yaklaşımı geliştirme çabasının bir ürünü olmaktadır. Bu çalışmayla gençlik kendi tanımını, mücadele çizgisini, özgün, bağımsız örgüt ve eylem ilkelerini ortaya koyacaktır.

Dolayısıyla birçok eksiği olsa da son derece iddialı ve aynı zamanda zorunlu bir çalışmadır. Çünkü gençlik hareketini geliştirmenin ilk koşulu, onun gelişim çizgisini gerçekçi bir yaklaşımla ve doğru bir ideolojik perspektifle belirlemektir.

Gençlik her şeyden önce kendi tanımını sağlam temellere oturtmalıdır. Bugüne kadar her gücün bir gençlik tanımı olmuştur. Ama gençliğin kendisine ilişkin güçlü bir tanımlaması gelişmemiştir. Bu yüzden ana hatlarıyla ve eleştirel bir bakış açısıyla belli bir gençlik tanımına ihtiyaç vardır.

Egemen sistemlerin –buna bölgedeki bütün despotik rejimler de dahildir– *"gençlik gelecektir"* tanımlaması büyük bir aldatmacayı ifade etmektedir.

Onların geleceği emanet etmek istedikleri gençlik, genç olmaktan çıkarılmış gençliktir.

Kendi özünü yitirmiş, egemen düzenin özelliklerine göre biçimlendirilmiş, belli kalıplara sığdırılarak değişim ve dönüşüm yeteneğini kaybetmiş, özgürlükçü eşitlikçi ruhu dondurulmuş bir gençlik, arayışları bitirilmiş olan gençliktir.

Egemen sistemin gençliğe dönük bütün yatırımlarının temelinde de böyle bir gençlik tipini yaratma amacı vardır. Bu 'gençlik,' sömürü ve baskı düzeninin geleceğinin garantisi olan bir 'gençlik'tir.

Geleneksel toplumun gençlik tanımı bundan daha farklı olsa da, daha ileri değildir.

Toplum ölçülerine göre en iyi gençlik, varolanı aşma cesareti ve girişimini geliştiremeyen, her şeyi olduğu gibi kabul eden, uslandırılmış gençliktir.

Büyüklerinin sözünden çıkmayan, boyundan büyük işlere bulaşmayan, uslu gençlik...

Toplumsal zeminde etkin olmaya çalışan bütün siyasal güçlerin gençlik tanımlamaları da açık bir çıkarcılığa dayanıyor.

Herkes için en iyi genç ona hizmet eden gençtir.

O halde gençliğin yapacağı ilk iş kendisini bir nesne olmaktan çıkarmaktır.

Bunun için de bu yaklaşımları aşmalı ve mücadelesini üzerinden geliştireceği gençliğin temel özelliklerini doğru bir yaklaşımla tanımlamalıdır.

Kendisini çözümleyen gençlik, esas rolünden ne kadar uzak düşürüldüğünü çok daha açık görecektir.

Yöneltildiği alanların suni yaşam alanları olduğunu, kendisinde geliştirilmeye çalışılan arayış tarzının yapay ilgilere yönelik olduğunu ve aslında büyük bir iki yüzlülük, baskı, sömürü ve adaletsizlik düzeninin kendisine normal bir düzen olarak özümsetilmeye çalışıldığını çok daha iyi görecektir.

Bir gençlik hareketinin ideolojik çizgisini geliştirirken öncelikle buradan başlamak en doğrusu olacaktır.

Kendi tanımı üzerinden gençliğin toplumsal tarihte hangi koşullar sonucunda bir sosyal grup olarak şekillendiğini, hangi sosyal yapının, hangi maddi zemin üzerinden güç kazandığını ana tespitler şeklinde belirlemek gerekecektir. Çünkü gençliğe öncülük misyonunun verilmesi sadece mücadelenin taktik görevlerini yerine getirebilecek dinamizme sahip olmasından kaynaklanmıyor.

Toplumsal zeminde etkin olmaya çalışan bütün siyasal güçlerin gençlik tanımlamaları açık bir çıkarcılığa dayanıyor.

Bunun tarihle, toplumsal gelişme düzeyi ile, kısaca 21. yüzyıl gerçeğiyle yakından bağlantısı vardır.

İlk çağda, gençliğin -diğer toplumsal kesimler gibi- bir güç olmasının koşulları bulunmamakta, iradesizleşmeyi yaşamaktadır.

Ortaçağın feodal yapısında da gençliğin üzerinden gelişeceği maddi zemin ve sosyal yapı mevcut değildir. Ama kapitalist çağla birlikte değişen üretim ilişkileri ve gelişen alt yapının kendisiyle birlikte yarattığı sosyal gelişmelerin gençliğe gelişme zemini sunduğu bir gerçekliktir.

Dolayısıyla gençliğin toplumsal mücadelelerde giderek belirleyici bir güç olmasını, öne çıkmasını sağlayan tarihsel bazı maddi koşullar vardır.

Nitekim kapitalist sistemin yaygınlaşmasına paralel olarak gelişen bütün mücadelelerde gençliğin damgası belirginlik kazanmaktadır.

Artık toplumların veya halkların özgürlük mücadelelerinin bayraktarlığını gençlik yapmaya başlamıştır.

Sürecek...

www.kursivarkurum.org

Yerel Yönetimlerde GENÇLİK

DEHAP Merkezi Gençlik Kolları Yöneticisi Selçuk Köse:

Seçime bir bütün olarak katılacağız

"Seçim süreci başladığında biz de kendi içimizde bu seçimlerdeki rolümüzle ilgili tartışmalar yürütük. Bu güne kadarki tüm seçimlerde gençlik çalışmayı yürüten oldu. Ama yönlendiren olamadı. Bizim bu seçimdeki amacımız gençliğinde temsiliyetini bulabileceği bir yönetim oluşturabilmek. Biz seçim sürecine aktif olarak katılacağız. Sadece çalışmasını yapan bir tarz izlemeyeceğiz. Direk seçim sürecinin içerisinde yer alacağız. Oluşturulan seçim komisyonlarında gençlik kolları üyeleri de yer alıyor. Seçime bir bütün olarak katılacağız. Seçim öncesi ve sonrası Tüm gençlik kitlesine ulaşmayı hedefliyoruz. Gençliği yerel yönetimlere aktif olarak katmayı hedefliyoruz. Tabi ki seçim çalışmalarımız gençlik kitlesiyle sınırlı değil. Partimizin farklı bir programı var. Bizim yapacağımız bir diğer çalışmada partimizin programını halka anlatmak. Yerel yönetimlerin Gençliğe yönelik projeler üretmesini sağlamaya çalışacağız. Kendi örgütsel gücümüzle seçim çalışmalarına aktif olarak katılacağız. Temel hedefimiz gençliğin temsiliyetini bulacağı yerel yönetimler olacak."

Özgür Parti Gençlik Kolları Yöneticisi Cengiz Çiçek:

Gençliğin kendi temsiliyetini bulacağı yönetim modelini hedeflerliyoruz

"Gençlik, partilerin en hareketli birimidir. Pratik çalışmaların yürütücüsüdür. Seçim çalışmaları da pratik çalışmalardır. Burada gençliğin rolü halkı seçim sürecine dahil etmek seçime motive etmektir. Bizimde çalışmalarımız bu tarzda olacak. Gençliğin bir diğer görevi ise genç kitleyi yerel yönetimlere katmak olacak. Biz bu seçimlerde var olan gücümüzle katılacağız. Seçimin tüm aşamalarının içerisinde bir bütün olarak bulunuyoruz ve bundan sonraki süreçte de bu devam edecek. Tabi ki halkı kendisini temsil etmek için seçtiği yönetimleri denetlemeye de teşvik edeceğiz bu bilinci oluşturmaya çalışacağız. Temel hedef şimdiye kadar kendi temsiliyetini yerel yönetimlerde bulamamış gençlik kitlesinin temsiliyetini bulabilmesi olacak."

SDP Gençlik Merkezi Yürütme Kurulu üyesi Metin Kıyan:

Gençliğin yoz kültürden uzaklaştıracak yönetim modelinden yanayız

"Seçim süreci başladığında biz SDP gençliği olarak çalışma yürüteceğimiz pilot iller belirledik. Bu pilot illerde seçim kampanyaları yürüteceğiz. Bu kampanyalarda gençliğin taleplerini ön plana çıkaracağız. Aday belirlenmesi dahil seçimin tüm aşamalarında yer alacağız. Bizim için seçimleri demokratik mevziler kazanmak için bir araç olarak görüyoruz. Bunun içinde seçimleri önemsiyoruz. Bizim için seçimlerden sonrası önemli. Halka

www.arsivakurdi.org

Demokrasi kültürünü yerleştirmeyi hedefliyoruz. Halkın kendi kendisini yönetmesi gerekir. Yerel yönetimlerin gençliğin sorunlarını çözme çabası olmalı. Gençliği yoz kültürden uzaklaştırmak için alternatif bir yönetim modeli sunabilmeli. Biz bu dönem gençliğin kendi temsiliyetini bulabildiği yönetim modeli için çalışacağız."

EMEP Merkezi Gençlik Kolları Yöneticisi Şevket AKYOL:

3 Kasım seçimlerinde hepimiz gördük yani seçimlerden önce kendi propaganda malzemelerinde en çok yer verdikleri noktalardan birincisi gençlik kesimleriydi. Gençliğin sorunları ve özlemlerine dahil birçok nutuk atıldı. Genç kesimlerin oyunu almak ve bu kesimlerin kendilerine yönelmesini sağlamak için birçok çalışma yürütüldü. Ama seçimler biter bitmez hepimizin gördüğü gibi, gerek gençlik kesimleri açısından gerekse de diğer emekçi kesimler açısından AKP hükümeti diğer hükümetlere rahmet okutacak şekilde Amerikaya ve IMF'ye ne kadar bağlı olduğunu ve bununla birlikte emekçiler ve gençlik kesimlerinin özlemlerine ve taleplerine ne kadar uzak olduğunu uyguladığı politikalarla gösterdi. Şimdi önümüzdeki seçimlerde de birçok siyasi parti buna benzer politikalarla bu kesimlerin önüne çıkacaklar. Propagandalarını da belki de en fazla gençliğe yöneltecekler. Onların gelecek talebi, iş talebi konusunda birçok vaatte bulunacaklar. Şimdi bunun karşısında biz , en başta AKP ve CHP olmak üzere bunların teşhir edilmesi, ortaya koydukları politikaların aslında IMF'ci ve Amerikancı politikalar olduğunu ve gençliğe hiçbir şeyin getirmeyeceğine ve tam tersine gençliğin geleceği ile oynamak olduğunu düşünüyoruz. Şimdi bu doğrultu da, 3 kasım seçimlerinde de gördük birliktelikler ve ittifaklar bizi daha güçlü bir pozisyona getiriyor. Tabi ki ortak platformlarda ve ortak ilkelerde emekçilerin işçilerin özlemlerini taleplerini dile getirecek onların yerel yönetimlerde söz sahibi olabilmesi, katılımcı bir belediyecilik anlayışının, demokratik bir yapıya kavuşturumuş belediyelerde kendilerinin de görev alacağı bir biçimde yerel yönetimlere katılmak ve ona göre hazırlık yapmak gibi bir düşüncemiz var. Bu doğrultu da partmizin çesitli siyasi partilerle görüşmeleri oluyor. Biz yerel seçimlerde yerellerde çıkacak adayların karşılıklı çeşitli siyasi partilerinde birbirlerini destekleyecek şekilde seçimlere girilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bu nokta da bir çalışma içine gireceğiz. Bu gün sermaye ve düzen partileri nasıl gençliğe oynuyorlarsa, onların enerji ve dinamizmini, mücadele isteklerini ve taleplerini onlara ulaştırmak için nasıl politikalar yapıyoryarsa, biz de EMEP gençliği olarak çeşitli siyasi partilerle beraber gençliğin kucaklanması ve onlarla beraber hareket etmesi gereken partilerin bizler olduğunu düşünüyoruz. Bu anlamda aslında gençlik önemli bir rol oynuyor. Gerek diğer halk tabakalarıyla ve emekçi gençlik yığınlarıyla birleşme, onların kendi talepleri etrafında birleşerek, katılımcı dekmokratik belediyecilik etrafında birleşirilmesi noktasında özgürlük ve demokrasiden yana olan partilerde bu bakımdan önemli bir misyonunun olduğunu düşünüyoruz. Bizde gençlik olarak sorunlarımız ve taleplerimizi emekçilerle beraber birleştirebildiğimiz oranda bu taleplere zok daha yakın bir noktasında olacağımıza eminiz. Bu gün gençliğin talepleri belli, başta Amerikan karşıtı, demokratik bir ülke ve Kürt sorununun çözümü, eğitim ve sağlık sorunlarının çözümü için bir propaganda yapmamız gerekir.

SDP Gençlik Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Gökhan Taşyakan:

DEHAP, SDP, EMEP, ÖDP, Özgür parti ve SHP arasında sürdürülen ittifak görüşmeleri aslında hakkaniyetli bir sonucu açığa

www.arsivakurum.org

çıkaramamıştır. SHP ile DEHAP arasında sürdürülen görüşmeler sonucu SHP'nin çatı partisi olarak belirlenmesin ardından, SHP ile işbirliğinin blok partileriyle ve yerellerde işbirliğine katılan öteki partilerinde önünde bir engel oluşturmadığını düşünüyoruz. Ama bizler 28 mart yerel seçimlerine DEHAP çatısı altında girilmesinin daha doğru olacağını düşünüyorduk. Bunun mümkün olmadığı koşuda yerellerde işbirliği temelinde bir ittifak siyasetini izliyoruz. Ortaya çıkan sonuçta SHP çatısı altında merkezi bir seçim işbirliğine girmeyi düşünmüyoruz. Ancak yerellerde başta Emek, Barış ve Demokrasi bloğu ve diğer sol, sosyalist kesimlerle birlikte bir dialoğ sürecenin başlatılması için çaba harcayacağız. Gençlik olarak, önümüzde duran en önemli sorunlardan bir tanesi ve her alanda karşılaştığımız uyuşturucu ve çeteleşmesi gibi tarif edeceğimiz sorunlar aslında mahallelerde yaşanılan en ciddi sorunlardır. Bu seçim sürecinde de, yapılacak çalışmalarda işlenmesi gereken temel konulardan bir tanesi olarak görülmelidir. Yerel seçimler çerçevesinde yapılacak olan çalışmalar içinde gençliğinde kendini ifade edebileceği gençlik meclislerinin ortaya çıkarabileceği bir süreç olarak bakmak gerekiyor. Çalışan gençliği, çeteleşen ve uyuşturucu batağına saplanan gençliği bu oluşturulacak gençlik meclisleri vasıtasıyla kurtarabilecek çalışmaların

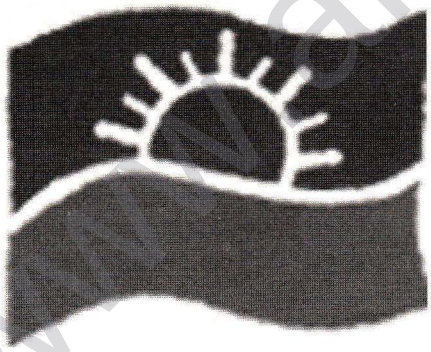

yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

ÖDP Gençlik sorumlusu
Murat Altındere:

Özellikle bizim açımızdan ve partimiz açısından en önemli yanı, yerel yönetim olgusunun kamusal yönünün olduğudur. İkincisi de doudan demokrasi anlayışına dayanan bir uygulama anlıyışının olmasıdır. Kamusal olması demek, yerel yönetim hizmetlerinin kamu hizmetleri boyutunun toplum yararına, halkın talep ve ihtiyaçları doğrutulsunda yerine getirilmesi ilkesine dayanır. Fakat bugün yerel yönetimler tamamen hizmet ticareti yapan işletmelere dönüşmüştür ve kamu kaynakları sermaye kesimine aktarılmış ve yerel yönetimler rant dağıtan kurumlara dönüşmüştür. Bu mevcut durumda biz ÖDP olarak en temel de bu bakış açısını sergileyen ve yerel yönetimleri çıkar kapısı yapan, özelleştirme politikaları doğrultusunda ticari işletmelere dönüştüren anlayışların karşısında, yerel yönetimlerin kamusal yönünü ortaya koyan ve özellikle yerel yönetimlerin halkın söz ve karar süreçlerine katıldığı ve doğrudan demokrasinin işletildiği bir anlayışla hareket eden bütün kesimlerle bir ortak yerel seçim anlayışı gerçekleştirmek olduğunu düşünüyoruz. Gençlikle ilgili olarak, gençliğe düşen somut görevler öncelikle yerel yönetimlerin bu anlattığım halk yararına ve halkın söz ve karar süreçlerine katılarak gerçekleştirmesi gerektiği olgusu şu görevleri ortaya çıkarıyor. Yerel yönetimler açısından öncelikle topluimun bir düzeyde kısıtlı diyebileceğimiz kesimlerin içerisinde olan gençlik kesimlerinin yerel yönetimler hizmetlerinden yararlanması noktasında özellikle gençliğin talep ve ihtiyaçlarının gözetilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Somut olarak gençliğin ve özellikle öğrenci gençliğin ücretsiz ulaşım, toplu taşıma, ücretsiz eğitim, gençliğin kendisini geliştirebileceği kültürel sosyal anlamda güçlendirebileceği, faaliyetlerin gerçekleştirilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Mevcut yerel yönetim anlayışları ve faaliyetleri bunların hiçbirinin önünü açmamakta ve gençleri söz hakkı ve karar süreçlerine katmak için düzenleme yapmadığı gibi, onların kendilerini geliştireceği olanaklar sunmamaktadır. Bu nedenle gençlik kesimlerini özellikle bu talepler doğrultusunda, bu sürece tavır alması gerektiğini düşünüyoruz. Bu anlamda ÖDP'li gençler olarak bizim tutumumuz böylesi bir yerel yönetim anlalyışını kavrayan ve bu noktada ortak bir faaliyet içinde olan kesimleri desteklemek gerektiğini söylüyoruz. Gençliğin taleplerinin bu kesimler

www.arsivakurdi.org

tarafından yerel seçimlerde bunu öneren ve bu talepleri gözeteceğini belirten yerel yönetim anlayışına ilişkin platformların desteklenmesi gerektiğini düşünüyoruz. Aksi halde bu sorunlar hiçbir zaman görülmediği gibi şimdide görülmez. Bu taleplerinin arkasında da durmalıdır. Onunu için demokrasiden yana olan bütün aday ve kesimler desteklenmelidir.

CHP Gençlik Kolları Başkanı Ayhan Yalçınkaya:

"18 yaşını doldurmuş gençlerle yüzyüze görüşüp vatandaşlık sorumluluklarını anlatıyoruz. Seçimlerde oy kullanmanın bir vatandaşlık sorumluluğu olduğunu anlatıyoruz. Büyük yerlerde bu çalışmamızı mektup göndererek yapıyoruz. Şu ana kadar 5 bin gençle yüzyüze görüştük. Yerel yönetimlerde gençlik kollarından yetişmiş genç arkadaşların yer alması için çalışmalar yapıyoruz. Bu talebimizi parti yönetimiz de olumlu buldu. Adaylar belirlendikten sonra belirlenen adaylarla beraber çalışmalar yapacağız. Halkla yüzyüze görüşüp vatandaş olma sorumluluğunu anlatmak temel çalışmamız olacak."

SHP Gençlik Meclisi Genel Başkanı, Ayça Akpek

"İttifakın kesinleşmesini bekliyoruz. İttifak kesinleştikten sonra gençlik kolları olarak hazırladığımız kent bildirgesini yayınlayacağız. Kent bildirgesinin içeriğinde kentlilik, yurttaşlık ve yönetimde demokrasi konuları var. Bizim için en önemli olan konu kentlilik. Parti yönetimine kitle iletişimi geçmiş seçimlerden örnekler gibi eğitim konularda eğitim veriyoruz. Seçim stardı verildikten sonra 'Kentin varoşu değil sahibi ol' şiarıyla yola çıkacağız. Tabi bu çalışmalarda her yerde dilimiz farklı olacak. Adaylar belirlendikten sonra belirlenen adayları gençlik örgütleri üniversitelerle tanıştıracağız, onları adaylara da eğitim vereceğiz. Gençler ve adaylar arasında köprü olacağız. İttifak yapıldıktan sonra diğer partilerin gençlik örgütleriyle bir araya gelip bu çalışmaları beraber yürüteceğiz."

Şehit Cesur Yoldaş Dünyamızı Aydınlatan Bir Yıldızdır

Korkmaz
SERXWEBUN

Adı soyadı:Rauf KAYA
Kod adı: Cesur
Doğum yeri: Siirt /Eruh (Çelik köyü)
Mücadeleye katılım tarihi: 10 mart 1992/ Çiya'ye Reş
Şehadet tarihi ve Yeri: 14 mayıs 1997 ZAP/ Amediye boğazı

Altı kişiydik, Cesur arkadaşla beraber Çiya'ye Reş'te gerilla güçlerine katıldık.Yaklaşık bir hafta Çiya'ye Reş'te kaldık. Yoğun kar ve tipi nedeniyle bir hafta sonra Gabara doğru hareket ettik ama yine kardan dolayı biraz zorlama olsa da Gabar'ın eteklerinde bulunan Basret köyüne ulaştık bir gece köyün yukarısında kaldık ve ikinci akşam Çirava doğru hareket ettik. Metrelerce kar yağmıştı. İçimizde yaşı küçük olan Cesur arkadaştı ama en moralli, atik ve hızlı cesur arkadaştı. Diğer arkadaşlarda öyleydi ama onun o fizikle temposu müthişti. Askeri elbiselerimizi Basret köyünde giydik. O zaman yarım gerilla olmuştuk çünkü silahımız eksikti. 4. akşam Serxebun dağına ulaşmamız gerekiyordu ama orada Serxebun suyunu da geçmemiz gerekiyordu. Suya doğru hareket ettik.Yolu tanıyan milisler vardı.Yaklaşık bir saatlik yolu yürüdük ve suya ulaştık ama su çok artmıştı. Başka alanlardan da bize bazı guruplar katildi. Bir de yedi gerilla arkadaş ta hem kuryeydi hem de arkadaşları korumak içindi.Toplam sayımız 30 kişiye ulaşmıştı. Suyu geçmemiz gerekiyordu ama sadece altı arkadaş yüzmeyi biliyorduk diğerleri bilmiyorlardı. Bizim yüzme bilmemizin sebebi de Dicle kenarında büyüdüğümüz içindir. Geçeceğimiz yerde Dergule çete köyü vardı ve çok yakından suyu geçmek için bir yerden geçmeyi denedik. Memed ve Mehmet Emin arkadaş suyun ortasına kadar gittiler. Su çok soğuk ve süratli olduğu için her iki arkadaşı birbirinden kopardı. Mehmet Emin arkadaş suyun dalgalarına karıştı, biri SEROK APO diye slogan attı, Mehmet arkadaş ise geri dönmek zorunda kaldı. Kesin Memet Emin arkadaş şehit oldu sandık ama suyun gücü arkadaşa yetmedi ve arkadaş diğer tarafa ulaştı. İllaki suyu geçmemiz gerekiyordu. Bir kaç yeri daha kontrol ettik. Bir yeri uygun gördük. Benle Mehmet ve Nevzat arkadaş birbirimizin elini tutarak suya girdik, suyu ortasına kadar yürüdük ama meğer derin bir yermiş öyle bir duruma düştük ki ne geçebiliyoruz nede dönebiliriz çünkü elbiselerimiz üzerimizdedir. Su bizi yutmak istedi.

- Üçümüzü birbirimizden koparttı artık yüzmeye başlamıştık. Bazılarımız diğer tarafa gittik. Bize hiçbir şey olmadı ama elbiselerimiz ıslandı. Yine etrafı kontrol ettik ve bir yeri uygun gördük.

- Arkadaşlar halay seklinde el ele tutuşarak suya vurdular. O zaman Cesur arkadaş kısa boylu olduğu için suda kayboluyordu ama yinede kayıp vermeden suyu geçtik.Yaklaşık iki küçük saat uğraştık.

www.dersimkurdi.org

Sonunda arkadaşların iradesi suyun iradesini kırdı.Ve belirlenen istikamete doğru intikal ettik. Sabaha doğru noktaya ulaştık. Nokta Şırnak ile serxebun dağı arasındaydı. Her yerimiz ıslanmış ve çok soğuktu. Herkesin kuru odun toplaması için talimat geldi. Ama hava aydınlanmadan ateş yakamazdık. O esnada Dilgeş denilen bir kişi bir eski arkadaşa soruyor;

- Görülen ışıklar nerenin ışıklarıdır. Oda:

- Şırnak'ın ışıkları diye cevap veriyor.

Tabi karanlıkta ışıklar yakın görünüyor bunun niyeti ve planı kaçmaktı odun toplama adı altında ışıkları esas alarak kaçıyor. Ne kadar yürüyor ama ışıklar bitmiyor. Noktada bulunan Arkadaşlar ise intişar vaziyette durmuşlar acaba ne olacak. Arkadaşların çoğu yeni ve silahsızdı. Akşama kadar bir şey olmadı. Akşamleyin Cudi dağına doğru hareket ettik. Cudi dağının eteklerinde bulunan köylere geldik. Yurtsever köylerdi. Bu durumu onlara sorduk bize anlattılar; Dilgeş asfalta kadar geliyor artık sabah oluyor bir taksiyi durduruyor taksiciye

- Ben gerilladan kaçtım beni devlete teslim et. diyor;

- Niye seni devlete teslim edeyim, seni ailene teslim edeyim.

Dilgeş'te; 'tamam' diyor. Meğerse bu şoför milis sorumlusuymuş Dilgeşi kendi evine götürüyor ve ona;

- Seni arkadaşlara teslim edeceğim diyor. Ve Dilgeş'i düşmana değil arkadaşlara teslim ediyor. Yani Dilgeş bizden önce Bestaya ulaştı. Ve partide kalmak için kendi kararını kendi verdi. Şimdi Dilgeş çok güçlü ve nitelikli bir gerilladır. arkadaşlarda ondan memnundurlar. Biz yolumuza devam ettik. Her gece bir köye giriyorduk. Köylüler Cesur arkadaşı görünce çok moral arkadaşın çok genç olmasından çok etkileniyordular.

- Biz altı kişi beraber katılmıştık. Belki nicelik olarak öyle sayılabilir ama sözde, özde,düşüncede, kararda hareketimizde birdik. Bir atom parçası gibiydi, bu atom parçası tüm zorluk ve engelleri eritip geçiyordu. Bu sefer istikamet Büyük Güney'e geçmekti. Önümüzde sert ve zor bir yol kalmıştı. Yürüyüşümüz Çiyeres'ten Irak'a kadar 25 gün sürdü. Hezil çayına geçtiğimizde şehit Mahir kampına ulaştık. İlk karsılaştığımız arkadaş tanıdığımız bir arkadaş çıktı. Kampın içine girdik. Burada arkadaşlar tartışıyor konuşuyor, kimisi de halay çekiyordu. Çok renkli bir manzara ile karşılaştık. O zaman karargah komutanı Hüseyin Çelebi arkadaştı. O süreçte newroz hazırlıkları yapılıyordu. Sabah erken kalkıp isticara giriyorduk. Burada 4 gün kaldık sonra Hüseyin arkadaş bizi çağırdı.yanına gittik.bize; Burada Türkçe şehit Erivan kampında ise Kürtçe eğitimi veriliyor dedi. birbirimizden kopmak istemedik hepimiz Kürtçe eğitime gitmeye karar verdik ve kampa doğru hareket ettik. Ama Yoğun bir kar vardı her yerde şırıl şırıl sular akıyordu bir gün yürüdük ve kampa ulaştık. Burada da bir hafta kadar kaldık. Burada eğitime girdik ve daha sonra Cuma arkadaş bizleri yanına çağırdı. Cuma arkadaş arkadaşlarla biraz diyalog yaptı ve bize: siz Çukurca bölgesine Ferhat arkadaşın oraya gideceksiniz dedi ve vedalaştık belirlenen yola doğru hareket ettik. Bir sure arabayla sonrasıysa yaya olarak gittik Bestaya ulaştık. Bir gece ve gündüz Gele kumruya denilen tepede kaldık. Yolumuzu kontrol ettikten sonra Zap kampına doğru hareket ettik. Her yer kardı. Asfaltta yürüdük, çok sert bir soğuk vardı. Yorulduğumuzda soğukta mola veremiyorduk çünkü hemen donuyorduk mecburen yürümeyi esas alıyorduk. Sabaha kadar yürüdük. Tanıman denilen yere ulaştık. Orada KDP köyleri vardı. Gündüzde yürüyerek Zap suyuna ulaştık. Orada bir mola verdikten sonra gideceğimiz yer biraz yüksekti, karda vardı ama zikzak bir araba yolu vardı. Gideceğimiz yere doğru hareket ettik. Saat 3 civarında done denilen bir köyde arkadaşlara ulaştık. Gerillanın meşhur yemeği bilinen mirtoga yemeği arkadaşlara verdiler. Akşamleyin Zap Şive deresi denilen yere doğru indik. Ve burada kalacaksınız diye arkadaşlar bilgi verdiler. Ertesi gün düzenlememiz oldu ve mangalara dağıldık. Zaten genelde orada bulunan Arkadaşlar hepsi yeni arkadaşlardı. Cesur arkadaş güvenlik mangasında yer aldı. Bu mangadaki Arkadaşlar hepsi küçük yaslardaki arkadaşlardı. Arkadaşlar portatif mangası diyorlardı. Bir hafta içinde çok kapsamlı bir eğitim devresi başladı ve tüm arkadaşlar gibi Cesur arkadaş da aynı devreye katıldı. Beraber eğitim görüyorduk. çok coşkulu bir eğitim devresiydi bu devrenin içinde Cesur arkadaş daha da coşkuluydu. Bizden daha

www.serxwebun.org

fazla Cesur yoldaşın katılımı oldu ve çok güzel değerlendirmeler yapıyordu. Ayrıca her 15 günde bir bir moral yapılıyordu. Her moralde Cesur arkadaş türkü söylüyordu. Çok güzel ve net bir sesi vardı. Devremiz Vietnam sistemi gibi yaklaşık 45 gün sürdü. Okulun bulunduğu yer cennet gibi bir yerdeydi. Masmavi su akıntısı, şelaleler, ceviz ağaçları çok hoş bir yerdi. Devre bitti herkes düzenlemeyi bekliyordu. Birkaç gün sonra beklenen düzenleme gerçekleşti. Hem sevindik hem üzüldük. Sevinmemiz değişik alana gitme sansı çıktı diye üzülmemizde birbirimizden kopacak olmamızdandı. Çünkü etle tırnak gibi bir bağlılığımız vardı. Hiç ayrılmak istemiyorduk. Cesur arkadaş Metina'ya geçti. Cuma arkadaşın güvenliğinde kalıyordu. Mehmet Kaya (Agır). M.Emin Kaya (Agit)

* Şevket Altun (Çekdar AZAD) bu arkadaşlar Haftanin'e geçti. Benle Sayim Özalp (Şere) Zap'ta kaldık.

Cesur arkadaş güney savaşına kadar Cuma arkadaşın yanında kalıyordu. Güney savasından sonra Botana geçti Botan'da kaldığı alanlar gabar, Herekol, Cudi, Besta, Beytüşşebab Cesur arkadaş kaldığı alanda çok olumlu bir pratik sergilemiş çok sayıda eyleme katılımı olmuştu. Bir çok eylemde ödül almıştı. Bu bilgileri yanında kalan arkadaşlardan sordum ve kendisiyle de tartıştım. 1996 Hakkari bölgesine geldi. Rojhat bilazeri taburunda da ayrı başarılar elde etti.

Bir gün tim komutanı Cesurdu Hakkari tugory tepesine saldırı yapıyorlar sayıları da 4 kişidir. Bu eylemde düşmana ağır kayıplar verdiriyorlar bir o kadar da yaralı. Bu eylemde 4 silahta ele geçiriyorlar. Hiçbir arkadasın tırnağı bile kanamadan sağlam yerlerine donuyorlar. Bu eylem parti tarafından tebrik ediliyor ve başta Cesur olmak üzere her 4 arkadaşı da ödüllendiriyorlar. Cesur arkadaş daha sonra Zap kadro eğitimine geldi. İlk gördüğümde zor tanıdım ama o beni tanımadı. Ben onun elini bırakmadım. Bakarak beni tanıdı ama büyümüştü. Çok sevindim yanıma gelmeden önce herkes Cesur arkadaştan bahsediyordu. Yaklaşık 6 ay beraber kaldık. Çok hoş bir süreci beraber geçirdik. Cesur arkadaş pratikte sergilediği kahramanlığı yanımızda da gösteriyordu. Devre sonunda düzenleme oldu yine istemediğimiz ayrılma durumu çıktı. Vedalaştık bana; bu görüşme son görüşme olabilir dedi. Biz bir takımlık güçle Gare'ye geçtik. Cesur arkadaş Zap ta kaldı. O süreçte düşman kapsamlı operasyon yapacak diye alanda bulunan tüm gerilla güçleri operasyona karşı hazırlık yapıyorlardı. Teyakuz durumundaydılar ona göre düzenleme oluyordu. Cesur arkadaş kıvırcık Hasan bölüğünde yer alıyordu. Amedi'ye boğazında mevzileniyorlar. 14 Mayıs günü faşist TC ile KDP güçleri gerilla güçlerimize karsı imha hareketi başlatıyorlar. Amedi'ye boğazında düşman ilerlemek istiyor. Çok çılgınca bir tepeyi ele geçiriyorlar. Cesur arkadaş bir tim arkadaşla birlikte düşmanın bulunduğu tepeye saldırı başlatıyorlar. düşmana büyük kayıplar verdiriyorlar arkadaşların mermileri az kalıyor. Düşmanda temasın çıktığı tepeye Yoğun takviye gönderiyor. Çünkü Amedi'ye cephesinde bu ilk temastı. Çatışma uzun sürünce cephane tükeniyor ve düşmanın attığı hain bir kurşun Cesur yoldaşa isabet ediyor. Cesur arkadaş şehit düşüyor böyle olunca Cesur'un yanında bulunan arkadaşlar Cesur'un cihazıyla diğer arkadaşlara haber veriyorlar.

-Arkadaşlar Cesur şehit düşmüş.

Duyan arkadaşlar hemen harekete geçiyorlar ve düşman güçlerine karşı çok sert bir saldırı başlatıyorlar. Tepeyi düşmandan temizliyorlar ve aynı çatışmada mücadele eden bir süper kobra düşürülüyor. Ve düşmana ait cenaze ve bir miktar silah ele geçiriyorlar. Cesur yoldaşın cenazesi, sağlam bir yere mezarı yapılıyor. Gerçekten Cesur arkadaşın şahadetini duyan arkadaşlar gerçekten çok etkilendiler ve onun intikamını yerde bırakmadılar. Bende diğer arkadaşlar gibi duyduğumda çok olumsuz etkiledim. Hatta şok geçirdim kendimi tutamadım.

Birkaç gün düşündüm ama üzülmekle şehitlerin istekleri yerine getirilemez veya cevap olunamaz ancak intikamla cevap olabiliriz ve bunu esas aldık. Hem Cesur arkadaşın hem de Hemler de şehit düşen arkadaşların intikamını aldık. Ne kadar intikam alsakta yine azdır önemli olan düşmanı cevapsız bırakmamaktır.

Ne kadar şehitlerin üzerine yazı yazsakta yine azdır. Toprak kağıt, deniz mürekkep olsa yine yetmez. Bu temelde hem Cesur arkadaş, hem de tüm devrim şehitlerini anıyoruz. Her bir şehidimiz bir yıldız olup dünyayı aydınlatacaktır, tüm şehitlerimiz ölümsüzdür.

www.arsivakurdi.org

Ölüme Karşı Sokrates Tavrı

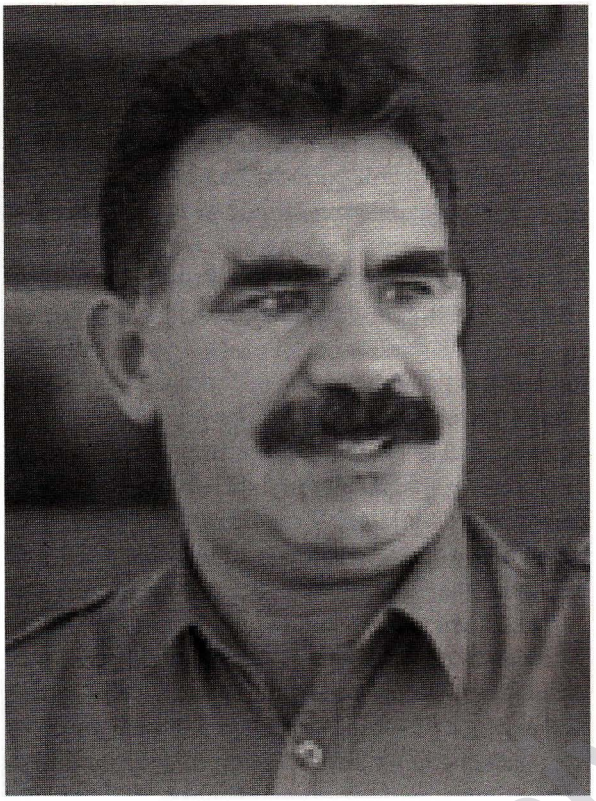

Kürt Halk Önderi Başkan APO'nun AİHM'e sunduğu savunmalardan komployu aydınlatıcı değerlendirmelerden derlenmiştir.

Kaçırılma sürecim ve hukuk dışı tutumlar

Bu süreç 9 Ekim 1998'de Atina Havaalanı'nda karşılanmamla başladı. Beni davet eden bir dost milletvekili ve bakan olan Baduvas yerine, Baby kod adlı İstihbarat Başkanı Stavrakis ve yine dost geçinen Agit kod adlı Kalenderis karşıladı. İltica başvurusunda bulunmak istediğimi ve buna hakkım olduğunu belirttiğim halde, zor kullanacaklarını belirtmeleri karşısında Moskova'ya doğru yola çıktım. Moskova'da milletvekili Jirinovski tarafından karşılandım. Parti temsilcimiz Numan Uçar'dı. Daha sonra Başbakan Primakov'un en çok dokuz gün kalabileceğimi belirttiğini, ayrılmazsam zorla gönderileceğimi hissettirdiler. Bu süreçte milletvekili Mitrofanow'un evinde kaldım. 33 gün süren Moskova süreci, Duma'nın bire karşı 298 oyla siyasi iltica hakkının tanınması gereğini hükümet yerine getirmediğinden, İtalya'ya doğru yola çıktım. Dostluk beklerken tutuklandım. Mahkeme daha sonra tutuklamayı kaldırdı. Fakat çok sert bir abluka altında tutularak, kaçırılmam için her yol denendi. 66 gün sonra ilk fırsatta çıkmaktan başka çarem kalmadı. Bu süreci bilen İtalyan avukatlar ve tercümanlarım vardır. Olup bitenleri açıklayabilecek durumdadırlar. Milletvekili avukatlarım Piapisa ve tercüman Ahmet, tüm gelişmelere tanıklar. Tekrar Moskova'ya geldiğimde, kendileri söz verdikleri halde, daha sert bir uygulamaya aldılar. ABD ve İsrail adına bakan olarak gelen Madeleine Albright ve Şaron idi. IMF kredileri tartışılıyordu. Mavi Akım Projesi de gündemdeydi. Sanırım teslim edilmem karşılığında Moskovalı yöneticilerle IMF kredileri ve Mavi Akım Projesi'nde anlaştılar.

Son durak olarak emekli general Naksakis ve tercüman Ayfer Kaya'nın özel bir uçak getirmesiyle Petrograd'dan Atina'ya indim. Vipten geçerek Naksakis'in akrabasında bir gece kaldım. Ertesi akşam Dışişleri Bakanı Pangalos'la görüşme amacıyla gittiğim yerde yine İstihbarat Başkanı Stavrakis'le karşılaştım. Tuzağa düşürülmüştüm. Zorla bir yere götürdüler. Bir gece uçakla havada dolaştırıldıktan sonra, Korfu Adası'na indirildim. Avrupa basını, 'Bu gece için Avrupa havaalanlarının tümü Apo'ya kapandı' diyordu. Rusya Başbakanı da BDT adına yasaklamıştı. Çok üst düzeyde bir karar alındığı açıktı. Daha sonra bu kararın gizli olarak İsviçre'de alındığı anlaşıldı. Kararı alan güç, ABD kontrolü altında NATO'nun gladio tarzı kanundışı bir birimiydi. Aynı birimin Kenya'ya kaçırılmamı planladığı, daha sonra ortaya çıkan diğer bir gerçekti. Bunda İngiliz istihbaratının da etkili bir rol oynadığı basında ispatlı olarak yayınlandı. Yunan hükümeti sahte dostluğuna dayanarak taşeronluk rolü oynadı. On beş gün içinde Güney Afrika Cumhuriyeti pasaportunun verileceğini, bunun için de daha emniyetli olan Kenya'daki Yunan elçiliğinde kalmamın daha uygun olacağını hükümet adına belirten Kalenderis'e inanarak, böylelikle Kenya'ya kaçırılmamı sağladılar. Yunan hükümeti ve elçisi Kostulas, kaçırmayı bildikleri halde

www.arsivakp.org

Son durak olarak emekli general Naksakis ve tercüman Ayfer Kaya'nın özel bir uçak getirmesiyle Petrograd'dan Atina'ya indim. Vipten geçerek Naksakis'in akrabasında bir gece kaldım. Ertesi akşam Dışişleri Bakanı Pangalos'la görüşme amacıyla gittiğim yerde yine İstihbarat Başkanı Stavrakis'le karşılaştım. Tuzağa düşürülmüştüm. Zorla bir yere götürdüler. Bir gece uçakla havada dolaştırıldıktan sonra, Korfu Adası'na indirildim.

açıklamadılar. En son günde Kenya emniyetiyle anlaşarak, bizzat Pangalos adına verilen güvenceyle *'Hollanda'ya gidiyoruz'* dediler ve sanıyorum uyuşturucunun da etkisiyle bizi bir havaalanına kaçırıp 2 Şubat'tan beri hazırlık yapan Türk özel güvenlik birimine teslim etmeyi başardılar.

Daha sonra bu operasyonun ABD Başkanı Clinton'un özel emriyle gerçekleştirildiğini özel temsilcisi Blinken basına açıkladı. Bu kısa özetlemem bile, AİHS hükümlerinin ağır bir biçimde çiğnenerek, iltica başvurum hem İtalya'da hem de Yunan büyükelçiliğinde kabul edildiği halde, kaçırılmamın ne tür bir hukuk dışılıkla gerçekleştirildiğini açıkça göstermektedir. Zorla teslim edildiğim yer olan Yunanistan'ın Kenya Büyükelçisi Kostulas'a yaptığım iltica başvurusunun kabul edildiğini ve işleme konulduğunu elçinin kendisi belirtti. Yunanistan'dan gelen bir avukat aracılığıyla bu işlemi Atina'da yürütmeye çalışıyordum. Kenya'da bile resmen AİHS kapsamı içindeydim. Bu nedenle zorla dışarıya atmalarını kabul etmeyip direnişle karşılaştım.

Kısaca 9 Ekim'den 15 Şubat'a kadar geçen süre içinde AİHS hükümlerinin bana uygulanması gerekirdi. Rusya dahil hiçbir hükümetin sözleşmenin tanıdığı hakları çiğnemeye yetkisi yoktur. Bu devletler adına avukatlarımın yaptıkları AİHM başvurularına katılıyorum. Davacı olduğumu belirtiyor ve İmralı davasından önce bu ülkeler, yani Yunanistan, İtalya ve Rusya hakkında yapılan davacı başvurularının incelenmeye alınması gerektiğine katılıyorum. Ancak bu temelde kaçırılmamın içyüzü aydınlatıldıktan sonra, gözaltına alınmamın AİHS'ye aykırılığı da açık bir biçimde ortaya çıkacaktır.

Türk timlerine temsil edilirken hiçbir kurala bağlı kalınmadığı, bu konuda ortada hiçbir belgenin olmadığı, ayrıca olayın Avrupa sınırları içinde gerçekleştiği, dolayısıyla AİHS'nin ilgili hükümlerine açıkça aykırılık teşkil ettiği ortadadır. Buna dayanarak İmralı duruşmalarının hukuki temelden yoksunluktan dolayı 'dava yoktur' veya 'oluşmamıştır' biçiminde bir görüşle sonuçlanması, hukuka bağlılığın bir gereği olacaktır. Aksi halde verilecek karar AİHS'ye aykırı olacaktır. Hatta kaçırılmanın komplo sürecine hukuk da alet edilmiş olup, AİHM bu zincirin bir halkası haline getirilme gibi yüce mahkemenin kabul etmeyeceğine inandığım bir pozisyona sokulmuş olacaktır. Yüce mahkemenin kendini de ilgilendiren bu kaçırılma oyununa karşı anlamlı bir tavır koyarak, tarihine yaraşır tarihsel bir karar vereceğine dair dilek ve inancımı bir kez daha belirtirim.

Ölüm cezası ve Kürt halkına karşı tehdit aracı olarak kullanma

Ölüm kararım 28 Haziran 1999 gününe denk getirildi. Bu tarih 1925'teki Kürt isyan önderi Şeyh Sait'in ölüm yıldönümüydü. Ayrıca daha önemlisi, teslim ediliş tarihim olan 15 Şubat, Şeyh Sait önderliğindeki isyanın başlama günüydü. İki tarih de bilinçli seçilmişti. Yani Kürt halkına şu denilmek isteniyordu: Ne kadar isyan etseniz de sonuç değişmeyecektir! Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel bir konuşmasında şöyle diyordu:

"28 isyan oldu, hepsi ezildi. Sonuncusu da aynı akıbeti paylaşacaktır." Açık ki, senaryonun planlanması eskiye gitmektedir. Daha sonra öğrendiğim bu senaryonun içine İsrail, ABD ve Yunanistan 1996'da katılmışlardı. Belki bekledikleri ve amaçladıkları farklı olabilir, ama tasfiyemde çıkar birliğine varmışlardı. Kürtler ve Kürt özgürlük hareketi üzerinde etkilerini oldukça sınırlandırmıştım. Bütün işbirlikçilerine yaptıkları yatırımlar boşa çıkmıştı. Bu yüzden hepsi öfkeliydi. Başta Barzani ve Talabani olmak üzere, irili ufaklı yüzlerce kişilik ve gruba Kürdistan'ın her parçasında son 40-50 yıldır yaptıkları yatırımların benim yüzünden işlemez duruma gelmesi, Apo komplosu-

www.arsivakurdi.org

nun esas maddi nedenidir. Kürt kozu ellerinde sürekli hayati bir gereksinimdir. Benim yüzümden bu kozdan yoksun kalmaları asla kabul edilemezdi. Türk yönetimiyle özde bu temelde uzlaşmaya vardılar. Apo tasfiyeciliği hepsi için yararlıydı. Suriye'ye bile çok ağır geliyordu. Başkan yardımcısı Abdulhalim Haddam, bir Türk gazetesine verdiği demeçte, "Abdullah Öcalan Suriye, Irak ve İran Kürtlerini de etkilemektedir. Bu yüzden attık, biz de istemiyorduk. PKK konusunda aynı çizgideyiz" diyecekti.

Kurulu düzenin tüm hakim güçleri tasfiye edilmemde birleşmişti

Yunan hükümeti, 1996'da Clinton'la birlikte benim tasfiye edilmemin Kürt hareketinin kendi kontrollerine girmesi açısından en uygun yol olduğunda anlaşmışlardı. Gerçekten de işbirlikçileri boşa çıkarılmıştı. Bir Kürt ajan bile çalıştıramıyorlardı. Almanya çok daha köklü nedenlerle bana adeta kin bağlamıştı. Kişiliğimi Alman gururuna yediremiyordu. Mezopotamya üzerindeki geleneksel emellerine ters düşüyordum. İngiltere, Fransa, İsveç, Rusya ve diğerlerinin de buna benzer nedenleri vardı. Mentalitem hiçbiriyle uyuşmuyordu. Bir tek İtalya meseleye yeni yaklaştığı için acemiydi. İtalya da kısa bir süre orada kalmamamın benden kurtulmanın en uygun yolu olduğuna dair bir sonuca varmıştı. Gerçekten dünyada çıkarlarını kullanmakta sorumlu olanların en büyükleri, benim siyasi ve ekonomik açıdan kendilerine pahalı geldiğim konusunda hem sınıfsal, hem de ulusal ve hatta uluslararası açıdan ortak bir kanıya varmışlardı. İkinci bir Lenin yaratmayacaklardı. Fakat ikinci bir İsa'laşmanın da yolunu ardına kadar açıyorlardı. Türkler tarihlerinin en büyük düşmanları olabileceğime dair giderek gelişen bir kanıya kapılıyorlardı. Aslında geleneksel gericilik ve şovenizm benim şahsımda çıkar imkanlarını yakalamıştı. Türk solu demokrasi ve eşitlik yapılanmasından uzak olduğunu ortaya koymuştu. Kürt işbirlikçiler de tüm Kürdistan parçalarında aramızda uçurumlar olduğuna giderek daha fazla inanıyorlardı.

Özce, kurulu düzenin tüm hakim iç ve dış tepe güçleri tasfiye edilmemde birleşmişti. Hukuk dışı ve komplocu yöntemlerle de olsa, ölüm fermanımı adım adım birlikte yazmaya çalışıyorlardı.

Ölüm kararının tamamen siyasi amaçlı kullanılacağı açıktı. Bunu bütünüyle komplonun bir parçası olarak da değerlendirmiyorum. İyi niyet ve barış amacıyla, hatta aklı selim sahibi insanların çoğalmasıyla demokratik uzlaşının bir kilometre taşı olarak da kullanılabilirdi. Bu yakınlaşmaları oyun olarak değerlendirmek, olsa olsa komplodan menfaat uman çevrelerin işi olacaktır. Nitekim ortaya da çıkacaklardır.

Ölüm kararının tamamen siyasi amaçlı kullanılacağı açıktı. Bunu bütünüyle komplonun bir parçası olarak da değerlendirmiyorum. İyi niyet ve barış amacıyla, hatta aklı selim sahibi insanların çoğalmasıyla demokratik uzlaşının bir kilometre taşı olarak da kullanılabilirdi. Bu yakınlaşmaları oyun olarak değerlendirmek, olsa olsa komplodan menfaat uman çevrelerin işi olacaktır. Nitekim ortaya da çıkacaklardır.

Tehlike geliyorum diyordu

Kendim de ölüm ve yaşam gerçeğini tam kararlaştıramadığımı belirtmek durumundayım. Şu husus çok açık ki, eğer gerçekten bir kolektivizmin kişiliği haline gelmişsem, bireysel yiğitlik ve ölüme meydan okuyuş, hemen başvurulacak eylem tarzım olamazdı.

Mahkeme ölüm kararını verirken, hakim Turgut Okyar kalemini kıramayacak ve idam karşıtlığını belirtmek zorunda kalacaktı. Ölmemin nasıl gelişeceği gerçekten bir muammadır. Büyük bir siyasal koza dönüşmüştü. Tehlikeler geliyorum diyordu.

PKK ve Kürtler yeni isyan tarihlerini idam kararının sonuçlarına göre hazırlıyorlardı. Türk gerici ve şoven çevreleri idam kararlarının uygulanmasını seçim yatırımı olarak değerlendiriyorlardı. İntikamcılık duyguları her iki tarafta da ayağa kaldırılmıştı.

Bütün dış güçler kararın olası sonuçlarını değerlendiriyorlardı. Açık ki, bireysel endişelerin çok ötesinde sorumlu davranmam gerekiyordu.

Yaşadığım her günü onurlu bir barış ve demokratik uzlaşmanın gereğine göre değerlendirmem en doğru-

www.arsivakurdi.org

suydu. Bireysel çıkarlara ağırlık vermem hem siyasi, hem de ahlaki olarak doğru olamazdı. Bu amaçla adeta işaret bekleyen çevrelerimize yanlış sonuçlara yol açabilecek mesajlar veremezdim. Basit taktiklerle PKK'yi de yürütemezdim. Böylesi dar hesaplar için hem olanaklar yoktu, hem de bu yanlış bir tutum olurdu.

Ölüme karşı Sokrates tavrı diyebileceğimiz tavrı esas almaya çalıştım: Ölümü bile anlamlı kılmak, niçin ve nasıl ölmenin felsefi anlamını bulmak! Tahmin edemediğim kadar yaşıyorum. Demokles'in kılıcı gibi başımda sallanan ölüm kararı altında ruhun büyük yükselişini, anlamın büyük gelişimini artan bir huşu içinde karşılıyorum. Normalde birkaç haftalığına dayanılamayacak ve taş olsa çatlatacak bir yaşam biçimi anlamlı kılınmıştı. Aslında ölüm beni değil, ben ölümü çözmüştüm. Ölüm kararı beni değil, ben ölüm kararını çirkin ve uğursuz tarzıyla etkisizleştirmiştim. Nereden ve nasıl gelirse gelsin, ister yarın ister gelecek yıllarda olsun, ölüm artık benim için ciddi bir konu olmaktan çıkmıştı. Hatta *'hoş geldi, sefa geldi'* diyebilecek anlam gücüne ulaşmıştım. Sorun bu gerçeği halklarımıza, dostlara, PKK'ye ve devlete izah etmekti. Gücüm ve olanaklar oranında bunu da yapmaya çalıştım. Kısmen *"öl-öldür"* felsefesinden *"yaşa ve yaşat"* felsefesine geçiş çok kapsamlıca yürütülmüştü. Eğer taraflar çalışsalar, zaferini de onurlu barışta birlikte paylaşmak mümkün olabilirdi.

Bunlar olumlu gelişmelerdi. Komplodaki uğursuz niyetlerin boşa çıkarılması ve *"her şeyde hayır vardır"* özdeyişi gerçeklik kazanıyordu. Şüphesiz insanlığın olumlu tecrübesinin ürünü olarak, en çağdaş hukukun bir belgesi olan AİHS'in yaşam hakkına ilişkin 2. maddeye aykırılık açısından AİHM'in incelemeye aldığı ölüm cezasına ilişkin yürütmeyi durdurma kararı bu sürece katkıda bulunmuştur. Bu karar, aslında çıkmazda olan Türk siyaseti ve devleti için de bir şans kapısı açmıştır.

AİHM bir bakıma hakem durumuna gelmiştir. Tarafları evrensel hukukun gereklerine uymaya çağırmaktadır. Kürtlere 'isyandan vazgeçin' çağrısını yaparken, Türk devletine de 'sorunların demokratik hukuki çözümüne kapılarını arala' demektedir. Tüm bu gerçekler ölüm kararının altındaki derin siyasi ve tarihi özellikleri ve meselelerin bir teröristten ibaret olmadığını gayet açık göstermektedir. Benim davam ve ölüm cezasıyla ilgili karar, Avrupa'yla Türkiye arasındaki ilişkileri geliştirme veya dondurmanın da en önemli bir etkeni haline gelmiştir. Bu husus bile Türkiye'nin çağdaş demokratik uygarlık sürecini ve katılım yolunun nereden geçtiğini tamamen işaret etmektedir. Kürdü asmak, yok etmek, yok saymak; dünyanın da en önemli kapılarının kapanması anlamına gelmektedir. Kaldı ki, çağın gereği olarak, Kürtlerin kendileri artık bir ölüm kararıyla sinmenin değil, ayağa kalkmanın tüm gerçeklerini yakalamış durumdadırlar. Belki de tarihte en ciddi bir sorunda, bir ölüm kararında sağduyu ve bilinç hükmünü göstermekte, bu durumu barışın ve özgürlüğün gerekçesine ve yaşam kararına dönüştürmektedir. Tüm taraflar konu üzerinde derinliğine düşünürlerse, her şerde hayrın en verimli ürünleriyle karşılaşabileceklerdir. Uğursuz bir komplonun hiç de küçümsenmeyecek kara tarafının niyetleri boşa çıkmakla kalmayacak, hayır taraftarlarının umutları da başarıya kavuşma şansına sahip olacaktır. İmralı'daki bir ölüm kararı ilk defa özgür barışın yaşam kararıyla dengelenmesi gibidir. Her şeyi barış, demokratik uzlaşı ve hukuka bağlılık mücadelesi belirleyecektir.

Şeyh Sait ve arkadaşlarının asılmaları cumhuriyette otoritarizme, Türk-Kürt ilişkilerinde inkarcılığa ve zoraki asimilasyona yol açmıştır. Ulusal kurtuluşu bir-

www.sivakurd.org

likte veren iki halkın ilişkileri köklü biçimde zedelenmiştir. Cumhuriyet demokratikleşme şansını kaçırmıştır. Peşi sıra Ağrı ve Dersim İsyanlarını getirmiştir. Başta Mustafa Kemal Atatürk ve İsmet İnönü olmak üzere, bazı yöneticiler sorunların bu tarzda çözümlenemeyeceğini anlamışlardı. Bu olayda dönemin baş emperyalist gücü İngiltere'nin 'tavşana kaç, tazıya tut' politikasının rolü vardır. İngiltere her iki tarafla oynayıp Musul-Kerkük politikasını başarıyla yürütmüştür.

İngiltere 75 yıl sonra aynı politikayla Irak üzerindeki hesaplarını başarıyla yürütmek için Kürtleri ve Türk yönetimini kullanmak istemiştir. Ben mahkemede, "1925'i bir kez daha hatırlatmalıyım" demiş ve tarihten ders çıkarmanın en doğru yol olduğunu vurgulamıştım. Bu sefer Kürt isyanını ve bana verilen ölüm kararını cumhuriyetin onurlu barışına ve anlamlı kardeşliğe çevirmede her iki tarafın da üzerine düşeni yapması gerektiğine dair çağrı yapmıştım. 16 Ağustos 1999 Barış ve Demokratik Uzlaşı Deklarasyonu geçerliliğini hala sürdürmektedir. Tarih garip biçimde bana dayalı 'ya savaş, ya barış' ikilemine takılmış durumdadır. PKK'nin gücü her zamankinden daha fazladır ve kapsamlı bir savaşı yürütecek konumdadır. Bunun 21. yüzyılı da kaybettirecek bir olumsuz gelişme potansiyeli taşıdığı açıktır.

Benim için zorluk, barış ve savaş ikileminin bu kadar derin etkisi altına girmiş bulunmamdır. Bu tür ikilemleri ölüm kararı altında olumlu sonuçlandırmak büyük sabır ve anlayış gücü ister. Fakat yine de hem PKK'nin hem de devletin temel politikalarını ölüm kararıma göre temellendirmeleri ciddi riskler taşımaktadır. Bunlar ancak PKK'nin meşru savunma güçlerini barışı zorlayacak kadar, tabii devleti ve Türk toplumunu ikna temelinde kazanmayı da hedefleyen nitel ve nicel güce kavuşmasını gerektirir. Hiçbir barış güçsüz gerçekleşmez. Anlamlı barışlar güçlerin ciddiyetine mevzilenişine, potansiyeline bağlıdır. Yengisinin ve yenilgisinin anlam taşımadığı bir savaş tarzını barışa dönüştürmek her kesime kazandırır. Kürt-Türk ilişkilerinin ikilemdeki barışla tarihsel bir kardeşlik rotasına girmesi herkesin amacı olmalıdır. Birlik, onurlu barış ve demokrasinin tam uygulanmasında aranmalıdır. Bu tutum aslında cumhuriyetin temelini atan 1920'lerin Kuvayı Milliye ruhunun da bir gereğidir. Kürtler bu zaferin stratejik bir gücüydü. Cumhuriyetin onlara hak ettiği yeri vermesi, kuruluş doğasının bir gereği ve borcudur.

Avrupa Lozan'da cumhuriyeti onaylarken, İsmet İnönü de Kürt meselesini tartışır ve 'Biz Türkler ve Kürtler birlikte...' biçiminde değerlendirmelerde bulunurken, doğal olan, Kürtlerin de en azından kültürel taleplerinin artık göz ardı edilemeyeceğidir. Böylelikle cumhuriyet tarihsel bir yanlışlıktan dönmüş olacaktır. AİHS, Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratikleşme ve AB'ye katılım sorunları benim ölüm kararıma takılmıştır. Daha kapsamlı bir Kürt-Türk savaşı da bu karara takılmıştır. Tüm olumlu veya olumsuz gelişmeler bu kararın akıbetine bağlanmış bulunmaktadır. Lozan'ın kuruluş ruhuna da ters olan bu durumun olumlu gelişmesinde, AB ve temel hukuki çerçevesi olan AİHS adil bir hakem rolünü oynayabilir. Savaş tehlikesini kökten ortadan kaldırmak, bu rolün başarıyla oynanmasına bağlıdır. Türkiye Cumhuriyeti de kendi çağdaş hukukunun bir gereği olan bu adaletli çözüme kendiliğinden yanıt vermelidir.

Kürtler tarih boyunca daha çok Türklere hizmet etmişlerdir. Bunun karşılığı inkar ve tüm çağdaş haklarından yoksun bırakılmak olamaz. Hele hele ölüm kararını başlarında Demokles'in kılıcı gibi tutmak hiç olmaz. Kardeşçe, ne gerekiyorsa onun büyüklüğü kanıtlanarak sergilemelidir. PKK de barışı getirecek kadar askeri ve siyasi olarak gücünü ortaya koymalıdır. Aynı zamanda ülke bütünlüğünün ve devlet birliğinin nasıl sağlam bir güvence olduğunu da kanıtlayabilmelidir. Bunlar çelişkili gibi görülse de, her birliğin çelişkilerin sentezinden oluştuğu unutulmamalıdır. Cumhuriyeti demokratik temelde yeniden yapılandırmanın ancak bu çerçevede Kürt barışı ve demokratik uzlaşıyla gerçekleşebileceği artık kabul edilmelidir. 21. yüzyılın bunun dışında başka hiçbir seçenekle kazanılmayacağı görülmelidir.

Kişiliğim üzerinde kırk yıldır sürdürülen ölüm-yaşam savaşı son aşamasına girmiştir. Tüm ulusal ve uluslararası güç mevzilenmesiyle yaşanan bu sürecin gerçekten ülkenin güçlü ve devletin demokratik bütünlüğü lehine sonuç vermesi, tüm ilgili toplum, siyaset ve devlet güçlerinin barış ve tam demokrasi konusunda karar vermesine bağlıdır. Benim de tercihim barış ve demokrasi olmasına rağmen, şer güçleri ısrarla üzerime gelir ve çürütmeye devam ederlerse, bu işin sonunun onurlu bir özgürlük savaşı olacağı da açıktır.

www.arsivakurdi.org

Felsefe Üzerine

FELSEFENİN TANIMI VE ORTAYA ÇIKIŞI

Genel Tanımı:

Yaşamın özellikleri olduğu gibi, canlıların yaşam evrelerinin de özellikleri vardır. Doğanın nesnel bir gerçekliği, kendi kanunları vardır. Yaşam insanların niyetlerine göre değil, bu nesnellik üzerinde oluşur. Subjektif olgular, istemler, niyetler buna yön vermez. Bu durum, toplumsal gerçeklik açısından da geçerlidir.

Öncelikle doğa ve toplumun işleyişini ifade eden nesnel yasaları bilmek gerekir. Doğa olaylarının nasıl olduğunu, değişme ve gelişme kanunlarının neler olduğunu, toplumun nasıl değişip geliştiğini, toplumsal yaşamın temel özelliklerini ve toplum olmanın temel ölçülerini bilmek gerekir. Bundan yola çıkarak yaşamın ve canlılığın temel özelliklerini anlamak gerekir. Canlılık mutlak bir olay değildir, başlar, bir biçimden başka bir biçime dönüşür ve bu durum sürekli olarak kendisini tekrar eder. İnsanlık canlılığı mutlak bir hale getirememiş, ancak onu kendi nesnelliği içerisinde anlamaya çalışmış ve etkilemeyi esas almıştır.

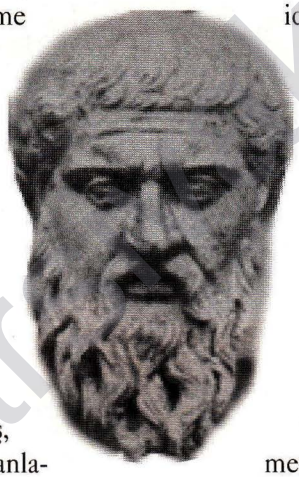

Doğum ve ölüm canlılığın bir gerçeğidir. Bu gerçeği çözümlemek ve anlamak gerekir. Doğumun nedenlerini, verilerini çözümlemek, ölümün nedenlerini, sonuçlarını anlamak gerekir. Bu olmadan insan yaşama anlam veremez, yaşamın ortaya çıkışını ve ölümü anlayamaz. Dolayısıyla kendi yaşamını doğru ve yeterli bir biçimde ele alamaz. Bu yaşamı daha anlamlı ve yaşanılır kılabilmek için doğa ve toplumdan yararlanmayı, doğa ve toplumun buna hizmet edecek hale getirilmesini bilmek gerekir. Yaşam, düz veya rasgele değildir. Ciddi bir emek, çaba ve mücadele işidir. Bir canlı türü olan insanın yaşamını etkili, iz bırakır ve anlamlı hale getirebilmesi için doğa üzerinde hakimiyet kurması ve insanlığın hizmetine sunması, toplum yaşamının ve ilişkilerinin buna göre şekillenmesi, geliştirilmesi gerekir. Bunun dışında yaşamı etkili ve anlamlı kılmak mümkün olmaz. Bilincimiz ve irademiz dışında nesnel bir gerçeklik vardır. Bizler o nesnel gerçeklik içinde hareket eden canlılarız. Bu nesnel gerçeklik içerisinde, bizim de mutlaka bir yaşam anlayışımızın, ölçümüzün, bakış açımızın ve yöntemimizin olduğunu iddia edemeyiz. Bütün canlılar içinde oluştukları nesnel ortamın yasalarına göre hareket eder ve onu hissederler. Fakat bütün canlılarda bir yaşam anlayışı, dolayısıyla yaşamı etkili, amaçlı ve bilinçli kılma durumları yoktur. Örneğin bir bitkinin yetişmesi için yeterince hava, su ve güneş olması gerekir. Bunlar olmadan o bitki yeşermez. Doğa ters işler, mevsim ters dönerse o bitki yetişmez. Bir bitkinin kendi üzerinde hakimiyeti yoktur, kendi yaşamını kendisi düzenleyemez. Tümüyle dış olgunun, kendi dışındaki nesnel gerçekliğin işleyişine göre hareket eder. Tohumlanır, yeşerir, yeterince güneş, hava ve su bulursa büyür. Bir bitki, yetişmesi için gereken bu koşulları ne kadar bulursa o kadar büyür. Bulamadığı yerde olgunlaşır, ölür. Çürüyerek bir başka biçime dönüşür. Bu süreçlerde kuşkusuz bir bakış açısı veya bilinçlilik yoktur.

Doğada çok değişik hayvan türleri vardır. Hayvanlar, biraz daha kendilerini savunan varlıklardır. Hayvanların yaşam karşısındaki durumunu bir bakış açısına sahip olma veya etkili bilinçli bir duruş olarak çözümlemek mümkün müdür? Hayvanlar bitki-

www.arsivkurdi.org

lerden farklı olarak çevreyi biraz daha fazla anlayabiliyor, yaşamlarını sağlamada bitkilerden daha fazla doğa üzerinde etkili olabiliyorlar. İhtiyaçlarını arıyor, buluyor ve seçiyorlar. Bu noktada bitkilerden daha farklıdırlar. Tehlikeler karşısında kendilerini savunarak yaşamlarını korumaya çalışıyorlar. Ancak bütün bunların ne kadar sisteme kavuştuğu, yasal gerçekliği olduğu ve örgütlenebildiği noktasında şu ortaya çıkmaktadır; savunmada süreklilik, tüm saldırılar karşısında savunmayı üst düzeyde yeterli kılma, yaşam için gerekli olanları bulmada etkinlik düzeyi bir sınırlılık arz etmektedir. Kuşkusuz bu davranışları bir bilinçlilik olarak tanımlayamayız. Hayvanlar hisseden varlıklardır ve içgüdüleri vardır. Davranışlarına yön veren içgüdüleridir. Yaşamaları için gerekli olan malzemeyi arama, kendini tehlikeler karşısında savunmak gibi hareketleri bu çerçevede yapmaktadırlar. Bu durum devamlılık arz etmemektedir. Kendini üretme, yenileme ve fazlalaştırma arz etmemektedir. Kendi dışında nesnel olarak var olanı hissettiği kadar elde etme ve o çerçevede kendini koruma düzeyinde kalıyor. Dolayısıyla burada bir bilinçten söz edilemez. Burada bir yaşam anlayışı veya ölçüsü yoktur, hareketler içgüdüler düzeyinde kalmıştır. Canlılığın doğal özelliklerini aşan, canlılığı bilinçle daha örgütlü ve güzel kılacak özelliği yoktur. Dolayısıyla herhangi bir yaşam arayışının veya felsefesinin varlığından söz edilemez.

İnsan, bütün bu noktalarda diğer canlılardan ayrıldığı yerde insan olmaya başlamıştır. Felsefe, bakış açısı insana özgü bir olgudur. Çünkü bilinç insana özgüdür. Dünyadaki canlılar arasında bilince sahip olan tek güç insandır. Çünkü insan, yaşamı örgütlü kılma ve yeniden üretme gücüne sahiptir. Tarihsel gelişme içerisinde insan soyu böyle bir gelişme özelliği ve yetisi kazanmıştır. Tarihsel gelişmenin bir aşamasında bilinç ve tasarım gücü kazanmış, tasarı oluşturur hale gelmiş, organları gelişerek elleriyle üretim yapabilir hale gelmiştir. Yaşamı için gerekli olan maddeleri üretme, dolayısıyla kendi yaşamını yeniden ve daha çok üretme, yaşamı buna göre örgütleme gücü kazanmıştır. Bu gücü kazandığı ölçüde insan diğer canlılardan ayrılmış, farklı bir tür olarak gelişmiştir. İş yapma, yeniden üretim gücü ve yetisi geliştikçe düşüncesi ve bilinci gelişmiştir. Yaşamda sadece nesnel gerçekliğin kendisine verdiğiyle yetinen değil, ihtiyaç duyduğunu üreten, yaratan bir özellik kazanmış, böyle bir güç haline gelmiştir. Bu durum insanın bilincini, yaşamı anlama ve kavrama düzeyini geliştirmiş, insanda bir yaşam anlayışının ortaya çıkmasını sağlamıştır.

İnsan nesnel gerçekliğin ne olduğu, bir canlı olarak hangi nesnel yasalarla bağlı olduğunu, bu nesnel yasaları nasıl anlayarak kendi hizmetine koşabileceğini sürekli sormuş ve cevap bulmanın mücadelesini vermiştir. İnsanlık mücadelesi böyle bir mücadeledir. Kendi dışındaki gerçekliği, kendi kendisini, yaşamın canlılığını anlama, canlılar içerisinde insanı anlama, canlı yaşamı daha uzun süreli, güzel ve iyi kılma yönünde bir arayış ve mücadele içerisine girmiştir. İnsanda bilinç geliştikçe bu mücadele daha çok artmış, mücadele ettikçe bu yönlü bilinci daha fazla gelişmiştir. Anlama, kavrama ve yaşamı üzerinde etkili olma, hükmetme gücü artmıştır. Bu artıkça bilinci daha üst düzeyde gelişmiş, bilinci geliştikçe de arayışları artmıştır. İnsan yaşamının gelişim çizgisi budur.

Bu noktada yaşamın geliştirilmesi, zenginleştirilmesi, bilinç ve emekle yeniden yaratılması söz konusudur. Bunu yapan canlı insandır. Bu noktada yaşamı yeterli, etkili, iyi ve güzel kılıp kılamama ayrımları ortaya çıkmaktadır. Felsefe, bu ayrımların ta kendisidir. Yaşamı nasıl anlayacağımız, ne kadar değer biçeceğimiz, ne kadar ciddiyet ve önemle ele alacağımız, ne düzeyde yetkinleştirmeyi ve geliştirmeyi esas alacağımız önemlidir. Bu nokta bizi felsefeye götürmektedir. Felsefe, bütün bunların ayrımının yapılması ve ölçüsünün belirlenmesidir. Kuşkusuz insanın bakış açısı, kendi dışındaki nesnel varlığı kavrama, çözümleme ondan kendini daha fazla yararlandırma, kendi yaşamını ondan yarar sağlayacak şekilde onu yeniden yapılanmaya, üretime tabi tutma, insana özgü bir durumdur. Dolayısıyla felsefe insana özgü bir durumdur.

www.ozgurgenclik.org

Her insanın doğal olarak bir felsefesi var mı, normalde bir felsefeye bağlı mı diye sorulursa, kuşkusuz öyledir. Eğer insanın bir yaşam anlayışı olmaz, yaşamı kavramaz, yaşam üzerinde etkinlik kurmak için hiç çaba harcamazsa o insan ancak nesnel gerçekliğin kendisine biçtiği çerçeve içerisinde kalır. İçgüdüsüyle hareket eden düzeyde kalır, dolayısıyla bir hayvan derecesine düşer, ondan öteye geçemez. Hayvanlığın sınırında, çok geri ve ilkel bir varlık olarak kalır. Canlılığın temel ölçüleri olan güdülerle sınırlı kalır. Açlık gibi bazı temel canlı olma ihtiyaçlarını gidermekle sınırlı kalır. Onu örgütlü, canlı ve çekici hale getirmek, en geri sınırdaki yaşam ve canlılık gerçeğini ele almakla olur. Hayvanlık sınırında kalan insan, insani olarak çok fazla gelişmemiştir. İnsan olarak gelişmek hayvanlıktan uzaklaşmakla başlar. Bu sınır aşılıp ileri gidildikçe felsefe olgusu ortaya çıkmaktadır. Bu noktada yaşamı anlama, kavrama ve yönlendirme ölçüsü, bakış açısı, tarzı ve yöntemi gündeme gelmektedir.

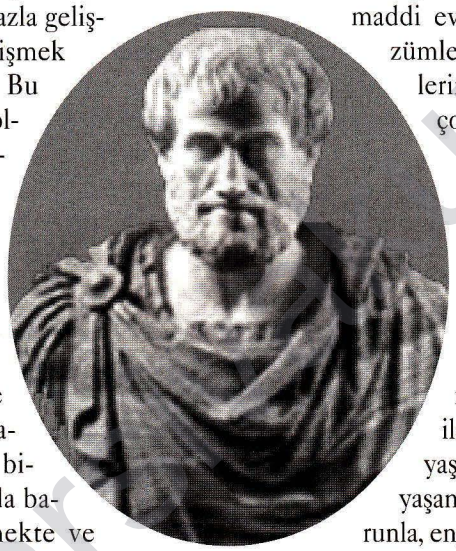

Felsefe, esas olarak bunların çözümlenmesidir. Felsefe, yaşamı değerlendirme yöntemi ve yaşama bakış açısıdır. Her ne kadar insan bilinci çok gelişmiş, bilimsel düzeyi çok ilerlemiş olsa da bazı şeyleri veri olarak kabul etmekte ve onun üzerinden bir düşünme sistemi oluşturmaktadır. Felsefe, bu verileri kabul etmeye göre değişmektedir. Örneğin bazı kesimler bütün yaşamı, canlılığı düzenleyen ilahi bir kuvvetin olduğunu esas almakta, bunu bir veri olarak ele alıp bütün yaşam özelliklerini ona göre bir tahlil etmektedirler. Dinler, insanlığın doğuşunu, tarihini, insan yaşamının anlamını ve özelliklerini bu temelde tahlil etmektedirler. Bir düşünce, veri olarak maddi gerçekliğin varlığını kabul etmektedirler.

Evren, bazı nesnel temel yasalar üzerine kurulmuş maddi bir gerçekliktir. Sonsuz bir şekilde hareket eden ve kendi içinde nesnel yasalarla şekillenmiş bir gerçekliktir. Canlılık, yaşam, toplum, insan bunun üzerinde, bunun oluşumunun bir aşamasında ortaya çıkmış ve gelişerek günümüze kadar gelmiştir. Yaşam, canlılık buna bağlı olduğu gibi yaşam ve canlılığın yasaları da buna bağlıdır. Düşüncenin burada ortaya çıktığı kabul edilmektedir. Bu noktada farklı bakış açıları ve farklı kabuller vardır. Fakat doğayı ve toplumu tahlil etme, anlama ve çözümleme noktasına gelindiği zaman ilk veri olarak ne kabul edilirse edilsin bütün görüşler bir yerde birbirlerine yaklaşmıyorlar. Bütün bunları ilahi bir kuvvetin yaptığını savunan görüş bile bir noktadan sonra yaşamın temel canlılık özellikleriyle karşılaşmaktadır. Diğer yandan nesnel, maddi bir gerçeklik olduğunu, yaşamın bunun üzerinde doğduğunu savunan kesim vardır. Her iki görüş de insan ve toplum yaşamının, maddi evrenin kavrayışında belli bir çözümleme düzeyini yakalıyor ve birbirlerine yaklaşıyorlar. Birbirlerinden çok kopuk veya uzak değiller.

Öyleyse neden bu kadar ayrım olmakta, insanlar neden farklı şeyleri kendi kafalarından tasarlayarak farklı düşünceler geliştirmektedirler? Dünyayı ve yaşamı anlamada bu kadar kıyamet koparılmasının, araştırmalar yapılmasının nedeni nedir? Her şeyi ilahi bir kuvvete bağlayan anlayış yaşam karşısında maddi yaşamı, canlı yaşamı düzenlerken, herhangi bir sorunla, engelle karşılaştığı zaman, bir zorlanma ortaya çıkınca durumu "İlahi kuvvet bilir" biçiminde izah edip kendini geriye çekmektedir. Bu noktada yaşamı geliştirme, zenginleştirme ve önündeki engelleri aşma, sorunları çözme konularında geliştirici olmuyor. Tutuculuk ve duraksama, var olana razı olma, geliştirici, yaratıcı ve ilerletici olamama durumu ortaya çıkmaktadır. Diğer kesim ise, yaşamın geliştirilebileceğine, engellerin aşılabileceğine, zorlukların yenilebileceğine inanarak araştırmaktadır. O koşullarda başaramıyorsa, başaracağı ortamı, imkanları yaratmak üzere arayışını devam ettirmektedir. Geriye dönmek yerine olmazı reddetmekte, olur hale getirmenin, ortaya çıkan engeli aşmanın yöntem ve araçlarını bulmaya çalışmaktadır. Bunun için tekrar tekrar çalışmakta, araştırmakta ve çözüm bulmaktadır. Böylece ilerleme yaratmaktadır. Bu noktada geliştirici ve ilerletici

www.ozgurgenclik.org

olma, insan yaşamını zenginleştirici ve güçlendirici olma durumu söz konusudur. Yaşamın yaratılmasına yaklaşım, pratik anlamıyla burada değişmektedir. Bir taraf yaratıcı yaklaşıp yenilik ve üretkenliği geliştirirken, diğer taraf geri çekilmektedir. Bu noktada bakış açısı, yaşamı anlama önemlidir. Birinci yaklaşıma göre olsa işler fazla ilerlemez, yaşam zenginleşmez, insan diğer canlılardan çok fazla ayrılmaz. İnsani gelişme, bir canlı olarak insanın kendi yaşamını geliştirmesi, ilerletmesi fazla mesafe kat etmez. Bu tehlikeli ve gelişmeyi engelleyici bir yaklaşımdır, gericidir. İnsanı, yeniyi yaratmak üzere çalışmaya sevk etmemektedir. Eğer tümden esas alınsaydı insanlık bu düzeyde gelişmez, çok geri düzeyde kalırdı.

Hem bilinç hem de maddi yaşam olarak insanlığın geldiği düzey çok ileridir. Bütün bunlar arayışçılıkla gelişmiştir. İnsanın yaşamı yeniden yaratma, maddi yaşam üzerinde hakimiyet kurma gücünün çok ileri düzeyde olduğuna olan inançla bilim bu kadar gelişmiştir. Bu inanç, çaba ve arayışa dönüşmüş, o da bilimin bu düzeyde gelişmesini sağlamıştır. Günümüzde çok ileri bir bilimsel-teknik düzey ortaya çıkmıştır. Dünya neredeyse küçük bir kara parçası haline gelmiştir. Yüz-yüz elli yıl önce birbirinden kopuk olan, ancak çeşitli halklar, ulusal topluluklar düzeyinde birbiriyle ilişkilenebilen, kader birliği yapabilen insanlar günümüzde bütün dünya düzeyinde çok ileri bir ilişki ve birlik düzeyini yakalamıştır. Bu durum büyük bir hızla ilerlemekte ve gelişmektedir. İnsanlar bu düzeyde ilişkilenebiliyor, ortak yaşam kurabiliyorlar. Toplumsallaşma bu düzeyde ilerlemiş, genişlemiş ve insanlar bu düzeyde birbirlerine yaklaşmış, bağlanmışlardır. Bunun büyük bir hızla geliştiği, çok daha ileri düzeye gideceği, mevcut gelişmelerde açıkça görülen bir gerçekliktir. Öyle bir gelişme bizi yeni yaşam ölçüleri ve ilişkileriyle karşı karşıya getirecektir. Çok iyi gördüğümüz, güzel olarak değerlendirdiğimiz yaşam özelliklerinin birçoğu yakın gelecekte çok anlamsız, geri, fazla değeri olmayan özellikler haline gelecek, onların yerine, onları kat kat aşan, çoğunu tasavvur bile edemediğimiz yaşam özellikleri, ölçüleri ve anlayışları gelişecektir. Maddi ortam böyle bir yaşamı örgütlemeye izin verecektir. O zaman insanların yaşam anlayışları değişecek, gelişecektir.

Demek ki bakış açısı da mutlak değildir, bir ölçüyle bağlı kalmamaktadır. Bir bakış açısı edinmekle birlikte onun bir dönemde ortaya çıkardığı kabul-ret ölçüleri, doğru-yanlış belirlemeleri her zaman mutlak değildir, tersine toplumsal gelişmeyle birlikte sürekli değişim ve yenilenme arz etmektedir. Yaşamın böyle özellikleri vardır. Olguyu formüller biçiminde ele almak doğru değildir. Bu formülasyonlar biraz daha kolay kavrayabilmek, pratik yaşamı çeşitli yönleriyle daha iyi tahlil edebilmek, düşünceyi yaşam pratiğiyle birleştirebilmek içindir. Bazı formülasyonlarla yöntemi çözümlemek, bakış açısı kazanmak mümkün değildir. Fakat bilimi öğrenmek, bilimsel gelişme sağlamak tasnif etmeyle, sınıflandırma yapmak ve bazı verileri kabul etmekle geliştirilmektedir. Biz de bunları kavramak için bazı formülasyonlara yer vereceğiz. Yöntem ve bakış açısı bakımından bazı kurallar ve formülasyonların öğrenilmesi, felsefe kazanmak anlamına gelmemektedir. Yaşamı, canlılığı, pratiği daha iyi çözümleyebilmek ve bu çözümlemede kullanmak amacıyla yaptığımızı bilmek doğru ve yerinde olur. Yaşamı bazı kalıplara sığdırmak mümkün değildir. Dolayısıyla öyle anlamak, çözümlemek doğru değildir.

Bizde çok sık içine düşülen bir yanılgı soyut yaklaşmak ve ezberlemektir. Bir düşünceyi doğa ve toplum pratiğinde çözümlemek ve değerlendirmek yerine, yaşam pratiğini ayrı tutmak, düşünceyi sadece soyut bilgiler edinmek olarak görmek ve bazı bilgileri soyut ezberleme düzeyinde sınırlı kalmak biçiminde bir yanlışlık var. Bu durum, bilgiyle pratik arasında kopukluk yaratarak bilginin işlevselliğini engelliyor ve yaşamı daha yetkin hale getirmede kullanılmasını önlüyor. Yaşamı kendi gerçekliği içerisinde, derinliğine kavrama gücümüz gelişmiyor. Dolayısıyla yaşamı yeterince çözümleyemiyoruz, anlayamıyoruz. Yaşamı yeterli çözümleyememek tahlil yapmada, karar almada bizi zayıf bırakıyor. Oysa ki karar gücümüz ancak kapsamlı tahlil yapmakla gelişir. Tahlil yapmak ise soyut bilgiler edinmek ve o bilgileri tekrarlamaktan geçmez, tam tersine doğru ve yeterli bilgi, pratiğin çözümlenmesiyle edinilir. Bu formülasyonları ezberlemek, bizi çok fazla geliştirmez. Kuşkusuz bazı şeyleri öğrenmek gerekir ama her öğrenme düzeyini aynı zamanda pratiğin çözümlenmesi, tahlil edilmesiyle ile birleştirmek gerekiyor. Bilgi her an pratiğe dönüştürülür, pratikle birleştirilirse değerli olur, işlevsel hale gelir ve bir yük olmaktan çıkar. Başka türlü pratiği derinlikli kavramak mümkün olmaz.

www.arsivakimi.org

Güneş Sistemi

Güneş Sisteminin Genel Özellikleri

Boşlukta 12 milyar km çaplı bir disk düşündüğümüzde; bu diskin içinde, merkezde Güneş dediğimiz bir yıldız, etrafında dolanan 9 büyük ve yüz binlerce küçük gezegen, gezegenlerin etrafında dolanan çok sayıda uydu, donmuş hidrokarbonlardan oluşan ve Güneş'e yaklaştığında ışınım yayan kuyruklu yıldızlar, dünya atmosferine girdiklerinde sürtünmeyle yanarak kayan yıldızları oluşturan meteorlar ve nihayet Güneş'ten yayılıp bu diski tamamen dolduran gaz ve toz hepsi birlikte Güneş Sistemini oluştururlar.

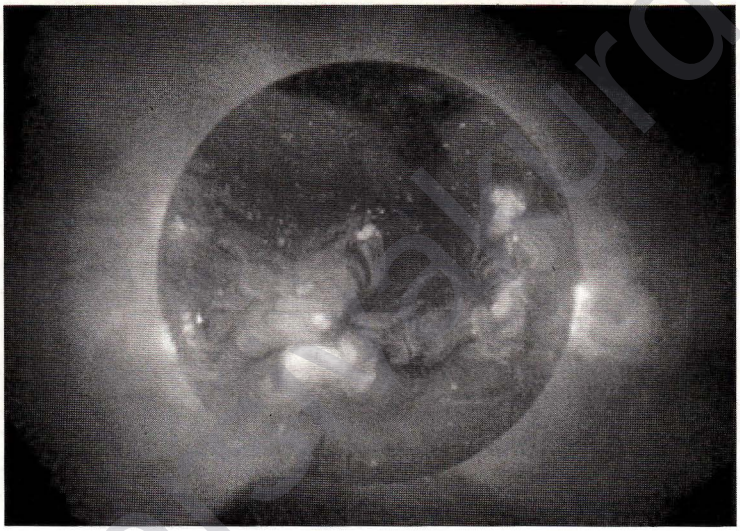

1960 yılından bu yana biriken gözlemsel veriler ışığında, Güneş Sistemine dışardan bir bütün olarak baktığımızda öncelikle hemen hemen tüm Güneş Sistemi üyelerinin Güneş etrafında hareket ederlerken trafik kuralları gibi belli kurallara uyduklarını görüyoruz.

Bu kurallar öz olarak;

- *Hareket yörüngelerinin çember veya çembere yakın elipsler olması,*
- *Yörüngelerinin hemen hemen aynı düzlemde (Ekliptik düzlemi) olması,*
- *Yörünge hareketlerinin aynı yönde olmasıdır.*

İlk bakışta gezegenler ikiye ayrılabilmektedir.

A) *Dünya benzeri gezegenler*

B) *Dev veya Jüpiter benzeri gezegenler*

Dünya benzeri gezegenler:

Dünyadan başka Merkür, Venüs, Mars ve kesin olmamakla beraber belki Pluto'yu içermektedir. Diğer gezegenler ise çoğunluğu gaz olan, hacim ve kütlece dünyadan oldukça büyük dev gezegenlerdir.

Bu ayrım, gezegenlerin oluştukları sıradaki koşulların (özellikle sıcaklık ve bölgesel yoğunlaşma ölçeği gibi) yerel farklılıklar göstermesinden kaynaklanmaktadır.

Gezegenler Güneş etrafında rasgele dağılmamışlardır. Bu dağılımların da bir yasası vardır. (Titius-Bode yasası)

Ayrıca belirtmek gerekir ki dev gezegenlerin uyduları ve halkaları da aynı kurala uymakta ve cisim ne kadar büyük kütleli ise kurallara uyum o kadar doğal olmaktadır.

Örneğin dünyanın yakınından geçen küçük gezegenlerin çoğu, kısa dönemli kuyruklu yıldızlar ve hatta diğer büyük gezegenlere göre küçük olan Merkür ve Pluto gezegenleri yukarıdaki ilk iki kurala diğer daha büyük kütleli üyeler kadar iyi uymazlar.

Bu uyumsuzlukların nedenleri olarak söz konusu küçük kütleli üyelerin şiddetli çarpışmalar geçirmiş olduğu düşünülmektedir.

Buradan anlaşılmaktadır ki Güneş sistemi üyeleri içinde aynen canlıların evriminde olduğu gibi bir doğal seçilim yasası geçerlidir.

Yukarıdaki dinamik kurallara uymayan üyeler ya diğer üyelerle çarpıştıkları için yok olmakta ya da yörüngeleri üzerinde diğer üyelerin artan tedirginlikle-

www.alternatifdergi.org

riyle sistem dışına fırlatılmaktadırlar.

Bu olguyu kuyruklu yıldızlarda daha net görmekteyiz. Kuyrukluyıldızların bir çoğu, özellikle uzun dönemli (100 yıldan fazla) olanlar dev gezegenlerin çekim etkisiyle yukarıdaki dinamik kurallara uymaya zorlanırlar.

Eninde sonunda dev gezegenlerin etkisiyle ya küçük dönemli kuyruklu yıldız olup yörüngelerini değiştirerek Güneş Sistemi içinde kalırlar ya da parabolik veya hiperbolik yörüngelere oturtulup sistem dışına atılırlar.

Uzayın derinliklerine fırlatılan uzay araçları da bu yasalara uymak zorundadır.

Bu yasalar gök mekaniği yasalarıdır.

Bugün Güneş'in %71 hidrojen, %26,5 helyum ve %3,5 diğer elementlerden oluştuğu bilinmektedir.

Dünya ve benzeri gezegenlerin kabuklarında ve yere düşen meteor taşlarında bol miktarda rastlanan demir, magnezyum, krom gibi ağır elementler Güneş Sisteminde yüzde 0,3 kadarlık bir kütle teşkil etmektedir.

Güneş'te özellikle gezegenler oluşmadan önce nükleer reaksiyonlarla hidrojen helyuma dönüştürülürken hiçbir ağır element oluşmadığı kuramsal olarak bilindiğine göre sistemdeki hidrojen ve helyumun dışındaki elementler (özellikle %0,3'lük ağır elementler) süper nova patlamalarıyla oluşmuş olabilir.

Güneş sisteminde hidrojen ve helyumun dışındaki maddenin çoğunluğunu karbon, azot ve oksijen oluşturur.

Bu gazlar bol miktarda hidrojenin varlığı halinde metan, amonyum ve suyu meydana getirirler ve soğuk ortamda (dış gezegenlerde) donmuş halde bulunurlar, düşük sıcaklıklarda buharlaşırlar.

Bu gazlara Dünya, iç gezegenler ve Mars'ta çok az miktarda rastlanmıştır.

Bu ise bu gezegenlerin sıcak bir ortamda oluştuklarının delilidir.

Sıcak ortamda kütleleri de dev gezegenlere göre küçük olan bu gezegenlerden uçucu gazlar buharlaşıp daha dış gezegenlerin bulunduğu ortama kaçmıştır.

Bu nedenle yoğunlukları fazla olan iç gezegenler magnezyum, silikon, demir, alüminyum, kalsiyum ve krom gibi elementlerden oluşan kaya yapılı bir kompozisyonda kalmışlardır.

Yere düşen meteor taşları da benzer kimyasal kompozisyona sahiptir.

Güneş'ten çok uzaklarda bulunduklarında kuyruklu yıldızlar da merkezdeki kaya yapılı çekirdeğin etrafında donmuş halde uçucu gazlara sahiptir.

Yakın geçmişte anlaşılmıştır ki dev gezegenlerin uyduları ve hatta bu gezegenlerin etrafında halkaları oluşturan parçacıklar aynı yapıya sahiptir:

Merkezde kaya yapılı madde ve etrafında donmuş metan, amonyum ve su.

Uranüs, Neptün ve Pluto'nun yoğunlukları dünya benzeri gezegenlerin yoğunlukları ile Jüpiter ve Satürn'ün yoğunlukları arasında bulunduğundan, dış gezegenlerin Pluto'ya doğru gittikçe artan miktarda kaya yapılı madde ile azalan donmuş uçucu gaz katmanı içerdikleri düşünülmektedir.

Dev veya Jüpiter benzeri gezegenler:

İki dev gezegen Jüpiter ve Satürn kimyasal yapı bakımından Güneş'e en benzer iki gezegendir.

Ancak iç yapıları incelendiğinde ağır element bolluklarının Güneş'e göre fazla oldukları anlaşılır.

Buradan görülüyor ki gezegenlerdeki hidrojen ve helyum bolluğu kütle ile ilgilidir.

Aslında bu miktar önceden belirtildiği gibi oluşum sırasındaki koşullara da bağlıdır.

Dev gezegenlerde ağır elementlerin kaya yapılı bir çekirdek oluşturup oluşturmadığı bilinmemektedir.

Belki de ağır elementler bu gezegenlerin yüksek

www.arsivakurdi.org

sıcaklıktaki merkez bölgelerinde konvektif hareketlerle genişçe bir hacimde hareketli olabilirler.

Hidrojen gazı ise bu çok yoğun merkez bölgenin dışında yüksek basınç altında bir metalik hidrojen katmanı oluşturmaktadır.

Dev gezegenlerde gözlenen güçlü manyetik alanların kaynağı bu katmanların gezegenlerin hızlı dönmesiyle dinamo etkisi oluşturmasıdır.

Satürn'ün manyetik alanı Jüpiter'inkinden 10 kat daha zayıftır. Bu da, Satürn'deki metalik hidrojen katmanının çok daha ince olduğunu göstermektedir. Bu gezegenlerde metalik hidrojen katmanının üzerinde sıvı bir katman, onun üzerinde de atmosfer vardır. Sıvı katmanlarda koşulların yaşam oluşması için uygun olduğu düşünülmektedir.

Uranüs, Neptün ve Pluto'da atmosfer altındaki katmanın donmuş halde uçucu gazlardan oluştuğu sanılmaktadır. Satürn gezegeninin suda yüzecek kadar az yoğun olması atmosfer katmanının büyüklüğündendir.

Aynı şekilde Uranüs de Neptün'e göre daha kalın bir atmosfer sahip olduğundan yoğunluğu Neptün yoğunluğuna göre daha azdır.

Jüpiter'in güçlü manyetik alanıyla Güneş rüzgarının etkileşmesi sonucu kutup ışımaları ve Van Allen kuşakları oluşturmaktadır. Ayrıca bu etkileşmeden radyo dalgaları da yayılır.

Benzer olaylar daha az yoğun olmakla beraber diğer dev gezegenlerde de oluşmaktadır.

Dev gezegenlerin tüm uyduları buz katmanlarıyla kaplıyken Jüpiter'in Io uydusunun sıcak ve aktif volkanlarla hareketli olmasının nedeni güçlü manyetik alanı içindeki bu uyduya gezegenden enerji aktarımıdır. Aslında Io volkanik olarak Güneş sistemindeki en aktif uydudur.

Uydulardan bazılarında ortalama yoğunlukların düşük olması yüzeylerindeki buz katmanlarının kalın olmasındandır.

Büyük uyduların buz katmanları altında sıvı birer katmanın da olabileceği düşünülmektedir.

Donmuş halde bulunan uçucu gaz katmanları dışında bu uyduların yapı bakımından Yer benzeri gezegenlere benzediği, ancak gaz atmosferlerinin bulunmadığı bilinmektedir.

Buna karşın Satürn'ün uydusu (Güneş sisteminin 2. büyük uydusu) Titan ile Neptün'ün uydusu Triton 'da atmosfer olduğu yakın geçmişte keşfedilmiştir.

Dev gezegenlerin uydularından birçoğu özellikle dış uydular biçimsiz şekillere sahiptirler.

Bunlar büyük olasılıkla gezegenlerin çekimlerine kapılmış küçük gezegenlerdir. (asteroid).

Mars'ın iki uydusunun da aynı şekilde asteroid olduğu sanılmaktadır. Bugün daha çok Mars ile Jüpiter yörüngeleri arsında bulunan küçük gezegenlerden bazılarının Mars yörüngesinin iç kısımlarında, bazılarının da Jüpiter yörüngesinin dış kısımlarında dolandığı bilinmektedir.

Yapı olarak irili ufaklı göktaşlarına benzeyen bu cisimlerin Mars-Jüpiter arasında ya büyük bir çarpışma geçirerek parçalanmış büyük bir gezegenin parçaları ya da gezegen oluşturamamış küçük gezegen öncesi parçalar olması gerekmektedir.

Büyük gezegenler 4,5 milyar yıllık evrimleri boyunca bu parçaların bombardımanına uğramıştır.

Dünya benzeri gezegenlerin yüzeylerindeki irili ufaklı kraterin hemen hemen hepsi bu bombardımanların sonucunda oluşmuştur.

Dünya yüzeyinde bu tür kraterlerin yok denecek kadar az olmasının nedenleri; Atmosferin koruma etkisi ve yüzey şekillerinin doğa şartları ile hızlı aşınmasıdır.

Rüzgarların yanında hızlı aşınmayı sağlayan su ve su buharıdır.

www.arsivakurgi.org

Zine ZEDAN

melita_zedan@yahoo.de

Jung, weiblich sucht... ------ Freiheit ------

Auf solch eine Weise beginnen die meisten Kontaktanzeigen.

Auch ich bin auf der Suche, versuche Kontakt aufzunehmen. Aber ich suche weder nach einem Partner, noch nach einer Brieffreundin oder ähnlichem.

Außerdem kann ich es auch nicht nachvollziehen, wie man sich per Zeitungsannonce auf die Suche nach einem Ehepartner machen kann. Kann man wirkliche Liebe und Freundschaft wirklich auf diese Weise finden? Ich denke nicht. Aber lassen wir dieses Thema beiseite. Denn meine Suche erfolgt nicht per Anzeige. Ich glaube auch nicht daran, dass mir irgendein Leser einer Zeitung das geben kann, wonach ich suche.

Ich fühle, dass ein Teil von mir vor langer Zeit verloren gegangen ist. Ein Teil von mir, ohne den es sich nicht lohnt zu leben.

Es fühlt sich an, als sei die Hälfte meines Körpers leer, ohne Leben spendendes Blut.

Deshalb kommt mir vieles so unvollkommen, unvollständig vor.

Denn hätte sich die 17-jährige Kurdin Hazne am 27. November letzten Jahres in Giessen vor einen Zug geworfen, wenn ihr Leben vollkommen gewesen wäre? Was trieb sie dazu, solch einen Schritt zu wagen, der ihr junges Leben beendete?

Was muss in dem Kopf eines jungen Mädchens vorgehen, dass sie einen so unwiderruflichen Entschluss fasst.

Dieser Entschluss ist keineswegs wie jeder andere, den man hinterher bereuen oder vielleicht sogar rückgängig machen kann. Ich kann an dieser Stelle keinen Grund für ihren Tod nennen.

Es blieb kein Brief von ihr zurück, in dem sie schrieb, weshalb sie ihr Leben beendete. Auch ihre Familie konnte keine Gründe nennen. Aber eins ist sicher; die Welt war für sie nicht mehr lebenswert.

War es eine Flucht aus unzähligen Problemen, deren Lösung nicht gefunden wurde?

Hazne kann uns nicht mehr antworten. Und sie ist nur eine von unzähligen.

Das Leben ist stets voller Schwierigkeiten. Manchmal fühlen wir uns den Schwierigkeiten gegenüber sogar so, als würde uns jemand die Luft zum atmen nehmen.

Es scheint, als seien wir ihnen ausgeliefert.

www.rojkurdi.org

Doch jedes Problem wartet darauf gelöst zu werden. Mal fällt es uns leicht ein Problem zu lösen. Mal scheint es unmöglich zu sein. Doch ist es auch nicht so, dass wir nach der Lösung jedes Problems etwas stärker werden. Die Überwindung von Schwierigkeiten stärkt den Menschen und lässt ihn größere Probleme bewältigen. Dies klingt zwar einfach, erfordert jedoch Kampfgeist und einen starken Willen.

Das Schicksal von Hazne sollte uns allen ein Beispiel sein. Es sollte uns dazu anregen zu kämpfen, um weitere Haznes aufzuhalten. Das mag auf den ersten Blick vielleicht etwas unlogisch erscheinen. Aber fast alle Probleme, die beispielsweise junge kurdische Mädchen in unserem Alter haben, sind nicht 100%ig individuell. D.h., dass sich herausstellt, dass sie allgemeineren Charakters sind, je tiefer man in ihren Gründen gräbt.

Also liegt die Quelle vieler Schwierigkeiten, auf die wir stoßen, in der Realität unserer Gesellschaft. Und um diese Probleme langzeitig zu bewältigen ist es nötig, die Gesellschaft zu verändern. Beispielsweise werden viele junge Kurdinnen mit zumeist viel älteren Männern gegen ihren Willen verheiratet. Oder sie werden geschlagen und misshandelt. Erst vor kurzem wurde in Diyarbakir die 16-jährige Kadriye von ihren Verwandten durch Steinigung umgebracht. Sie war selbst Opfer, und wurde hierfür bestraft. Sie wurde von ihrem Cousin vergewaltigt und anschließend schwanger. Welche Logik macht dies mit einem blutjungen Menschen, der sein ganzes Leben noch vor sich hat? Wer ist für diese Tat verantwortlich zu machen? Und wer wird sich für Kadriye rächen? Wer wird ihr zeigen, dass sie nicht allein ist? Wer wird dafür sorgen, dass sich diese Schande nicht wiederholt?

An dieser Stelle möchte ich Serok Apo zitieren: "Das Leben der Frau ist ein Leben voller Rache. Die Suche nach dem verlorenen Leben ist Rache, genauso wie es sich um Rache handelt, Schönheit und Liebe zu finden." Ich denke, dass unser Leben erst durch die Suche nach dem verlorenen Leben an Bedeutung gewinnen kann. Erst dann kann es sich lohnen zu leben.

Wir treffen immer wieder auf Utopien, sei es das Paradies oder auch die Wiedergeburt in einer späteren Zukunft. Aber wer garantiert uns, dass wir dort das Glück, was wir heute vermissen, finden werden? Ist es nicht viel wichtiger und bedeutungsvoller das hier und jetzt zu verändern, es nach unseren Träumen zu gestalten? Dies soll sich nicht anhören, als sei es ein Kinderspiel. Aber lohnt es sich nicht hierfür zu leben?

Wenn ich mir die Schwierigkeiten anschaue, auf die ich wegen meines Geschlechts treffe, kann ich nicht glauben, dass dies Schicksal ist. Und noch viel weniger glaube ich, dass alle Frauen bestraft worden sind, weil Eva Adam dazu verführte, den verbotenen Apfel im Paradies zu pflücken. Vielmehr denke ich, dass dies Geschichten sind, die uns dazu bringen sollen, uns mit unserer Situation abzufinden.

In diesen Momenten verspüre ich das Bedürfnis ich selbst zu sein, mir zu gehören. Zwar sind keine Ketten an meine Hände und Füße gebunden, die mir jede freie Bewegung verhindern. Doch spüre ich die Ketten in meinen Gedanken, in meinem Geist. Ich merke, dass es diese Ketten sind, die mich dazu bringen, zu sagen, was andere hören wollen.

Zu tun, was andere von mir erwarten, ohne dass ich es aus Überzeugung tue. Wie kann ich dann davon ausgehen frei zu sein, wenn mir doch fremde Stimmen in meinem Kopf befehlen, was ich zu tun habe. Dabei sollte in meinem Kopf nur eine Stimme herrschen; mein freier und unabhängiger Wille.

Deshalb sollte das Brechen von Ketten niemals aufhören. Jede gebrochene Kette ist ein weiterer Schritt in Richtung Freiheit. Es ist jedes Mal aufs Neue Rache. Rache für ein Jahrtausende altes Leben in eisernen Ketten, die mit den Tausenden von Jahren ganz rostig geworden sind. Umso schwerer wird es sein, sich von ihnen zu befreien. Dies ist die erneute Gewinnung eines vor Jahrtausenden verlorenen Lebens...

www.arsivkurdi.org

Rojbin SARIZ

Merhaba

Merhaba demek... Güneşe dönük güne başlarken, güne dönük olmak ve tüm insanlara merhaba diyebilmek... Tıpkı güneşin bize merhaba dediği gibi...

Güneşin insan özünü ısıtması gibi her merhabada insana dair bir şey yakalamak... Güneşin insana yüreğini açması gibi... İnsanın da özü, onun merhaba deyişindedir.

Bu deyiş, sonları sonlandırmak ve kendinde insana dair bir şeylerin adımını atmaktır.

İnsan, nasıl bir gün güneşle ilişkileniyorsa, bu ilişkiyi büyük bir tutkuyla çevresine ışık yapmalıdır.

Merhaba, bir döneme damgasını vurur. Tıpkı bizde olduğu gibi. Dünyanın bağrında özlem ne ise, bunun özü de biziz.

Başkanımız dünyanın gündemini belirlerken, tarihsel bir devreye ışık tutmak ve o dönemin bir merhabası olmak... Çünkü her merhaba bir ışıktır. Her merhaba yüreği çıkılan patikalarda yürümektir.

Güneşe uzanmış merdivendir merhaba. Uzanmak ve yakalayabilmek, usulca incitmeden avuçlayabilmek güneşi. Ve verebilmek merhabalarına... Avuçlarını açabilmek insanlara.

Tüm merhabalarınla bırakabilmek güneşi onlara.

Ve yaşama gözlerini güneşle açmak, tomurcuğun güneşe duruşu gibi.

Damarlarına çeker gibi suyu, güneşi çekmek. Güneşle yaşama gelmek ve besleyebilmek güneşle kendini. Gün yüzüne çıkarmak yılların karanlığını.

Yürekteki karanlığa ışık olabilmek, sonsuzluğa kapalı insan kapılarını çatlatmak.

İçeriye sızmak ve insan yüreğinde ince uzun bir yol olmak.

Uzun ve sonsuz karanlıktaki ışığın dayanılmaz çekiciliğini taşıyabilmek yüreklere ve beyinlere uzanıp ışık hızıyla aydınlatmak yılları...

Kabarmış bütün yürekler bir barut fıçısı besler. Ne yaptıkları belli değil. Birleşmişler sana karşı...

Çoğalıyorlar gün geçtikçe. Dayanılmaz gürültüye dönüşüyorlar. Yine de girebilmek gerekir bu yüreklere.

Güneş ısıtıyor, beyni ve yüreği açarak merhaba diyor kadına.

Kadın açıyor bağrını, siper yapıyor göğsünü ve *"Merhaba"*yı akıtıyor özgürlük savaşına.

Ve bir şimşek alıcılığıyla bütünleşiyor kadınla.

Kadın, merhabalarıyla yürüyor. Ve selamlıyor İmralı'yı.

Yürüyor kadın, yürüyor dünya.

Dünya bağrını açıyor ve kadın haykırıyor.

Ve bu ses İmralı'ya ulaşıyor.

Merhaba Başkan, sana merhaba.

www.kurdishmedia.org

Amed Ufuk UMUT

Söz

Söz hakkı sizin; konuşabilirsiniz. Her insan gibi sizin de hakkınızdır özgürlük. İstediğinizi söylemekte siz de özgürsünüz.

Ama söylerken, anlamını ve ağırlığını iyi bilmelisiniz sözün. Söz uçar demeyin. Ağırlığınca uzundur ömrü.

Eğer hafiflik yaratıyorsa söylendiğinde; sözde değil söyleyendedir hafiflik.

Bunları bilip de söyleyin sözünüzü, ki sonradan girmesin başınız belaya, anlam sorunlarından. Eğer beni anlamıyorlar veya yanlış anlıyorlar diyorsanız, o zaman size derler ki, *'karşınızdakinin anladığı kadardır sözleriniz'*. Ya da siz düşündüklerinizi söyle(ye)miyorsunuz.

Yok eğer niyette kasıt var diyorsanız, o zaman da derler ki, *'siz yanlış kişilere söylüyorsunuz sözü'*.

Her işte olduğu gibi, söz söylemenin de olmazsa olmaz kuralları vardır.

Eğer bu kurallara göre söylerseniz sözünüzü, etkiniz ve değeriniz artar, söylediklerinizle birlikte. Neler mi?

Bir: Söz söyleme hakkınız vardır. Ama önce sözün içeriğine eş bir niteliğe ve güce sahip olmalısınız. Yoksa bir geveze olarak damgalanmaktan kurtulamazsınız.

İki: Sözü, etkisini en iyi gösterecek zamanı ve ağırlığını en iyi hissettirecek yeri çok iyi seçerek ve en uygun dille söylemek zorundasınız.

Üç: Sözün doğru ve güçlü bir etkide bulunarak erkenden amacına ulaşmasını istiyorsanız, hangi sözü kime söyleyeceğinizi çok iyi bilmelisiniz.

Bir de şunu göz ardı etmemek, anlam sorunlarının önünü almak bakımından oldukça yararlı olacaktır:

Sözü en doğru ve yalın haliyle sarf etmek, her zaman güçlü bir etki yaratır.

Ha! Bir de muhataplarınızın olumlu veya olumsuz, dolaylı veya direkt sizin sözünüze karşın söyleyecekleri olacaktır.

İster karşıt ister yandaş konumda olsun, bunları da dikkate almak durumundasınız. Hatta bazen sözlerinize karşı bir suskunluk da gelişebilir.

"Susmak onaylamaktır" demeyin hemen. Bu, durumdan duruma değişen bir tavırdır ve sizin her durumda bunu da yorumlamak gibi bir mecburiyetiniz vardır. Adına ne derseniz deyin; tüm bu ve buna benzer ölçü, kural veya durumlara uygun sarf etmelisiniz sözlerinizi.

Aksi halde yozlaşan bir anlam dünyası yaratmaktan başka hiçbir işe yaramaz söyledikleriniz. Somut veya soyut, açık veya örtülü, nasıl olursa olsun her söz bir amaca yönelik söylenir. Veya söylendiği andan itibaren objektif olarak bir amaca hizmet eder. Veyahut sözün içeriğine dair kendinden bir amaca sahiptir.

Sakın ola ki, *"öylesine söylenmiştim"* demeyin. Çünkü öylesine söylerseniz sözü, sizi hiçleştirmekten öte bir sonuç yaratmaz. Ve kesinlikle yaşamınız, başka sonu belli olmayan döngüsel bir kaos içinde, oradan oraya savrulup durur.

Unutmayın ki, söz yaşamın aynasıdır.

www.ozgurgenc.org

KÜLTÜR SANAT ve AYDINLANMA

Edip YALÇINKAYA

İnsanlık, tarihten günümüze baskı ve sömürünün yoğunlaştığı, kara cehennem rejimlerinin bir karabasan gibi toplum üzerine çöktüğü dönemlerde, egemen kültüre karşı büyük aydınlanma hamlesiyle, geleceğini aydınlatmayı büyük bir erdem saymıştır. İnsanlığın sık sık maruz kaldığı karanlık rejimler, hep uzun yılları kapsayan rönesans hareketleriyle, düşünsel, felsefik, sanatsal, kültürel akımların aydınlatıcı gücüyle aşılmıştır. Öz dinamiklere dayalı ve giderek tüm topluma yaydırılan rönesans özünde yeniden doğuşu ifade ederken, aynı zamanda gelecek yüzyılların demokrasi kültürünü de beraberinde yaratmıştır.

Örneğin bir islamiyet öncesi cehalet dönemi, uzun yılları kapsayan edebi, felsefi ve hitabın etkileyici gücüyle aşılmıştır. Fransa'nın kokuşmuş monarşik yönetimi ve Ortaçağ karanlığı, yüzyılları kapsayan aydınlanma hareketleriyle aşılmıştır. Rus devrimi hakeza aynı nitelikte ve büyük oranda edebiyat akımıyla aydınlanmayı yaşamıştır. Köhnemiş düzenler, egemen kültürün, sanatın, edebiyatın üzerinde kendisini ölümsüz kılmayı amaçlarken, bunları karşı çıkan aydınlanma hareketleri ise, mevcut olanın tersine, ileri bir kültürü, sanatı, edebiyatı esas almış, toplumun yeniden yaratılması ve aydınlanması böylece sağlanmıştır. Toplumsal dönüşüm, devrim, özgürlük demokrasi söz konusu olduğunda kültür, sanat ve edebiyat bu anlamda devrim gerekçesidir. Toplumun vazgeçilmez gerçeği olarak kabul görmüştür. Zira sanat, kültür, edebiyat özünde toplumun yeniden düzenlenmesi, terbiye edilmesi, yaratıcı ve üretici kılınması olarakta anlamlandırılmaktadır.

Toplumsal dönüşüm, devrim, özgürlük demokrasi söz konusu olduğunda kültür, sanat ve edebiyat bu anlamda devrim gerekçesidir. Toplumun vazgeçilmez gerçeği olarak kabul görmüştür.

Tarihsel gerçeklik bunu her yönüyle kanıtlar. *"Bir Fransız devrimini, Rus devrimini doğuran en büyük elemanlardan birisi de edebiyattır. Fransız devriminin hazırlanışı bir edebiyat hazırlanışıdır, felsefesine aydınlık felsefesi derler. O müthiş romansı süreç devrimin adeta temel taşlarıdır. Rus devrimi içinde aynı sözleri söylemek mümkün. Bir Tolstoy, Dostoyevski'dir. Gorki hatta Puşkin olmadan Rus devrimini düşünmek adeta imkansızdır."* (Başkan APO)

Bu noktada kültür ve sanat çalışmaları, denilebilir ki, aydınlık ve karanlığın çatışmasında mücadelenin öznesi durumundadır. Ulus olmanın, ulusun maddi ve manevi varlığını koruyup geliştirmenin, toplumu tüm tarihsel ve güncel değerleriyle bütünlüklü kılıp geleceğe taşırmanın, hatta bunu evrenselliğe doğru geliştirip insanlığa mal etmenin en temel ayağı özünde rönesansın kendidisir. Bu anlamda toplumsal bir aydınlanmayı da ifade eden kültür, sanat ve edebiyat çalışmaları ulusun ve toplumsal sosyalitenin vazgeçilmez gerçeğidir.

Şimdiye dek Rönesans üzerine birçok yorum değerlendirmeler yapılmıştır. Ciltler dolusu izahı vardır. Fakat rönesansı çağrıştıran imgeler söz konusu olduğunda ilk akla gelenler, *"Montegna'nın, Boticelli'nin, Loneardo'nin, Refaello'nin resimleri, Michalangelo'nin heykelleri, mimarideki göz kamaştırıcı teorik ve teknik ilerlemeler, çok sesli modrigallerin dünyavi neşesi, ilk opera denemeleri, kilisenin kutsal latincesinde değil, halk dillerinde yazılan edebiyatın doğuşu"* olmaktadır. Bu anlamda rönesans aydınlanmanın öznesi, bunu yaratan kadar, eserlerin ölümsüzlüğü ve toplumda yarattığı yeniliklerdir.

Her tarihsel devrim dönemlerinde kültür, sanat çalışmaları ve bunun estetiksel orijinleri o devrimi

www.anfyakundi.org

tamamlayan, derleyip toparlayan ve aynı zamanda geleceğe taşıran en etkili çalışmalar olmuştur. Yeni bir kültür, yeni bir sanatve bunun toplamı olan yeni bir aydınlanmayı yaratmayan devrimler özünde devrim sayılmamışlardır ve yeniden doğuş olarak tarihe mal olmamışlardır. Tarihteki devrimler, özellikle de demokratik devrimlerde, aydınlanmanın önemi ve yarattığı sonuçlar en çarpıcı biçimde bir Fransız devriminde görmek mümkündür. Fransız devriminin vazgeçilmez temel dinamiği ve esin kaynağı olan aydınlanma felsefesi, o günden bu güne *"modern siyasal mücadelenin merkezinde kalmıştır."* Her ülkede bir çok farklılık olsada, aydınlık felsefesinin demokratik devrimlerdeki vazgeçilmezliği, ortak bir kanı olarak kabul görmüştür. Çünkü aydınlanma en genel tanımıyla toplumun kazandığı yeni düşünce, yeni ve yüce duygu, tabi hepsinin kuvveti olan büyük kuvvet demektir. Düşüncede karanlık sistemlerin tahakkümüyle köleleşmiş, duyguda yozlaşmış ve bir kuvvet haline gelmemiş toplumlarda devrim gerçekleşse bile anlamsızdır, yıkılmaya, çözülmeye gebedir. Aydınlanmanın sömürgeciliğe karşı aynı zamanda büyük bir kuvvet anlamına gelmeside bundandır. Hakim kültürün tersine ileri bir felsefe ve düşünce gücü, bunun yarattığı kültür ve sanat hem devrimin nedenidir,hem de devrimin halklaşmasıdır. Bu anlamda yıkılmazdır ve evrenselliğe uzanan bir direniştir.

Düşüncede karanlık sistemlerin tahakkümüyle köleleşmiş, duyguda yozlaşmış ve bir kuvvet haline gelmemiş toplumlarda devrim gerçekleşse bile anlamsızdır, yıkılmaya, çözülmeye gebedir.

Tarihten günümüze, bütün devrimlerin özünde kültür devrimi olduğu ve bunu tamamlayanların yozlaşıp yıkıldığı dikkate alındığında, kültür devriminin,aydınlanmanın önemi daha bir anlaşılacaktır. Devrimi sürekli kılmanın, bir ulus olarak varolmanın, yine demokrasi ve sosyalist ahlakı ölümsüz kılmanın tek yolu hakeza aynı etkinliklerdir, yine aydınlanmanın kendisidir.

Kürdistan'da 25 Yıllık mücadele, 15 yıllık savaş dönemi, siyasi askeri faaliyetlerinden de öte aslında bir rönesans olduğu açıktır. Önderlik *"Avrupa'da rönesans bir yüzyıldır, aydınlanma bir yüzyıl, devrim bir yüzyıl işidir"* der. Ve devamla *"300 yılda yapılan işi biz 30 yıla sığdırıyoruz, 300 yılın kaybettiklerini bu çeyrek asıra sığdırıyoruz"* demektedir. Siyasi, askeri, ekonomik, hukuki alanındaki kültürleşmelerin doğup yayılmaya başladığı alan olan Mezopotamya'da bugün yeniden tarih canlanıyor, tekrardan ama çok daha ileri bir kültür buradan yayılıyor. Bugün gelinen aşamada, Kürdistan'da yaşananların birçok kesin tarafından 2000'li yıllara doğru gelirken güçlü bir Kürt rönesansı ve büyük bir devrim olarak görüp değerlendirilmesi de bundandır.

Başkan Apo'nun dediği gibi, *"Kürt olayında aydınlanma, şeref, onur kazanmadır, yüzyıllardır kaybettiğimiz değerleri bulmadır"*. Bu kazanılmıştır. Dünya insanlık ailesi içerisinde ileri bir düzeyi yakalayan, kendine onur-şeref kazandıran ve bir o kadarda güç ve kuvvet sahibi olan Kürt, nerden bakılırsa bakılsın bir rönesansı yaşamaktadır.

15 yıllık savaşın evrilfiği düzey bugün demokratik bir sistem için çok çönlü bir siyasal mücadeledir. Dolayısıyla 15 yıllık savaşın ürünlerini, kazanımlarını demokratik sistemin vazgeçilmez bir unusur olarak ifade edebileceğimiz kültür, sanat ve edebiyat çalışmalarıyla taçlandırmak, dönemin vazgeçilmez görevlerindendir. kaldıki demkrasinin, demokratik yaşamın öznesi, ve temel ayağı aydınlanmanın kendisidir. Siyasal mücadele söz konusu olduğunda tarihteki devrimlerde görüldüğü gibi dilin, sanatın,edebiyatın ye-

www.arsivakurdi.org

ri fazlasıyla belirgindir.

Sınıf kültürüyle ulusal kurtuluş kültürünü harmanlayarak ve bunu evrenselliğe uzanan karakterini yaratarak insanlığın köreltilmesine karşı çok güçlü bir silah olarak kullanmak ve mücadeleyi yeniden yaratma, yeniden yapma, yeniden düzenleme ve kurma olarak ifade edilen sanata dönüştürmek , böylece estetik, etkileyici bir ürün yaratmak devrimsel nitelikte bire çalışmadır. Bu fazlasıyla gereklidir, olmazsa olmaz kabilinde bir zorunluluktur.

Buna kültür devrimi de diyebiliriz. Yani kitlelerin sınıf bilinci bağlamında sosyalist bir eğitime tabi tutulması, doğru ve yüksek bir kültürel yapılanmanın yaratılması, toplumsal faaliyetlerin her alanına halkın özgür iradesiyle katılımının sağlanması, yeni demokrasinin bir yaşam biçimi olarak içselleştirilmesi ve böylece yeni bir kültürün topluma taşırılması, gereklidir ki, bu kendi başına bir kültür devrimidir. Halkın kültürel, sanatsal faaliyetlerine ağırlık verilmeden ne demokrasi mücadelesi tamamlanmış olur, nede kitlelerin egemen kültürden koparılıp aydınlatılması sağlanabilir.

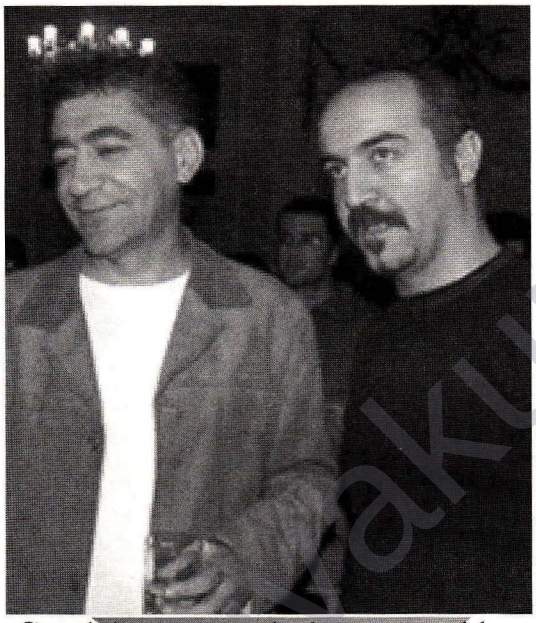

Çocuk her oyununda dünyayı yeniden baştan kurar, sanatçı her ediminde dünyayı yeni baştan kurmakla kalmaz, aynı zamanda onu açıklar.

Önderlik *"devrim sanatla beslendiği gibi, sanatında temel kaynağıdır"* der. Güçlü bir kültür, sanat etkinliği ve edebiyat çalışması, özellikle insanlıkla kucaklaşacak denli evrenselliğe uzanan özellikleriyle yaşam bulması, devrimin garantiye alınması demektir. Aynı zamanda devrimin kendisi de bunun en temel kaynağıdır. 15 yıllık savaşla geçen süreç, en kaliteli, en verimli rönesansı icra ettiği gibi aydınlanmanında güçlü zeminini yaratmıştır. Acılarıyla, sevinçleriyle, direnişleriyle ve halkın ve halkın yaşadığı duygu ve ruh şekillenmesiyle büyük bir potansiyeli de bu anlamda yaratmıştır.

Bu noktada çalışmaların yeni süreç açısından aciliyetini bir kez daha incelemek, oynayacağı rolü tekrar ele alıp değerlendirmek ve gereklerini uygun gerçekçi, yaratıcı çalışmaya kavuşturmak, hem aydınların, hem sanatçıların ve hem de bütün devrim çalışanlarının görevi olmaktadır.

Bu bağlamda Kürt ve Türk aydınları ve devrimcileri başta olmak üzere 15 yıllık süreçte boy veren bütün Kürdistani sanat kurumları ve yine Türkiye ve Kürdistan'da bu alanda yoğunlaşan ilerici demokratik kurum ve kişiler, müzik grupları, tiyatro ekipleri, yazarlar, edebiyatçılar, yine MKM, Kürt Kültür Akademisi ve ismini sayamayacağımız bütün kültür ve sanat çalışmalarının demokratik devrim amacına uygun, ona hizmet edecek aydınlanma çalışmalarına göre kendisini tekrardan mevzilendirmesi gerektiği açıktır.

15 yıllık savaşın önemli bir yeri olduğunu dikkate alarak ona yaratıcı, eski tarzını aşan, tekrardan veya taklitten kaçan popülizm ve slogancılığa girmeyen yeniliçi çalışmayı esas alan bir formasyon gereklidir. Özellikle karşı devrim cephesinin bu alanı değerlendirdiği, kitleleri yabancılaşma ve hayvanlaşma düzeyine ulaştırmak için inanılmaz bir çaba harcadığı bilinmektedir. Bu alandaki çalışmalar bir taraftan yeni yaratırken, bir taraftan eski olanı, yozlaştıranı etkisizleştirmeyi de amaç edinmelidir. Bu noktada önemli yetersizliklerin olduğu bilinmektedir.

Sanatın yeniden yaratma özelliği bu anlamda hayatidir. Delocoiks, sanatı çocuğun dünyayı yeniden kurma oyununa benzetir. *"Çocuk her oyununda dünyayı yeniden baştan kurar, sanatçı her ediminde dünyayı yeni baştan kurmakla kalmaz, aynı zamanda onu açıklar."* (Estetik) Kendisini çevreleyen olayları, en güzel, en etkili, aynı zamanda en ger-

www.arsivakurd.org

çekçi tarzda biçime kavuşturup kitlelere aktaran sanatçı özünde *"alışılmışın aşıldığı yerde"* sanatın başladığını bilmek durumundadır. Kısır döngüyü ve takrarı aşmayan, kitlelerin ruhsal, düşünsel ve duygu dünyasını doyuma uğratmayan, dahası manevi dünyalarda bir imge yaratmayan sanat anlamsızdır, estetiksel bir değer değildir. Sanatı, soyut bir düşünce olarak ele alamayacağımız gibi, özünde bir eylem olduğunu da bilmek durumundayız. Eylem ise harekettir, motive eden, yönlendiren, anlatan, izah eden bir olgudur. Dolayısıyla yalnızca tasarlamak, düşünmek yetmiyor, aynı zamanda yapmak gerekiyor. Yapılanının ne olduğunu bilmek kadar, geçişi ve geleceği ne oranda kucakladığı ve acıkladığı da sanat açısından önemli bir sorundur.

Sanat halkın malıdır. Kitleler tarafından anlaşılabilmeli ve sevilmelidir. Bu kitlelerin duygularını, düşüncelerini ve iradelerini birleştirmeli ve onları yükseltmelidir.

Sanat çalışmalarımızda oratay açıkan en temel sorunların başında sanatla gerçekleşen izahın yani açıklamanın yetersizliğidir. Bir çok sanat faaliyeti, büyük özveri ve çabayla ve büyük bedellerle yaşam bulmasına rağmen, etkisiz anlatım söz konusu olduğunda, henüz yaşanılanlar tüm boyutlarıyla yansıtılamamıştır. Estetik adlı kitapta Mauspassant *"bir sanat yapıtı ancak, aynı zamanda hem imge, hemde bir gerçekliğin eksizsiz anlatıldığı zaman yetkindir"* der. İşte bu noktada sanatçının ruhsal düşünsel ve duygu dünyası ve bunu mevzilendirme düzeyi önemli ve belkide belirleyici bir olgu olarak gündeme gelmektedir. Duygu ve düşünce yapısı kendisini çevreleyen olaylara, yani halkın çektiği olaylara, yani halkın çektiği acılara, ve yaşadığı sevinçlere göre onu dikkate alarak mı mevzilenmiştir? yoksa, ruhsal, düşünsel bir göç ve yabancılaşma mı söz konusudur. Bugün Kürdistan'da yaşanan savaşın sonuçlarını yeterince sanatsal kültürün etkisine girmiş kişilik yapısından soyut, bağımsız ele alamayız. Aslında büyük oranda buna bağlantılı bir verimsizlik sozkonusudur. Esin kaynağı, veri, sanatı gerçekçi sonuç alıcı kılan en temel olguların başında gelir. Çünkü esin kaynağı amacın ve eylemin rotasını belirler. Dış koşulları ve mevcut yaşananları gerçeklerden kopmaksızın özümsemek gerekir ki, bu da tümüyle kişilik, ruh ve duygu dünyasıyla bağlantılıdır. Tüm bunlar eksiksiz ve bütünlüklü kılındığında, kitleleri derinden etkileyen yönlendiren ölümsüz eserde yaratılmış olacaktır.

Sanatçılar adına bugün gündeme oturanlar, icra ettikleri çalışmaların içeriksiz ve her türlü toplum dışılığı ifade ettiği ve düzenin basit yönlendirmesiyle sanatı icra ettikleri bilinmektedir. Bunların yaptıkları sadece içeriksiz değil, bu eylemlerin topluma şırınga edilmesidir. Bunun önüne gecebilmek başlı başına bir sanat aydınlanma çalışmasıdır. Önderliğin dediği gibi, *"her yönüyle bir sanat savaşı vermek gerekiyor"*. Kürdistan zemininde egemenlerin sanatı öldürdüğü, kuru ve çorak gibi bir toplumsal yapıyı körüklediği bilinmektedir.

Lenin'in dediği gibi *"sanat halkın malıdır. Sanat geniş emekçi halk yığınlarının derinliğine kök salmalıdır. Bu kitleler tarafından anlaşılabilmeli ve seilmelidir. Bu kitlelerin duygularını, düşüncelerini ve iradelerini birleştirmeli ve onları yükseltmelidir. Onların içindeki sanatçıyı uyandırmalı ve geliştirmelidir."* Sanat solganla, elektrik ve tekrarla ne icra edilebilir, nede bu çaba halka mal edilebilir.

Kaldı ki bugün Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında yaşananlar böylesi bir edebiyatın, sanatın zeminini de yaratmıştır. Yaşam, ölüm, yurtseverlik, hümanizm, ideoloji, sosyalizm, kültür, savaş, barış, siyaset, estetik,

www.arsiv-ozgur.org

özgürlük vb. gibi tüm değerlere verilen önem, gösterilen vehamet ve tüm bunların karşısında alınan tutum, ister gerici, ister ilerici olsun insanları çeşitli sanat etkinliklerine itmeye yeterlidir. Tüm bunların her yönüyle Kürdistan'da yaşam bulduğu açıktır.

Bu konuda geniş bir yelpaze sanatın en ince estetiğiyle, kazanımları, değerleri yeterince işlememek, açığa çıkarıp topluma taşırmamak, aydın, sanatçı ve yazarların en temel yetersizliği olmaktadır. Sanatçı ve aydınlar ya bu çalışmaya yeterli bir hassasiyeti gösterme gereği duymuyorlar, ya devrimsel süreci duyguda, ruhta yaşamdıkları için yaratıcı olamıyorlar, yadamevcut olanla yetinen kendiliğindenci bir tarzı esas almakla yetiniyorlar. Ne yazık ki potansiyel hem değerlendirilememiştir, hemde hiç yaşanmamış gibi sayılmıştır.

Örneğin yıllardır Başkan Apo'nun ısrarla dayattığı ve bizzat taslağını kendisinin oluşturduğu Kürt romanını ne işleyecek bir yazar, nede bir edebiyatçı çıkagelmiştir.Aynı durum Kürdistan'da yaşam bulan tüm çalışmalar içinde geçerlidir. Savaşın sonuçlarını, halkın acılarını, sevinçlerini ve direnişlerini çarpıcı bir şekilde sanata dönüştürmeken güzel müzikle dinlendirmek, en güzel resimle ifadelendirmek, en güzel romanda konuşturtma ve böylece ölümsüz kılarak geleceğe aktarmak, özelliklede halkımızın arayışına ışık olabilecek bir düzeyi yakalayabilmek aydın ve sanatçı vasıflarını kazanların temel görevi olmasına rağmen, yaşananlar, mevcut potansiyel dikkate alındığında oldukça yetersiz kalmıştır.

Her sanatçı kendince bir ürün yaratıyor, bir şeyler yapmaya çalışıyor. Sonuçta eserini bir biçime kavuşturarak kitlelere yansıyan bir ürüne dönüştürüyor. Kişinin niyet ve amacından çok ürünün bu anlamda içeriği ve esin kaynağı önemli bir veri oluyorki, bu da biçimin kendisinde saklıdır.

Her sanatçı kendince bir ürün yaratıyor, bir şeyler yapmaya çalışıyor. Sonuçta eserini bir biçime kavuşturarak kitlelere yansıyan bir ürüne dönüştürüyor. Kişinin niyet ve amacından çok ürünün bu anlamda içeriği ve esin kaynağı önemli bir veri oluyorki, bu da biçimin kendisinde saklıdır. Gerek yazın,edebiyat ve tiyatro sanatı, gerekse resim ve müzik alanlarında ortaya çıkarılan yenilikler ve yapıtlar sonuçta bir biçim olduğundan her biçiminde bir içeriği, bir özü anlatması gerekiyor. Dolayısıyla biçim niteliğini ortaya çıkarır. Biçim ve nitelikten yola çıkılarak hem yapıtın estetiksel değerini ortaya çıkarabiliriz, hem de sanatçının dünyasını, Biçimden yola çıkıp yapıtların içeriğine ve özüne ulaştığımızda sanatçı ve aydının karakteride kendiliğinden ortaya çıkmış olur. Dolayısıyla yanılgılar, yetersizlikler kadar olumluluklarda böylece sezilebilir.

Kürt aydınının toplumsal aydınlanmayı yaratıcı bir şekilde icra edememesini bu noktada aramak gerekir. Yaratıcılık düzeyinden uzak kalındığı ortadadır. Evrensel sanat ve insanlığı kucaklama adına inkarın ve yabancılaşmanında yaşandığı bilinmektedir. Bazen dar ulusal ve örgütsel çıkarlara hapsolmamak adına yapılanlar özünde egemen kültürü ve sanata hapsolamanın ötesine gidememektedir. Elbette dar ulusal çıkarlar kabul görmeyeceği gibi, inkar ve yabancılaşmada, yine popülizm ve slogancılık da kabul görmeyecektir. İçeriksiz ve verimsiz çalışma dönemin aydınlanma hareketine hizmet sunmayacaktır.

Sanatsal imge, insanın doğa ile, toplumla ve kendisiyle ilişkisinin somut, özel, tikel biçimlerinin doluluğu içinde estetiksel olanın biçimi olmalıdır. Kim ne derse desin sanat kurulu düzenlere yerleşmiş, düşünmeyen ve düşünmemeyi öneren insanların değil, yarını arayan ve hep yaratan insanların elinde biçimlenecektir. Yine sanat takliti ve tekrarı esas alan insanları alay konusu yapanların değil, insanları yücelten, duygularını ve düşüncelerini güzelleştiren ruh veren kişilerin elinde biçimlenecektir. Bu noktada Türkiye ve Kürdistan'da sanat, edebiyat ve kültür çalışmaları söz konusu olduğunda oynanması gereken rol, karanlıkları aydınlatma niteliğinde olmalıdır. 2000'li yıllara doğru giderken bunun bilincinde olmak, Kürdistan merkezli büyük aydınlanma hareketini, tarihi tekrardan canlandıracak biçimde ayaklandırmak ve bu günleri ve yaşanan rönesansı geleceğe taşımak temel görevidir.

Bu görev ise istisnasız tüm aydın, sanatçı, demokrat, ilerici olanların işidir.

www.arsivakurd.org

EVÎN sevgi demek, aşk demek

Röportaj: Mazlum KESKİN

Adı Serhat...

Hollanda'da yaşayan bir Kürdistanlı.

Bizi asıl ilgilendiren tarafı ise, elindeki kısıtlı imkanlarına rağmen bir müzik grubunun oluşumunda ön ayak olması...

Hırsıyla, ısrarıyla tam bir müzik tutkunu. Sadece Kürtçe parçaları seslendirmeyi tercih ediyor. Böyle kendilerini daha iyi ifade ediyorlarmış.

Memleketi Pazarcık'tan geldiği Avrupalara alışamadığından yakınıyor.

İlhamını Engizeklere duyduğu özlemden aldığını belirtmeden edemiyor.

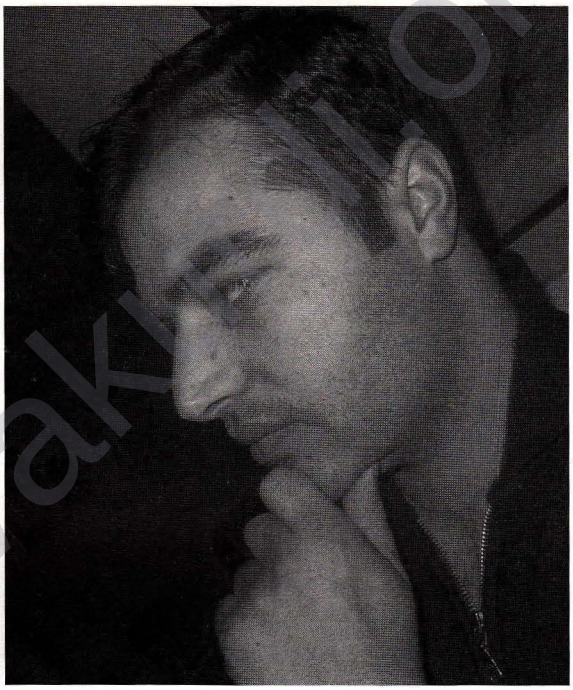

- Size müziği sevdiren ne?

- Bana müziği sevdiren, küçükken dinlediğim ulusal motifli parçalardı. Gerilla, halk mücadelesi, şahadetler üzerine söylenen parçalarla büyüdüm. Müziğin bende yarattığı duygular ve düşünceler, beni özgürlük mücadelesine daha da yakınlaştırdı.

O süreçte Kürdistan Özgürlük Mücadelesine elimden geldiği kadar katılım da sergiledim. Bu süreçte müzik çalışmaları yürütmeye başladım. Fakat devlet bağlantılı bazı karanlık çevreler tarafından sürekli olarak engellemelerle karşılaştım. Daha sonra yaşadığım siyasi sorunlardan dolayı Avrupa'ya çıkmak zorunda kaldım.

- Müzikle belirlediğiniz bir hedef var mı?

- Ülke sevgisi ve müzik tutkusu bende iç içedir. Kendimi böyle tanımlıyorum. Tüm idealim, kendimi halkımın gerçek bir ozanı haline getirmek.

Mevcut durumda da müzik çalışmalarım devam ediyor. Burada kendi çabalarımızla bazı imkanlar yarattık. Bu imkanları değerlendirerek hem sanat alanında hem de farklı alanlarda kendimi geliştirmeye çalışıyorum.

Ülkede parti ile tanıştıktan sonra çalışmalarda biraz daha aktifleştim. Kürt kültürünü tanıtmak için etkinlikler, geceler düzenliyorduk. Bu da devlet güçlerince engelleniyor ve çeşitli baskılara maruz kalıyorduk.

- Ne gibi?

- Yaptığımız müziği önceden belirlenmiş kuytu bir yerde gizlice yapıyorduk. O süreçte hem Kürt halkına hem de Kürt diline yönelik yoğun baskı-

www.arsivakurd.org

lar vardı. Biz de çalışmalarımızı her yerde sergileyemiyorduk.

Sırf Kürtçe müzik yaptık diye birçok defa da gözaltına alınma gibi olaylara tanıklık ettik.

Çok zor bir süreç yaşadık. Ama içimde alevlenen müzik tutkusu, kültürümü ve dilimi yayma arzusu gün geçtikçe büyüyordu ve ben eli kolu bağlı durmak istemiyordum. Çalışmaları yürütemeyeceğimi anladım ve 1996'da Avrupa'ya geldim.

- Savaş sürecinde Türkiye gibi bir yerde Kürtçe müzikte karar kılmanız ne gibi etkilenmeler sonucu gelişti?

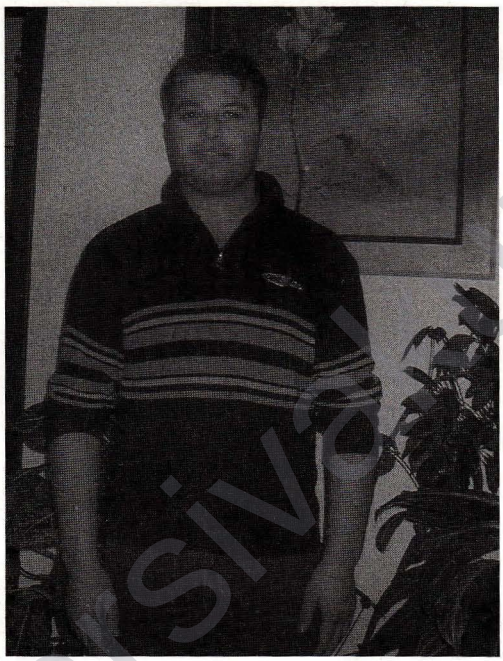

- '93'te HADEP İlçe Teşkilatı'nın düzenlediği bir etkinlik vardı. Orada çalınan Kürtçe parçalar ilgimi çekti. Kürtçe müziği hep kasetlerde dinlemiştim ama bu sefer canlı olarak dinliyordum. Bu beni çok etkiledi, kendimde bir uyanış, bir diriliş hissettim.

Kürt halkının gördüğü baskı, zulüm, işkence, Kürt dili üzerindeki baskı ve en önemlisi mücadeleyle tanışmam, beni direkt Kürt müziğine yöneltti.

Bir Xelil Xemgin'i dinlediğim zaman ben de onun gibi olmak, onun gibi Kürtçe müzik yapmak ve kültürümü tanıtmak istiyordum. Halkıma bir şeyler vermek anlamında müziğe başladım. Kısa bir süre parti bünyesindeki kültürel çalışmalara katıldım.

Bu süre içerisinde duygularımı ve düşüncelerimi müzikle dile getirmem, yapacağım müzikle az da olsa Kürt kültürünü ve dilini tanıtmanın bana müthiş bir haz vereceğini farkettim. HADEP bünyesinde bir müzik grubu kurduk ve burada aktif çalışmalar içinde yer almaya başladım.

- Ama bugün Avrupa'dasınız ve kurduğunuz gruba 'Koma Evin' adını verdiniz? Neden bu isim?

- Evin, sevgi demek, aşk demek, yar demek. Ben ülkeme, toprağıma, dilime sevdalıydım. Ve ülkeme olan sevdam her geçen gün daha da artıyor. Özlemim çığ gibi büyüyor. Buna nazaran ben de bu ismi koydum.

- '96'da Avrupa'ya geldiniz ama 2003'te grup kurdunuz. Müzikle tanışmanızın da '93'lerde başladığını söylediniz. Neden bu kadar geç başladınız çalışmalara?

- Evet doğrudur, geç kalınmış bir yapılanma. Avrupa'ya geldiğim ilk günden beri içimdeki çelişkilerle savaştım. Grup kurmak, müzik yapmak, içimde bir tutkudan öte sevdaya dönüşmüştü, ama bi güvensizlik duyuyordum içimde. Grup kurmak istiyordum ama kuracak cesareti bulamıyordum kendimde. Başarıp başarmamakta emin değildim.

1996'da grup kurmuştum ülkede. Ama burası Kürdistan değil Avrupa'ydı. Böyle bir kararsızlığı yaşadım.

Bir de Avrupa'ya yeni geldiğim için bürokratik işler bayağı zamanımı alıyordu. Yine de derneklerde sahneye çıktığım oluyordu bazen.

İlticacı olmam, şehir dışına çıkıp başka etkinliklere katılmamı sınırlıyordu. Bunun da etkisi vardı.

Ancak 2003'te işte arkadaşların yoğun öneri ve istekleriyle grubumu kurdum.

- Grubunuz kaç kişiden oluşuyor, biraz tanıtır mısınız?

- Grubumuz dört kişiden oluşuyor. Grupta ben, Dersimli Memo, Güney Kürdistanlı Şiwan ve Konyalı Salih arkadaş var. Zaten bizim birleşmemiz de ayrı bir kültür kaynaşımı, her birimiz farklı kültürlerden farklı insanlarız. Bu bizim için de ek

www.arsivakurum.org

bir avantaj aslında, dört bölge kültürü bir arada. Bu müthiş bir şey bence.

- Ne tür müzik yapıyorsunuz?

- Daha çok Kürtçe müzik yapıyoruz. Ama halk müziği, Türkçe özgün müzik ve rock dallarında bir yoğunlaşmamız var. Şu an bu tarzlar üzerinde çalışıyoruz. Tabi tam profesyoneliz diyemeyiz, ama profesyonelce yapmaya çalışıyor ve bunun için her türlü eğitimi de yapıyoruz.

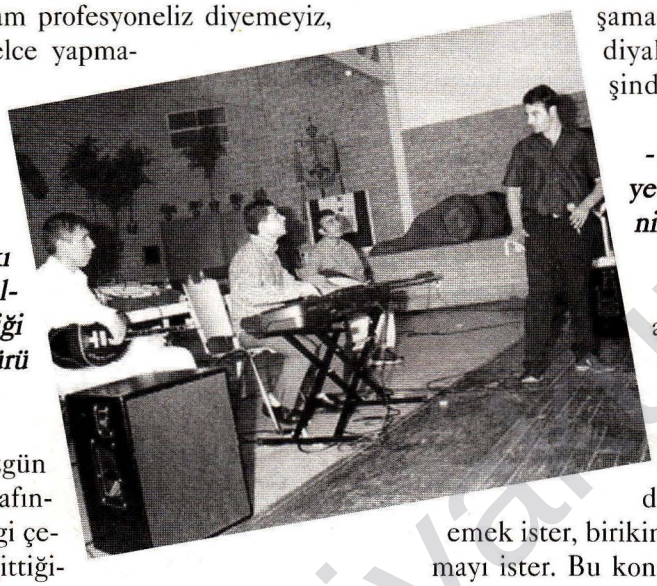

- En çok halkı tatmin eden, halka cevap niteliği olan müzik türü hangisi sizce?

- Kürtçe ve özgün müzik, halk tarafından daha çok ilgi çekiyor. Bunu gittiğimiz etkinliklerde de görüyoruz.

Gençlik kesimi de rock müziğe ilgi gösteriyor. Biz biraz da halkın istemleri doğrultusunda müzik yapıyoruz.

- Besteleriniz var mı?

- Yaptığımız ona yakın beste var, bu bestelerin müziğini de kendimiz yapıyoruz.

- Herhangi bir eğitim aldınız mı?

- Hayır, eğitim konusunda biraz zayıflığım var. Bir yerden eğitim alma imkanım olmadı. Almak da isterdim. Ben de kendimi kendi alanımda geliştirmek isterdim. Aldığım eğitim sonucu edindiğim birikimle çalışmak, bana ve halkıma daha çok şey kazandırabilirdi. Ama imkanlarımız yoktu.

Şu anda bile çıktığımız sahneleri biz bir sınav yeri olarak görüyoruz, eğitim olarak değerlendiriyoruz. Amatörüz ama az da olsa bu şekilde kendimizi yetiştirmeye çalışıyoruz.

- Başka gruplarla projeleriniz var mı?

- Evet böyle girişimlerimiz oldu. Den Haag'ta Koma Zilan'la çalışmalarımız oldu, ama birbirimize mesafe olarak uzak olduğumuz için ilişkilerimiz istediğimiz verimliliğe ulaşamadı. Tabi şu anda diyaloglarımız var, bilgi alış verişinde bulunuyoruz.

- Kaset çalışması yapmak için yeterli bir altyapıya sahip misiniz?

- Evet öyle isteklerimiz oldu ama bu, emeğin yanında biraz da zaman ister. Şu anda öyle bir çalışmaya ve altyapıya sahip değiliz.

Tabi ileride olabilir, olmaz demiyorum, ama dediğim gibi emek ister, birikim ister. Her sanatçı albüm yapmayı ister. Bu konuda arkadaşlardan öneri almadık değil, ama dediğimiz gibi hazır değiliz.

- Yeni bir oluşumsunuz. halkın size olan ilgisi nasıl?

- Tabi ki yeterli değil, daha 10 aydır bu çalışma içerisindeyiz. Halk bizi yeterince tanımıyor. Tanıdığında elbette durum farklılaşır.

- Ne tür etkinliklerde sahne alıyorsunuz?

- Derneklerimizdeki anma gecelerinde, kutlamalarda, düğün gibi özel günlerde sahneye çıktığımız oluyor. Grup çalışmalarımıza 2003'ün Mart ayında başladık. 6 aylık süre zarfında yaklaşık olarak 80-90 civarında etkinliğe katıldık.

- Son olarak belirteceğiniz bir şey var mı?

- Koma Evin adına buradan Kürt halkına ve gençliğine başarılar, selamlar...

www.arsivakurdi.org

Zilan Diyar

idilsema8@hotmail.com

Gerillaya MEKTUP

"Şimdi o Avrupa'dan çok uzaklarda, Dersim dağlarında şafağın kızıllığını izliyor, nöbete duruyor yıldız yağmuru altında..."

İki ayrı mekanda olsak da ne yazar, yine de bu uzak ışıkların ardındaki karanlıklara dalan gözlerimin radarına takılıyorsun. Yüreğim karanlıkların ardında....

Uzak dağ başlarında nöbete durmuş, doyumsuz bakışlarını yıldızlara dayamış yoldaşlarla birlikte soluyorum.

Biliyorum onlar da belki şimdi ışıkların ardında belki de aynı kayan yıldıza bakıp aynı dileği tutarak sevdiklerini düşünüyorlardır. Çünkü yürek mesafelerini küçülten büyüklüktedir kalplerimiz.

Gidişini ülkemin sıcak kokusunu bizlere getiren bir arkadaştan duydum. Demek sen şimdi yıllardır bilinmez bir sırrı çözmek istercesine aradığın gerçeğe ulaşmışsın.

Dersim dağlarında gerilla olmanın onurunu yaşıyormuşsun. Demek sen şimdi umudun kalesine diktin beyaz bayrağını. Demek şimdi olmak istediğin yerdesin. Munzur'un kutsal suyunu içerek arındırıyorsun ruhunu.

Dersim'in dağlarına gittiğini duyduğumda *"yaptın yapacağını"* dedim kendi kendime. Hüzünlü, gururlu bir sevinçti içimdeki, hatta masum bir kıskançlık...

Senin o dağlara ne kadar yakışacağını, sendeki bitmez tükenmez yaşam coşkusunu akıtacağın Munzur' una kavuştuğunu ve bunun senin için oldukça mütevazı, mütevazı olduğu kadar derin bir istek olduğunu iyi bildiğimden sevindim.

Doğduğun topraklara bir gerilla olarak dönmenin keyfini, gururunu yaşa dilediğin kadar. Çünkü bunu sonuna kadar hakettin. Çünkü burada sana hiç benzemeyen, hep başkalarına benzemek isteyen ama benzemek istedikleri gibi olamayanlarla nemenem bir ülke hasreti açtığını sen benden önce biliyordun.

Bunlara öfke duydukça daha bir yakınlaştın yitik coğrafyamıza. Dersim gibi nice acılı coğrafyalar tanıdın. Botan'ın yeşil denizi, engin dorukları, hırçın suları ile çatıştın, hem de bağlandın bu acılarla, tarihle, şehitlerle yoğrulmuş topraklara.

Kendini tanıdıkça, peşine düştüğün bilmecenin son düğümünü kendini kaybettiğin yerde araman gerektiğini bu sefer duygularınla bilincini birleştirerek kavradın.

Ucuz kurulmuş bir hayalin peşine düşmez insan, ucuz düşler insanda tutkular yaratmaz.

Bizim düşlerimiz de böyleydi. Varana dek so-

luk soluğa ardına düşecek kadar büyük kutsal amacları yaratmaktı bizimkisi.

Botan da senin için ilk emek okulu oldu. Orada ihanetin yüreğe açtığı ince sızıyı duydun, gencecik bedenlerin toprağın anlamını ve rengini değiştirdiğini gördün.

Açlığı da gördün, ona karşı direnenlerin yaşam gıdasını nereden aldıklarını da...

İçine işleyen soğuğa aldırmadan kendini tepelerden o beyaz boşluğa bırakarak çocuklar gibi ilk karın keyfini çıkarmanın zevkini tattın.

Nice yoldaşını kendi ellerinle gömdün o topraklara, bir silah sesiyle ağır, sabırla, acıyla beynine kazır gibi yavaş yavaş kazdığın mezarlara emanet ettin genç bedenleri, baş uçlarına mechul asker anıtı konulsun diye bir küçük taştan başka bir sey bırakamadığımız mezarlarımıza...

Nicesini benim seni özlediğim, hasretini çektiğim gibi gönderdin bu beton şehirlere...

Bu soğuk duvarlara bir parça da olsa oradaki umudu, anlamı kazıyalım diye geldiğimiz mekanlarda bir yanımız hep orada kaldı.

Orda kalan çocuk yanımıza, insan yanımıza ulaşmanın kavgasını veriyoruz şimdi.

Sen doğduğun topraklara geri dönerken binlercesi sahte bir umudun ardına düşmüş, doğduğu toprakları bir daha görememenin acısının ne olduğunu bilemeyen bir gafletle gemiler dolusu gelerek benzemeye çalışıyorlar, tutunmaya çalışıyorlar bu sahte, kof dünyaya...

Onlar bu kanlı, hüzünlü gerçeği ne zaman anlayacaklar diye sabırla bekliyorum.

Senin gibi bu kandırmacayı farkedip, bu oyunu burada bozamayacağını anlayıp ülkeye dönenler de var diye bu sabrım. Jiyan, Delal, Sipan gibi daha niceleri var diye, hep olacak diye...

Bu sahte güzelliklere sevdalanmayıp, gerçeği arayanların olduğunu bilerek umutlanıyorum.

Yanıma birilerini katıp coğalarak gelmeyi istiyorum. Çoğalarak gelmek, çoğalarak kavuşmak için duygularımın, özlemlerimin beni sürmek istediği basit yolu seçmiyorum.

"Zor olanda hep güzel bir yan vardır" demekten alıyorum direncimi.

Sonra bunu anlatmalıyım diyorum gençlere.

Bir yoldaşımız vardı sizler gibi yaşamış. Yollarınız ayrıldığı yer gerçeğin adresiydi. Sizler hala başka adreslerde aramaktasınız kendinizi.

O bulduğu için hiç bir acının, yaşanmışlığın, ihanetin büyütemediği çocuk yanı ile bağlanmış yaşama. Hep genç kalacak bu yüzden.

Şimdi o Avrupa'dan çok uzaklarda, Dersim dağlarında şafağın kızıllığını izliyor, nöbete duruyor yıldız yağmuru altında...

Sırtındaki yük şimdi daha bir ağır. Kolay mı barışın savasçısı olmak. Bunun ağırlığının mağrur gururu ile el çekiyor tüm hesaplardan.

Sade, anlamlı ve onurlu bir yaşamı şehitlerimiz, güneşimiz ve halkımızla bütünleştikçe yaşayacağını biliyor.

Kolay düşme toprağın bağrına. Şu ölüme tapınan yeryüzünde düşmandan intikam almanın yaşamak olduğunu bilerek savaş. Çünkü biz yenilmeyeceğiz, umudun kalelerini asla terketmeyeceğiz.

Keşke yanımda olsan demiyorum, keşke yanında olsam diyorum.

Işıkla, karanlığın birleştiği noktada biz varız yoldaş! Karanlıkların ardındaki gerçeğe sevdalı yoldaşlar var, halkımız var, gençlerimiz var...

Senin bu ışıklar ardında kalan anlamlı paylaşımları özlediğin kadar özlüyorum seni. Keşke yanımda olsan demiyorum, keşke yanında olsam diyorum. Ne diyeyim başka...

Kolay düşme toprağın bağrına. Şu ölüme tapınan yeryüzünde düşmandan intikam almanın yaşamak olduğunu bilerek savaş. Çünkü biz yenilmeyeceğiz, umudun kalelerini asla terketmeyeceğiz.

Seni ve barışın savaşçısı, emeğin, özgürlüğün, gerçek aşkın arayışçısı tüm yoldaşları uzak mesafeleri azaltan büyük özlemimle kucaklıyorum.

Güzele dair her şeyi başka hiç bir adreste aramıyorum. Anlamsızlıkları anlama dönüştürdüğüm kadar yakınım sizlere.

Çoğalarak buluşmak dileğiyle...

www.arsivakurdi.org

Çawreş SERHAT

- 41 -

DÜNYA EFSANESİ

"Bu sonsuz beyazlık içinde 41 can..."

Sabah mangadan dışarı çıkmak istiyorum. Kapıyı açıp bakıyorum, dışarısı çıkılır gibi değil. Kar yarı bele kadar ulaşmış. Tekrar içeri giriyor, bir şeyler yazmaya çalışıyorum.

Manganın üzerini kaplayan kar, ışığın içeri girmesine izin vermiyor.

Kalemi bırakıp, dışarı çıkıyorum.

Dağlar iç içe girmiş, yükseltiler bembeyaz. Kampımız sükunet içinde. Çoğu arkadaş eğitimde, kimi arkadaşlar ise benim gibi bir şeyler yazmaya çalışıyor.

İlerleyerek sırta çıkıyorum. Uzakta görünen kamplarda da derin bir sükunet yaşanıyor.

Sırtın yükseltisinde rüzgarın uğultusu ve soğuğu daha bariz. Vadiye bir kez daha bakıyorum, vadiden akan suyun üzerindeki düzlükte bulunan yapıya takılıyorum.

Hafif yamaca yaslanmış gibi duruyor, etrafı sur gibi duvarla çevrili ve kapısının üzerini kar kaplamış. Ama yapı karın altında kalmamış, kar onu örtmeye yetmemiş.

Bu yapıyı biliyorum.

Şehitliğimiz!...

Kimlerin orada yattığını da biliyorum.

Havalar güzelken bile oraya yaklaşma cesaretini gösteremiyordum.

Gidip içine girmeyi ya da önünde durup izleme cesaretini bile gösterememiştim.

Gizemi sarıyordu.

Büyüsüne kapılmıştım ve büyüsünün bozulmasını istemiyordum. Gidersem büyüsünün bozulacağını düşünüyordum. Kar yağmamışken ve yakınından geçerken bile oraya gidememiştim.

Bir şeyler beni tutmuştu hep.

Şimdi ise bu sırtın üzerinde ve lapa lapa yağan karın altında gözlerim oraya takılıp kalmıştı. Oradakiler, üstü açık surun içersindekiler, üşümezler mi, uyumazlar mı, acıkmazlar mı?

Oradakiler, üstü açık surun içerisindekiler, üşümezler mi, uyumazlar mı, acıkmazlar mı? Üşümemek için halay çekiyorduk. Halay çekiyorlar mıydı? Yoksa birbirlerine sarılarak mı ısınıyorlardı. Yoksa toprakla ısınıp toprakla üşür mü olmuşlardı. Çantalarında ekmek var mıydı acaba?..

Üşümemek için halay çekiyorduk. Halay çekiyorlar mıydı? Yoksa birbirlerine sarılarak mı ısınıyorlardı. Yoksa toprakla ısınıp, toprakla üşür mü olmuşlardı. Çantalarında ekmek var mıydı acaba? Yine bakıyorum, surun içinde hiçbir hareket yok.

Nöbet mi bekliyorlar, törene mi durmuşlar üşümeyenler, acıkmayanlar, susamayanlar?

Gerçek ve düş arasında bunları düşünürken sanki bir çığlık yükseliyor; *"Biz dünyanın kötülüklerini yargılayan, gecelerin ve gündüzlerin yargıcıyız, dağların ve halkın koruyucusuyuz. Yüce insanın felsefesiyle yaratılan kanunlarla yargılıyoruz. Bizler her Kürdün yüreğinde ve beynindeyiz. Bizden kaçış yok, olamaz da..."*

Bir his, kendini yargılamanın dayanılmaz tutkusu, kendimle hesaplaşmaya çağırıyor. Dünya bir sis coğrafyası, yerden kopmuş, sis içindeki bir boşlukta durmuş günahlarımla hesaplaşacağım.

Kendimi sırttan bırakarak yapıya doğru gidiyorum. Ön tarafta silah ve bayrak resmi olan duvarın önünde, geniş merdivenler üzerinde duruyorum.

www.arsivakurd.org

Geniş örülmüş surun üzerinde sarı, kırmızı, yeşil renklere boyanmış şişler.

Şişten şişe uzanan ince zincirler, her iki taraftan dolaşarak ön kapıda buluşuyor. İki küçük dörtgen sütun arasında, üzerinde askeri sancak bulunan kapı için yeşil renk seçilmiş.

Yarısı batmış ay gibi duran taş kemer üzerinde şehitliğimizin adı yazıyor: **"Şehit ŞERİF"**

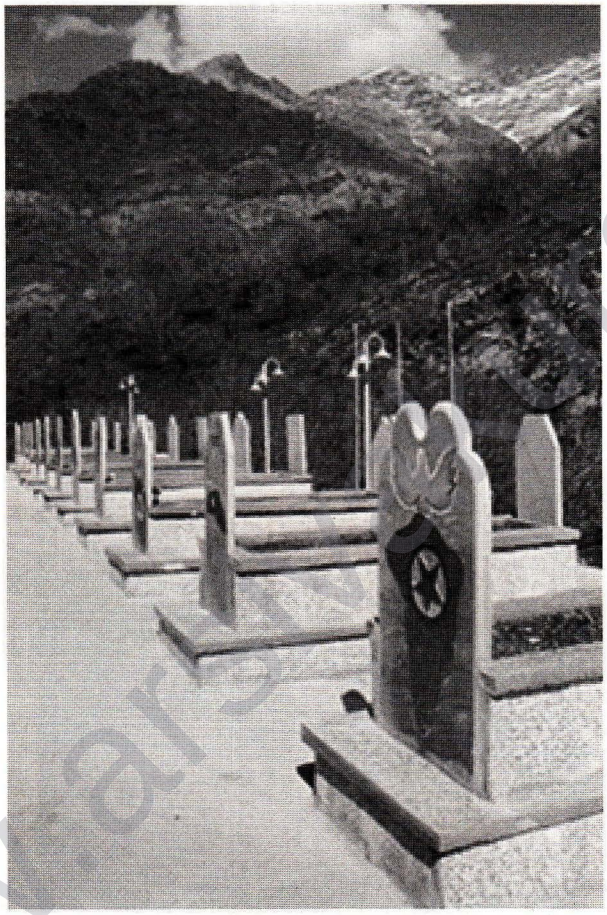

Karla kaplı merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

Ortada duran mezarın üzerinde bir yıldız.

Üzerinde *"Şehit ŞERİF"* yazıyor.

41 arkadaşım disiplinli dizilmiş bekliyor.

Hepsinin mermer taşlarında birer yıldız ve isimleri kazılmış.

Ön sıralara bakıyorum; *Berivan, Botan, Nugihan, Cemal, Karker, Rezan, Zilan...*

Şehit Şerif'i Avaşin'in kenarından hatırlıyorum. Zaman zaman kullandığı bastonuna yaslanmış, mahsum mahsum bakıyor.

Şehit Şerif, Botan'ın Hilal köyündendi. '89'da gerillaya katılmış köylü bir genç olmasına rağmen, devrimci çizgiyi anlamada ve uygulamada güçlü bir çaba sahibi olmasından dolayı tabur komutanlığına yükselmişti.

Birçok eyleme katılmış, defalarca yaralanmış, en son aldığı bir kurşundan dolayı ağzı hafif yana doğru eğilmiş, bu ona garip bir masumiyet kazandırmıştı.

Bir defasında balık yakalarken arkadaşlarla birlikte vücuduna bakmıştık.

Vücudu, delik deşik coğrafyamız gibiydi.

'94'de Önderlik sahasında eğitimden geçmişti.

Önderlik *"Şerif sen çok yıprandın, seni Avrupa'ya ya da Maxmur'a gönderelim, pratikte zorlanırsın"* dediğinde, *Şerif* arkadaş bunu kabul etmemiş ve Önderliğe ısrarla ülkeye gitme istemini belirterek ülkeye gelmişti.

Ciddiliği ve parti çizgisini uygulamadaki kararlılığıyla tanınırdı.

Her şafak sökende dürbünü alıp nöbet yerine gider, en az bir saat keşif yapmadan güne başlamazdı. Bu onun için sabah duası gibiydi.

Herkes onun önünde kurallı ve ciddi olma ihtiyacı duyardı.

Yaşamındaki tutarlılık, netlik ve ciddiyet, doğal olarak bu havayı yayıyordu.

Şehitliğin önünde duruyorum, sanki yüksek ve güleç bir ses, *"Hevaaal!"* diye bağırıyor.

Şehit Botan, Kani Xeskê'nin yakınından *"gel gel"* diye bağırıyor.

"Bekle geliyorum" diye karşılık veriyorum.

Arkadaşlarla vedalaştıktan sonra atı da alarak gidiyorum.

Dağın diğer yamacındaki zomlara ve arkadaşların çadırlarına yaklaşıyoruz.

Öndeki düzlükte top oynayan çocukları gören *Botan*, hemen yeleğini ve silahını çıkarıp taşların üzerine koyuyor.

Ben daha *"dur, nereye?"* demeden çocuklarla top oynamaya başlıyor bile.

"Heval gidelim" diye bağırıyorum,

"Otur otur, biraz oynayalım, gideriz" diye cevaplıyor ve terden sırılsıklam oluncaya kadar oynuyor, çocuklarla çocuklar gibi koşturup duruyor.

Geldiğinde terden yüzüne yapışmış sarı perçemleri ardından hınzır hınzır bakıyor.

www.ar

Ben, *"Bak Botan geç kaldık"* derken çocuklardan biri gol atıyor.

"Bak kuralsıza, bizim takıma gol attı, ben olsaydım atamazdı" diyerek gitmeye yelteniyor, bırakmıyorum.

Tekrar yola çıkıyoruz.

Botan arkadaş, Avaşin'de bir tepeye giderken ayağında mayın patlamıştı.

Mayın küçük olduğu için ayağı, bileğine yakın bir yerden kırılmıştı. Bu yüzden hafif aksardı.

Ve aksayarak yürümesi, ona sempatik bir hava kazandırırdı.

Hele o ayağıyla top oynaması yok mu? Kahkahalara boğardı bizi.

O haliyle savaş taburuna gitmeyi dayatıyordu.

Bana:

"Karasu arkadaşın yanına gideceğim, o yufka yüreklidir, biraz konuşsam gönderir" dediğinde;

"Havanı alırsın. Ayağından dolayı seni bir yere göndermezler. Bir de tabur şimdilik sınırda ve bizim kadar bile hareketli değil" diye karşılık vermiştim.

O da:

"Ama bazen eyleme gidiyorlar, biz de gidip birkaç eyleme katılırız. Buralarda çok kaldık" demişti.

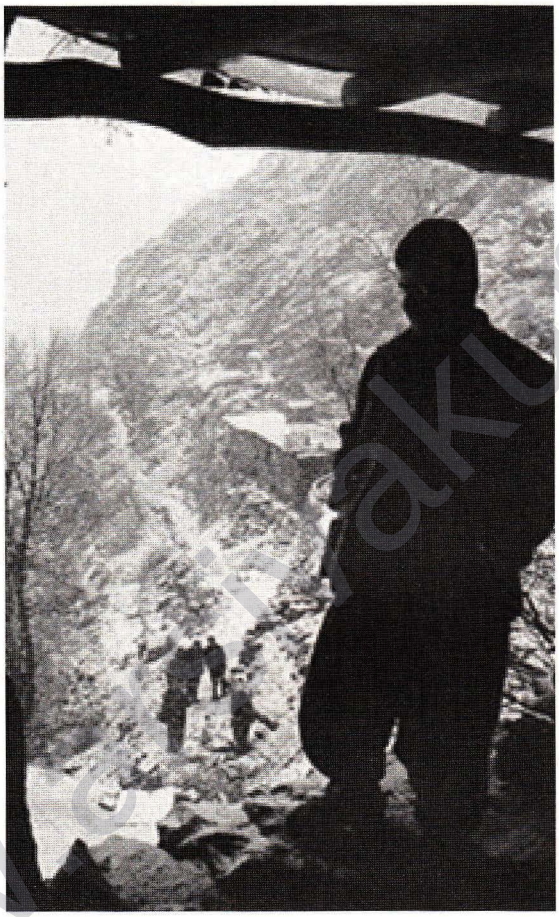

Botan, gülerek söylediği için bana espriymiş gibi gelen her şeyi yapmış ve istediğine ulaşmıştı.

Bir ara tabura gittiğimde *Botan* arkadaşı gördüm. Takım komutanı olmuştu.

Yine güleçti.

Yine arkadaşlarla espriler yapıyor ve ortamı kahkahalara boğuyordu.

Yazdı ve hava oldukça sıcaktı.

Terlediğimi görmüştü ve illa da gidip suya dalalım diye diretiyordu.

Kar yağmaya devam ediyor.

Şehitliğin önünde hayal ile gerçek sınırında gidip geliyorum.

Kar şehitliğin üzerini kaplıyor ve gözlerim mermer taşların üzerinde yazılı isimlerden birine daha takılıyor: **Şehit Cemal!..**

Cemal arkadaşı ilk geldiği günlerden, yeni savaşçı eğitiminden hatırlıyorum. Dağlar ve gerilla ile tanışmanın heyecanı içinde mahçup mahçup duruyordu.

Askeri eğitimlerdeki hırsı ve tez canlılığı dikkatimi çekmişti. Coşkuluydu, duyguluydu. Kendine ilişkin hiçbir kaygı gözetmiyordu, hesapsızdı.

Eğitim bitip pratiğe yönelirken;

"Cemal arkadaş sen biraz sıcak davranıyorsun, daha soğukkanlı ol, kendini koru. Böyle devam edersen erken şehit düşeceksin" dediğimde saygılı bir ifadeyle;

"Sen hem diyorsun 'geliş' hem de diyorsun 'kendini koru' olur mu? gidip hesaplaşacağız" diye yanıtlamıştı. Ayrılmıştık...

Her taraf bembeyaz... Yamaçlar kar altında.

Bu sonsuz beyazlık içinde 41 can...

Sanki dünyanın ayrımcı kirli sistemine inat, hiçbir fark gözetilmeden, bayan-erkek, hiçbir parça ayrımı yapılmadan, aynı sırada ve rütbesiz uzanmışlar.

Cins, bölge, ulus, dil, din farkı gözetmeyen bu yiğitlerin her biri bir kahramanlık sergilemişti.

Buraya sorgulayan yargıçlarımızın önünde kendimle hesaplaşmaya gelmiştim.

Fırtınaya çevirmişti ve kar yağıyordu.

Biliyordum ki bahar yakındı...

www.serxwebun.org

Kısa Bir Yolculuğun Sonunda

Jiyan Suruç

Zap'ın sımsıcak günlerini yaşıyorduk. Tabiat yavaş yavaş sararmaya yüz tutmuştu.

Güzelim yeşilin yerini en sarısından bir sadelik oluyordu. Gençliğin deli dolu çağlarını olgun, oturaklı bir orta yaşa bırakması misali.

Noktamız Şikefta Birindar'ın yakınlarındaydı.

Gerilla hareket tarzının bir gereği olarak kendimizi değişen doğa koşullarına uyarlıyorduk.

Böylesi günlerden birinde, yapılacak bölge toplantısı için bölük komutanımız Çiçek arkadaş da çağrılınca hemen Herekol'a doğru yola koyulduk.

Epeydir uzun bir yol yürümemiştim. Hele Herekol'a doğru.

Oranın benim açımdan anlamı hep bambaşkaydı.

Heyecandan katlanmış yüreğim içime sığmıyor, habire çırpıyordu kanatlarını Herekol.

Adını her duyuşumda büyülü bir diyara dalar gibi oluyordum.

Göz alabildiğince geniş bir arazi denetimizdeydi. Bize ait, güçlerimize ait bir arazide hareket edebilmek ne kadar da rahattı.

Yaklaşık iki saati aşkın bir süre, bir yanı dağ, diğer yanı uçurum olan cadde yolunda, bir yandan müzik dinleyerek, diğer yandan konuşarak yürüyorduk.

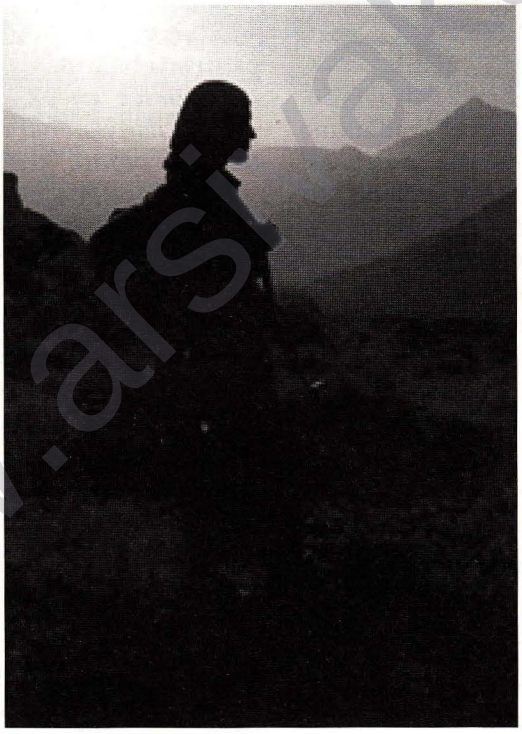

Güvenlik önlemleri vardı, ama ne olursa olsun, tedbirini elden bırakmamak gerekiyordu. Herhangi bir düşman tehlikesi kadar, doğadaki her ayrıntıya karşı da duyarlı olmaya çalışıyordum.

Sohbetin koyulaştığı bir an Çiçek arkadaş durup sol tarafta bir yeri işaret ederek;

- Bak Jiyan! Orada bir şey var, dedi.

Gösterdiği yere iyice bakınca, beyaz bir taşın altında belli belirsiz dört köşeli bir karanlığın olduğunu gördüm. Ardından;

- Evet gördüm, dedim.

- Acaba neyin nesi?

- Bilemiyorum, sanki bir pencere gibi.

Yaklaştık. Evet, bir pencereydi bu. Küçük, düzgün köşeli bir pencere.

- Bakalım mı? diye sordum Çiçek arkadaşa.

- Şimdi değil, uğraşamayız, toplantı dönüşünde bakarız, deyince;

- Tamam, dedim ve tekrar yola koyulduk.

Yerimize ulaştıktan kısa bir süre sonra başlayan toplantı aklaşama kadar devam etti.

Bense bu arada arkadaşları görmenin sevinciyle kapılmıştım sohbete.

Ancak tam da o saatlerde başlayan yağmur hiç duracağa benzemiyordu.

Erkek arkadaşlar kalmamız için yönetim mangasını boşalttı.

www.arsivkurdi.org

O gece sabaha kadar yağmur yağdı.

Çadıra düşen yağmur damlaları arasında gündüz bulduğumuz pencere üzerine konuşurken, nihayet günün verdiği yorgunlukla uykuya daldık.

Ertesi gün sabah kahvaltısı ardından hemen yola koyulduk.

Artık geri dönüş yolundaydık.

Ne var ki, pencere bir türlü aklımızdan çıkmıyor, yaklaştıkça heyecanımız artıyordu ve nihayet beyaz taşa ulaştık.

Ancak önce keşfini yapmak gerekiyordu. Çiçek arkadaş elindeki bir odun parçasıyla içinde bir hayvan olup olmadığını kontrol etti.

Canlı bir şey olmadığını netleştirince, elimi yavaşça pencerenin içine uzattım. Gezdirdim, ama bir şey fark edilmiyordu.

Elim çeşitli ebatlarda odun parçalarına benzer bir şeyler üzerinden geziniyordu.

Ne olduğuna bakmak için çıkardığımda ikimizde şaşırmıştık.

Beyaz bir kemik parçasıydı, gözlerimizin gördüğü.

"Bu bir hayvanın olabilir" dedik önce. Kemikler çıktıkça, heyecanımız artıyordu. Çünkü bu kemikler hiç de bir hayvanınkine benzemiyordu. Ve en son elime geçen kafatası nefesimizi kesmişti. Bir çocuğun, küçük bir çocuğun kafatası. Tüm kemikler bir araya gelince küçük çocuğun biçimi de belirmişti.

Bir önceki gün binbir türlü ihtimal geçirmiştim kafamdan.

Belki diyordum, tarihi bir eserdir, ya da kim bilir, bir keklik tuzağı.

Oysa bir mezardı bu ve hem minicik bir insan mezarı.

Hüzünle bakıyorduk kemiklere, küçük çocuğa. Belli ki, henüz yaşama, tanıyamadan kapamıştı gözlerini.

Daha fazla kalamazdık, gitmeliydik. Ancak göz yaşlarımı tutamıyordum.

Hele kafatasına, küçük el ve ayak kemiklerine dokununca, bana canlanacakmış gibi geliyordu. Göz çukurları, küçücük dişleri her an canlanacakmış gibiydi.

Kemikleri tekrar pencerenin içine yerleştirdik ve etrafını zarar gelmesin, diye taşlarla çevirdik.

Birden elimde olmadan küçük bir boşluk bıraktığımı fark etmiştim.

Nefes almasına yardımcı olacakmış gibi Çiçek arkadaşa;

- Neden böyle yaptın?, diye sorduğumda adeta cevabımı biliyormuş gibi gözlerime de bakıyordu.

- Hiç biraz güneş ışığı girsin, diye cevap verdim.

Tekrar yola koyulduğumuzda, *"Hoşçakal küçük çocuk"* dedik.

Güneş yavaş yavaş yükseliyor, bir önceki karamsar bulutların yerini pamuğu aratmayan beyaz bulutlar alıyordu.

Ruh halimizi yansıtırcasına bizim radyoda hüzünlü bir müzik çalıyordu.

Birden MKM çocuk korusu söylemeye başladı: *"Maleme lı pışta çiyaye Bingole'ye"*.

Çiçek arkadaşla birbirimize bakıp gülümsedik. Sanki o küçük çocuk cesedine ithafen çalıyordu müzik.

Ve Kürdistanlı çocukları, Kürt çocuklarını düşündüm.

Önümde göz alabildiğince uzanan eşsiz doğa parçasına baktım.

"Yüzlerce çocuk ellerinde özgürlüğe varan uçurtmalarıyla cıvıl cıvıl koşup, oynasalardı ne de güzel olurdu" dedim kendi kendime.

Düşüncemi Çiçek arkadaş söylediğimde;

- Hayal gücün kuvvetli, ama unutma burası Kürdistan, diye cevapladı.

Doğruydu, burası Kürdistan'dı.

Sömürgeciler başta olmak üzere herkesin gözünü diktiği ana topraklardı ve bu topraklarda Kürt'ün kendi kimliğiyle yaşamasına, hatta insanım dahi demesine izin yoktu.

Yüz binlerce mahsum kurbanı olan güzel ülkemde, adını dahi bilemediğim bu çocukta sadece şehitlerimizden bir tanesiydi.

Kimbilir belki Kürdün alıştığı göçlerden birinde ya açlıktan ya da hastalıktan dünyaya veda etmişti.

Tıpkı katliamlarda, serhıldanlarda, bombardımanlarda ölen yaşıtları gibi.

Adını, nereden olduğunu bilmediğim çocuk neredeyse ayrılmaz bir parçam gibiydi.

Aradan yıllar geçti, ama onu unutamadım.

Kimbilir belki de o hep kuşlarla, ağaçlarla konuşuyordu ve onlarla selam gösteriyordu tüm çocuklara.

www.arsivekurdi.org

Mizah

Xıyar krizi

TSE'nin açıkladığı 'xıyar' standardı ile TSK'nin 'xıyar' standardı karşı karşıya gelince, Ankara'daki askeri garnizonlara 'xıyar' alımı durduruldu. Olan, stoklardaki xıyarları çürüyen kabzımallara oldu

Türkiye'de Yüksek Askeri Şura (YAŞ) kararları yoğun bir şekilde tartışılırken, Ankara Hali'nde gündem "xıyar krizi"ne kilitlendi. Yıllardır askeriyeye sebze ve meyve satan firmaların önüne TSK'nin öngördüğü "xıyar, 180 gramdan az ve eğri olamaz" şartı konulunca, askeriyeye ayda ortalama 85 ton xıyar satan firmalar, neye uğradığını şaşırdı.

Xıyarlar incelemede

Teknik Hizmetler Dairesi Başkanı Tuğgeneral Cemal Alagöz başkanlığında düzenlenen toplantıya, taraf kabzımal firmanın yanı sıra bir albay, daire yetkilileri, Türkiye Ziraatçılar Odası Genel Sekreter Yardımcısı ile Ankara Sebze ve Meyve Komisyonları (ASEMKOM) Derneği Başkanı katıldı. 3 saat süren toplantıda, alımları engelleyen mevzuatların nasıl aşılabileceği yönünde görüş alışverişi yapıldı.

Toplantı odasındaki masalara kasalarla xıyar döküldü. xıyarlar tartılarak ağırlık ölçüleri, boy ve çap ölçüleri ile eğrilikleri saptandı. Xıyar krizi toplantıda da aşılamayınca, taraflar, sözleşmeyi feshetmek zorunda kaldı.

Temmuz ayından bu yana yaşanan krizle beraber, askerler 6 aydır xıyar yiyemiyor.

Kabzımallar da, yaşanan krizin bir an önce çözümlenmesini, alımların durdurulmasından dolayı yaşanan mağduriyetin giderilmesini istedi.

Büyüğü de nereden çıktı

TSK'nin xıyarın *"180 gramdan fazla olmasını öngören"* xıyar standardının 25-30 yıldır uygulanmadığını dile getiren kabzımallar, söz konusu standarda uygun xıyarın bulunmasının çok zor olduğunu söyledi.

Tarım tekniğinin gelişmesi ve tohumların ıslah edilmesiyle xıyarın gramajının ve ebadının küçüldüğünü kaydeden kabzımallar, bunun da 100-150 grama tekabül ettiğini ifade etti.

Yaşanan durumun toptancıları da hayrete düşürdüğünü anlatan kabzımallar, *"Herkes xıyarın küçüğünü ararken, büyüğü de nerden çıktı. Piyasada xıyarın küçüğü tercih ediliyor"* diyerek TSK'ye sitem etti.

Öngörülen 180 gram üzeri xıyarın artık üretilmediğine de dikkat çeken xıyarcılar, *"Üretilse dahi, iri çekirdeği ve tadından dolayı tercih edilmiyor, çok ucuza elden çıkarılmaya çalışılıyor"* dedi.

1978'den bu yana her şeyde olduğu gibi tarım ürünlerinde de birçok değişikliğin yaşandığını belirten Tavşan, sorunun giderilmesi için askeriyenin xıyar şartnamesinin güncelleştirilmesi gerektiğini sözlerine ekledi.

Standarda sadece xıyar değil kavun ve kabağın da takıldığı öğrenildi.

Bu arada, kabzımallar taze fasulye ve üzüme de standart konulmasından endişe ediyor.

www.arsivakut.org

Bulmaca

Soldan Sağa

1- Kürt mitolojisindeki Newroz kahramanı
2- İdare eder anlamında - Makine Kimya Endüstrisi - *".... Batur"* (Yazar)
3- İlgi, alaka - Yer, yurt - *".... Mansur"* (Sinema sanatçısı)
4- Belkemiği- Bir peygamber
5- Kilometre - Bir şeyin nicelik yönünden ulaşabileceği en son sınır, nokta - Kürtçe'de hayır
6- Brezilya'nın başkenti - Samimi - Evin temel taşı
7- Kamer - Amerikyumun simgesi - Bitlis'in bir ilçesi
8- Victor Hugo'nun ünlü eseri - Bir soru eki
9- Güven - Erzurum'un bir ilçesi
10- Kalıtım iplikçileri - Bir nota
11- Küçük kitapçık, broşür - Hamle, hücum
12- Tanrıtanımaz - Topluca öldürme, toplu kırım
13- M.Kemal Atatürk'ün yazdığı bir kitap - *"Zekiye ....."* (Newroz gününde halkın sindirme politikalarını protesto etmek amacıyla Diyarbakır surlarında kendisini yakan Kürt genci)

Yukarıdan Aşağıya

1- Siyasi denetimin doğrudan doğruya halkın elinde bulunduğu, sosyal ve ekonomik durumu ne olursa olsun herkesin eşit sayıldığı yönetim biçimi, elerki - Kürdistan'da bir il
2- Önem - *'Yazık olsun, utanın'* anlamında kullanılır.
3- Yüz - *"..... Hakan"* (Sinema sanatçısı)
4- Yönetim - Pinti, eli sıkı
5- Kilogram - Asya'da bir ülke
6- Santimetre - Yüksekliğini azaltıp alçak duruma getirmek
7- Bir sayı - İki molekülü birbirinden uzaklaştıran güç - Hadise
8- Sözcük - Yaka takılmak için hazırlanmış, bir kuruluşun simgesini gösteren küçük simge
9- Bir çöl - Kürtçe'de erkeğe sesleniş - Bir nota
10- Kürtçe'de ülke - Yaygın bir e-posta servisi
11- Gorki'nin bir romanı - Türk lirası - Takmak sözcüğünün emir kipi
12- Vilayet - *".... Chomsky"* (Yazar) - Bir oyun
13- Almanya politikaları sonucu itirafçılaşan, sonra *'arınmak'* için kendini yakan devrimci Kürt genci

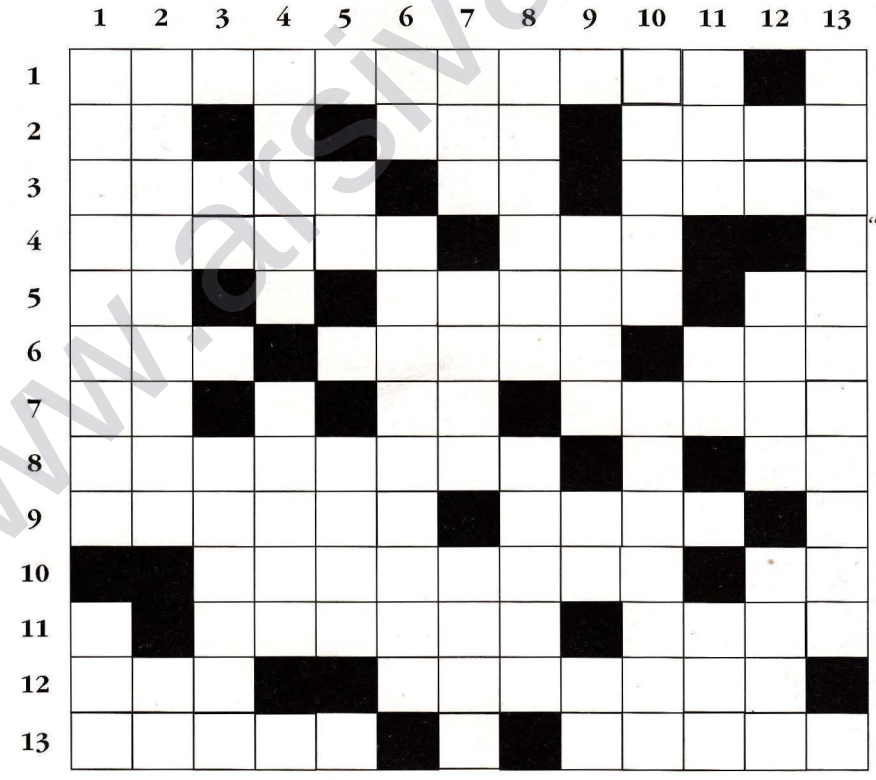

www.arsivakurd.org